സ്ത്രീയും നിയമവും

(സ്ത്രീ ശാക്തീകരണത്തിന് നിയമ സാക്ഷരത)

പ്രസിദ്ധീകരണം

കേരള സംസ്ഥാന ലീഗൽ സർവീസസ് അതോറിറ്റി

നിയമസഹായ ഭവൻ, ഹൈക്കോടതി കോമ്പൗണ്ട്

കൊച്ചി-31, ഫോൺ: 0484-2396717/2562919

തയ്യാറാക്കിയത്

ഷീന ഷുക്കൂർ

(ഡയറക്ടർ, സ്കൂൾ ഓഫ് ലീഗൽ സ്റ്റഡീസ് കണ്ണൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി)

For Circulation in the Legal Literacy
Classes Conducted by KELSA

Title	:	Sthreeyum Niyamavum
Copy right	:	© Reserved
First Edition	:	01-11-2004
Third Edition	:	25.04.2008
Copies	:	1,00,000
Layout	:	
Printed at	:	
Published by	:	KERALA STATE LEGAL SERVICES AUTHORITY, Kochi - 682 031

ഉള്ളടക്കം

1 ആമുഖം 5

ഭാഗം ഒന്ന് – **വിവാഹ നിയമങ്ങൾ**

1. ഹിന്ദു വിവാഹം 12
2. മുസ്ലിം വിവാഹം 16
3. ക്രിസ്ത്യൻ വിവാഹ നിയമം 18
4. പ്രത്യേക വിവാഹ നിയമം 21
5. ജീവനാംശ നിയമങ്ങൾ 23

ഭാഗം രണ്ട് – **പിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമങ്ങൾ**

1. ഹിന്ദു നിയമം 30
2. ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങൾ 32
3. ക്രിസ്ത്യൻ നിയമങ്ങൾ 35

ഭാഗം മൂന്ന് – **ക്രിമിനൽ നിയമങ്ങൾ**

1. ക്രിമിനൽ നിയമങ്ങൾ 38
2. വിവാഹ സംബന്ധമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ 41
3. മറ്റു കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ 45
4. ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ 50
5. ആരോഗ്യ സംരക്ഷണം 53
6. ഗർഭഛിദ്ര നിയമം 55
7. ഭ്രൂണപരിശോധന നിയന്ത്രണ നിയമം 56
8. ഗാർഹിക പീഢന നിരോധനനിയമം 58

ഭാഗം നാല് – **മറ്റു നിയമങ്ങൾ**

1. ഉപഭോക്തൃസംരക്ഷണ നിയമം 66
2. ദേശിയ വനിത കമ്മീഷൻ 69
3. മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ 69
4. ചെക്ക് സംബന്ധമായ നിയമങ്ങൾ 73
5. ബാലനീതി നിയമം 75
6. നിയമസേവന അതോറിറ്റി നിയമം 75
7. നിയമപരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങൾ 78

സന്ദേശം

നിയമബോധനത്തിലൂടെ സ്ത്രീ ശാക്തീകരണം എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് കേരളാ സ്റ്റേറ്റ് ലീഗൽ സർവ്വീസസ് അതോറിറ്റി(കെൽസ) കുടുംബശ്രീ അംഗങ്ങൾക്ക് നിയമബോധന ക്ലാസ്സുകൾ തുടങ്ങിയതും അതിനായി 2004-ൽ സ്ത്രീയും നിയമവും എന്ന പുസ്തകം അച്ചടിച്ച് ടി. ക്ലാസ്സുകളിൽ സൗജന്യമായി വിതരണം ചെയ്തതും.

സ്ത്രീയും നിയമവും എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പുതുക്കിയ ഈ പതിപ്പിൽ ഗാർഹിക പീഢന നിരോധന നിയമംകൂടി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുടുംബശ്രീ അംഗങ്ങൾക്ക് നിയമബോധനം നൽകുന്നതിനോടൊപ്പം സാധാരണ കുടുംബങ്ങളിലെ അംഗങ്ങളായവരിൽനിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരാളെ സാധാരണക്കാരുടെ നിയമപ്രശ്നങ്ങൾ കെൽസിയിലും അതിന്റെ ജില്ലാ താലൂക്ക് ഘടകങ്ങളിലും എത്തിക്കുകയെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുംകൂടി പാരാ ലീഗൽ വൊളണ്ടിയർമാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ ജനങ്ങളുടെയിടയിലേക്ക് സൗജന്യനിയമസഹായം എത്തിക്കുകയെന്ന പദ്ധതിയാണ് ഈ നടപടിയിലൂടെ കെൽസ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്.

കേരള സർക്കാരിന്റെ സാമൂഹ്യക്ഷേമ വകുപ്പ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അച്ചടി ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളത് വളരെ സന്തോഷം നൽകുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. സാമൂഹ്യപ്രസക്തിയുള്ള നിയമങ്ങളെപ്പറ്റി അറിവുനൽകുന്ന ഈ ചെറുപുസ്തകം നിയമബോധന ക്ലാസ്സുകളിൽ പ്രയോജനപ്പെടും എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. കുടുംബശ്രീ മിഷനും സാമൂഹ്യക്ഷേമവകുപ്പിനും ഞാൻ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ജയ്ഹിന്ദ്

എന്ന്

ജസ്റ്റീസ് ജെ.ബി. കോശി
എക്സിക്യൂട്ടീവ് ചെയർമാൻ

ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ ആമുഖം

കേരള സംസ്ഥാന ലീഗൽ സർവ്വീസസ് അതോറിറ്റി (കെൽസ) നിയമസാക്ഷരതാ പ്രവർത്തനരംഗത്ത് മറ്റൊരു കാൽവെപ്പുകൂടി നടത്തുന്നു. സ്ത്രീശാക്തീകരണം ലക്ഷ്യമാക്കി കുടുംബശ്രീ പ്രവർത്തകർക്കായുള്ള നിയമസാക്ഷരതാപദ്ധതി. സ്കൂൾവിദ്യാർത്ഥികൾക്കായുള്ള നിയമസാക്ഷരതാക്ലാസുകൾ ഇപ്പോൾ വിജയപ്രദമായി നടന്നുവരുന്നു. കോളേജുവിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കായുള്ള നിയമബോധനക്ലാസുകൾ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. പ്രാദേശികമായി കേരളത്തിലെമ്പാടും നടത്തിപ്പോരുന്ന നിയമസാക്ഷരതാ ക്ലാസുകൾക്കുപുറമെ, സംയോജിതമായരീതിയിൽ നടത്തുന്ന മൂന്നാമത്തെ നിയമസാക്ഷരതാപദ്ധതിയാണ്കുടുംബശ്രീ പ്രവർത്തകർക്കായി രൂപംനൽകിയിട്ടുള്ളത്.

ലോകത്തെമ്പാടുമായി നൂറുകോടിയിലേറെ ജനങ്ങൾ പ്രതികൂല ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നവരാണ്. സ്ത്രീകളാണ് ഇതിലേറെയും. വരുമാനമില്ലായ്മ, അല്ലെങ്കിൽ തീർത്തും അപര്യാപ്തമായ വരുമാനം, ജീവസന്ധാരണമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ അഭാവം, പട്ടിണി, പോഷകാഹാരക്കുറവ്, അനാരോഗ്യം, നിരക്ഷരത, രോഗങ്ങൾ, പാർപ്പിടമില്ലായ്മ, പരിസ്ഥിതി നാശം, മലിനീകരണം, സാമൂഹികവിവേചനം തുടങ്ങി നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളാണ് സ്ത്രീകൾ നേരിടുന്നത്. ഇതിനെല്ലാംപുറമെയാണ് സാമ്പത്തികരംഗത്തെ സ്ത്രീ-പുരുഷ വിവേചനം. വീട്ടിനകത്തും, പുറത്തും ദാരിദ്ര്യത്തെ തുരുത്താനായി അർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലമില്ലാതെ ഏറെ പണിയെടുക്കുന്നവരാണ് സ്ത്രീകൾ. ഇത്തരം പ്രതികൂലാവസ്ഥകൾ മറികടക്കുന്നതിന് സ്ത്രീശാക്തീകരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവശ്യംതന്നെ.

സ്ത്രീകളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിനും പിന്നോക്കാവസ്ഥയ്ക്കുമുള്ള പ്രധാന കാരണം സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളിലുള്ള അവരുടെ പരാശ്രയത്വംതന്നെയാണ്. ഭൂമി ഉൾപ്പെടെയുള്ള സ്വത്തിലുള്ള ഉടമസ്ഥത, വായ്പകൾ കിട്ടാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ, പിൻതുടർച്ചാവകാശങ്ങൾ എന്നിവയിലുള്ള തരംതിരിവ്, തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയകളിൽനിന്നും ബോധപൂർവ്വമല്ലെങ്കിൽക്കൂടിയുള്ള അകറ്റിനിർത്തൽ എന്നിവമൂലമാണ് ഈ പരാശ്രയത്വം ഉണ്ടാകുന്നത്. ദാരിദ്ര്യം കൂടുതൽ ചൂഷണങ്ങൾക്ക് കളമൊരുക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള പോംവഴി സാമ്പത്തികരംഗത്തെ അവരുടെ ഉത്പാദനക്ഷമത വർധിപ്പിക്കുകയെന്നതു മാത്രമാണ്. സമ്പത്ത്, ഭൂമി, വായ്പകൾ, സാങ്കേതികവിദ്യ, അറിവ്, പരിശീലനം എന്നിവ ലഭ്യമാക്കിസ്ത്രീകളുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുയർത്തണം. വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യനിലവാരം, കുടുംബത്തിലെയും സമൂഹത്തിലെയും അവരുടെ പദവി എന്നിവ മെച്ചപ്പെടുത്തണം. ഇതാണ് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സ്ത്രീശാക്തീകരണം. ഇതു നിശ്ചയമായും രാഷ്ട്രീയ, സാമ്പത്തിക, സാംസ്കാരിക മേഖലകളിലെ അവരുടെ അഭ്യുന്നതിക്ക് വഴിവെയ്ക്കും. അവരുടെ അവകാശങ്ങളെയും അവസരങ്ങളെയുംകുറിച്ചുള്ള അവബോധം അവർക്ക് നൽകണം.

ഇതിനായി സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കണം. ഭരണഘടനയുൾപ്പെടെയുള്ള നിയമവ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തണം. സമൂഹവുമായി സ്ത്രീകളെയും പെൺകുട്ടികളെയും ബന്ധിപ്പിച്ചുനിർത്താൻ അവരുടെ തുല്യത ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതും ഉറപ്പാക്കുന്നതുമായ തീവ്രപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടിയേ തീരൂ. നിയമസാക്ഷരതയുൾപ്പെടെയുള്ള നിയമസേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവർക്കിടയിലെത്തണം. തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ അനുഭവയോഗ്യമാക്കുന്നതിനായി നിയമസംവി

ധാനത്തെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സ്ത്രീകളെ കൂടുതൽ പ്രാപ്തരാക്കണം. അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള അറിവില്ലായ്മ തുല്യത കൈവരിക്കുന്നതിന് തടസ്സമാണ്. നിയമസാക്ഷരതാ പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ട് ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. ഇതുവഴി പൊതുജീവിതത്തിൽ സ്ത്രീ-പുരുഷസമത്വം കൈവരിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലേക്കും അത് വ്യാപകമാക്കാം. കുടുംബശ്രീ പ്രവർത്തകർക്കായുള്ള ഈ നിയമസാക്ഷരതാപദ്ധതി, ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ഒരു എളിയ തുടക്കംമാത്രമാണ്.

നിയമം തങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത് എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനായാൽ തീർച്ചയായും സ്ത്രീസമൂഹത്തിന് സ്വയമായിത്തന്നെ രാഷ്ട്രീയ, സാമ്പത്തിക, സാമൂഹിക ചുറ്റുപാടുകളിൽ മികവു കൈവരിക്കാം. അതുവഴിമാത്രമേ സാമൂഹികനീതി എന്ന ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നമുക്ക് തിരിയാനാവൂ. നിയമത്തെ സാമൂഹികമാറ്റത്തിനുള്ള ആയുധമായി ഉപയോഗിക്കാൻ സ്ത്രീകളെ പ്രാപ്തരാക്കുക എന്നതായിരിക്കണം ലക്ഷ്യം. നിയമത്തിലൂടെ പരിഷ്ക്കാരം സാധ്യമാക്കണം. ചൂഷണം, വിവേചനം, പണിസ്ഥലങ്ങളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ, വീട്ടിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള അതിക്രമങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കെതിരെ പരിഹാരംതേടാൻ സ്ത്രീകൾക്ക് കരുത്തുനൽകുന്നതും സ്ത്രീശാക്തീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. നിയമത്തെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള സ്ത്രീശാക്തീകരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരിക്കലും പൂർണമായിരിക്കില്ല. ഈ പദ്ധതിയിലൂടെ നേടുന്ന അറിവും അനുഭവവും മാറ്റത്തിനുള്ള ശക്തമായ ആയുധമാക്കാൻ കഴിയും. അതേസമയം, നിയമരംഗത്തുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം സ്ത്രീശാക്തീകരണം ഉറപ്പുവരുത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല. അത് അനിവാര്യമായ ഒരു ഘടകംമാത്രമാണ്. ശാക്തീകരിക്കപ്പെടുന്നതോടെ ഭാരതസ്ത്രീകൾ മാറ്റത്തിന്റെ സാരഥികളായിത്തീരും. തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെയും അവസരങ്ങളെയുംകുറിച്ച് ബോധവതികളാകുന്നതോടെ നാളെയെ പുനർനിർവ്വചിക്കാൻ അവർക്കായേക്കും.

ഈ യത്നത്തിന് തുടക്കംകുറിക്കാനേ 'കെൽസ'യ്ക്ക് കഴിയൂ-അതിന്റെ ബഹുമുഖ പരിമിതികൾമൂലം 'കുടുംബശ്രീ' പ്രസ്ഥാനം ഞങ്ങൾക്ക് തുണനൽകുന്നു. എന്നാൽ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകർ, അഭിഭാഷകർ, ജനപ്രതിനിധികൾ, ഉദ്യോഗസ്ഥർ തുടങ്ങി എല്ലാവിഭാഗം ജനങ്ങളുടെയും സഹകരണംകൊണ്ടു മാത്രമേ ഈ യത്നം വിജയിപ്പിക്കാനാവൂ.

നമുക്ക് കൈകോർക്കാം; നമുക്ക് മുന്നേറാം; നമുക്ക് മാറ്റത്തിന്റെ പതാക വാഹകരാകാം.

ജയ്ഹിന്ദ്

ജസ്റ്റീസ് അബ്ദുൾ ഗഫൂർ
1.11.04

സ്ത്രീയും നിയമവും

നിയമം എന്നത് ഒരു സമൂഹം അവയിലെ അംഗങ്ങളുടെ മേൽ സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രൂപരേഖയാണ്. ആചാരങ്ങളിൽനിന്നോ, ഭരണകൂടങ്ങൾ അവരുടെ പ്രജകൾക്കുമേൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങളിൽനിന്നോ നിയമം ഉണ്ടാകാം.

നിയമവും ധാർമ്മികതയും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. നിയമം ഒരു വ്യക്തിയുടെ ബാഹ്യമായ ചേഷ്ടകളെയും വ്യവഹാരങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുമ്പോൾ, ധാർമ്മികത മനസ്സാക്ഷിയോടാണ് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ധാർമ്മികമായി നാം ചെയ്യുവാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ പലതും നിയമപരമായി നമ്മോട് അനുശാസിക്കപ്പെട്ടവയല്ല, പ്രായംചെന്ന ഒരാൾ റോഡ് മുറിച്ചുകടക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അയാളെ സഹായിക്കേണ്ടത് ധാർമ്മികമായി നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണെങ്കിലും നിയമപരമായി അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ യാതൊരു ബാധ്യതയും നമുക്കില്ല. പലപ്പോഴും സമൂഹം നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ധാർമ്മികത നിയമപരമായി നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നുമില്ല.

നമ്മുടെ രാജ്യം അനേകം ഭാഷകളും, ജാതി-ഉപജാതികളും, മതങ്ങളും, ദർശനങ്ങളും, ജീവിതരീതികളും, സംസ്ക്കാരങ്ങളുംകൊണ്ട് വിഭിന്നമായതാണ്. വൈജാത്യങ്ങൾകൊണ്ട് അനേകം അറകളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന നമ്മെ യോജിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാന ഘടകം നമുക്ക് പൊതുവായുള്ള നിയമങ്ങളും ഭരണഘടനയുമാണ്.

വ്യത്യസ്ത മതസമൂഹങ്ങൾ, പക്ഷേ, വ്യത്യസ്തമായ ജീവിതരീതികൾകൊണ്ടും ആചാരങ്ങൾകൊണ്ടും അവരുടെ തനിമ നിലനിർത്തുകയാണ്. ഇങ്ങനെ സ്വന്തം വ്യതിരിക്തത നിലനിർത്തുവാനായി വ്യത്യസ്ത സമൂഹങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വ്യക്തിനിയമങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായി ജീവിക്കുവാനും ആശയപ്രചരണത്തിനും അവകാശംനൽകുന്നു. വിവാഹം, ജീവനാംശം, വിവാഹമോചനം, പിൻതുടച്ചാവകാശം, രക്ഷാകർതൃത്വം എന്നിങ്ങനെയുള്ള പൗരന്റെ സ്വകാര്യപ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് അവരവരുടെ വ്യക്തിനിയമമാണ് ബാധകമായിട്ടുള്ളത്.

സ്ത്രീകൾക്ക് മാന്യമായ ജീവിതനിലവാരം ഉറപ്പാക്കാൻകഴിയുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിനുമാത്രമേ പരിഷ്കൃതസമൂഹം എന്ന് അവകാശപ്പെടാനാവുകയുള്ളു. ധാർമ്മികമായി സ്ത്രീയുടെ സുരക്ഷിതത്വം സാമൂഹ്യബാധ്യതയാണെങ്കിലും, നിയമപരമായി പരിരക്ഷലഭിക്കാതെ ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രികൾ സുരക്ഷിതരായിരിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീകളുടെ സംസ്ക്കാരികവും ഭൗതീകവുമായ അസ്തിത്വം നിലനിർത്തുന്നതിനും സമൂഹത്തിൽ മാന്യമായ സ്ഥാനം ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും അനേകം പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ സാമൂഹ്യസുരക്ഷ നിയമങ്ങളുടെ ഭാഗമായി സ്ത്രീസുരക്ഷിതത്വം ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന പല നിയമങ്ങളും നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നിലവിലുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനം നമ്മുടെ ഭരണഘടനതന്നെ. ഭരണഘടന മൗലികാവകാശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി, സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും തുല്യമായി സ്ഥാനംനൽകുന്നു. മൗലികാവകാശങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളുടെ അവകാശം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും സൗകര്യങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലും ലിംഗാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിവേചനം പാടില്ലെന്ന് ഭരണഘടന നിഷ്കർഷിക്കുന്നു.

അതുപോലെ സ്ത്രീകളുടെ അവകാശസംരക്ഷണത്തിനായി പ്രത്യേകം നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുവാൻ അനുഛേദം 15(3) ഭരണകൂടത്തിന് അധികാരംനൽകുന്നു. (ഭരണഘടനയുടെ നിർദ്ദേശകതത്വങ്ങൾ അനുസരിച്ച് നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം തുല്യതലഭിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. തുല്യജോലിക്ക് തുല്യവേതനം, സാമൂഹ്യസുരക്ഷാനിയമങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ ഭരണഘടനയുടെ നിർദ്ദേശകതത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടതാണ്.

സാമ്പത്തികബാധ്യതമൂലം അന്തസ്സില്ലാത്ത ജോലിചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്ന അവസ്ഥ ഉണ്ടാവാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ബാദ്ധ്യത ഭരണസംവിധാനത്തിനുണ്ട്.

സ്ത്രീകളുടെ അഭിമാനവും, അന്തസ്സും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിന് അനുയോജ്യമായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുക എന്നുള്ളത് ഓരോ പൗരന്റെയും കടമയാണെന്നും ഭരണഘടന നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

നിയമപരമായി സ്ത്രീകൾക്ക് എന്തൊക്കെ ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് അറിയുകയും അവ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന ഏജൻസികളെയും അധികാരികളെയുംകുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുകയുംചെയ്താൽ മാത്രമേ സ്ത്രീകൾക്കുനേരേയുള്ള ചൂഷണത്തിൽനിന്നും മോചനം സാധിക്കുകയുള്ളു. നിയമസാക്ഷരതാരംഗത്ത് സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രത്യേകം ഊന്നൽനൽകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായാണ് സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ ചുരുക്കിയുള്ള ഈ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത് ഭരണഘടനാനിയമം, കുടുംബനിയമങ്ങൾ, പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമങ്ങൾ, ക്രിമിനൽ നിയമങ്ങൾ, ദേശീയ-സംസ്ഥാനതല വനിതാകമ്മീഷനുകൾ തുടങ്ങിയവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

വിവാഹ നിയമങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

വിവാഹം

വിവാഹം എന്ന പദത്തിന്റെ നിയമവ്യാപ്തി വ്യത്യസ്ത വ്യക്തി നിയമങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ കുടുംബം രൂപീകരിക്കൽ, ഒരു സ്ത്രീയും പുരുഷനും മറ്റേതൊരാളെയും പുറന്തള്ളിക്കൊണ്ട് അവർക്ക് ജനിക്കുന്ന മക്കൾക്ക് നിയമപരമായ അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നതിനായി സംയോജിക്കുക അതാണ് വിവാഹംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഹിന്ദു വിവാഹം

വിവാഹം ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഒരു വിശുദ്ധ കർമ്മമാണ്. ഹിന്ദുവിവാഹ നിയമം പ്രത്യേകമായി ആചാരമുറകളോ നടപടിക്രമങ്ങളോ നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ വർഷങ്ങളായി പാലിച്ചുപോരുന്ന കീഴ്വഴക്കങ്ങൾക്ക് മതിയായ പരിഗണന നൽകുന്നുമുണ്ട്. ഹിന്ദുമതം അനേകം ജാതിമതങ്ങൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞതാണ്. അവരുടെയൊക്കെ ജീവിതരീതികളിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾപോലെതന്നെ അവരവരുടെ വിവാഹ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വിവാഹരീതികളും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഹിന്ദുക്കളുടെ വിവാഹം സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമം 1955-ലെ ഹിന്ദുവിവാഹനിയമമാണ്. ഈ നിയമ പ്രകാരവും വിവാഹം സാധൂകരിക്കുന്നതിൽ കീഴ്വഴക്കങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും പ്രസക്തിയുണ്ട്.

1. വിവാഹസമയത്ത് വരന് 21 വയസ്സും വധുവിന് 18 വയസ്സും പൂർത്തിയായിരിക്കണം-മേൽപറഞ്ഞ പ്രായമെത്താത്തവർ തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.
2. വിവാഹസമയത്ത് പുരുഷന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭാര്യയോ, സ്ത്രീക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭർത്താവോ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് നിയമപ്രകാരം പ്രസ്തുതബന്ധം വേർപ്പെടുത്താത്തിടത്തോളം മറ്റൊരു വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ അവകാശമില്ല. രണ്ടാം വിവാഹം കുറ്റമായും ഹിന്ദുവിവാഹനിയമത്തിൽ പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.
3. വിവാഹിതരാകുന്ന വ്യക്തികൾ പരപ്രേരണകൂടാതെ സ്വമനസ്സാലെയായിരിക്കണം വിവാഹത്തിന് സമ്മതിക്കേണ്ടതെന്നതിനാൽ അവർക്ക് ചിത്തഭ്രമമോ മനോരോഗമോ തുടർച്ചയായി വരുന്ന ഉന്മാദരോഗങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. മാനസികതകരാറുകൾമൂലം വൈവാഹിക കടമകൾ നിർവഹിക്കുവാനോ, കുട്ടികൾക്ക് ജൻമംകൊടുക്കുവാനോ കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കുവാനോ കഴിവില്ലാത്തവർക്കും വിവാഹംചെയ്യുവാൻ നിയമപരമായി തടസ്സമുണ്ട്.
4. ആചാരമോ കീഴ്വഴക്കങ്ങളോപ്രകാരം അനുവദനീയമല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത സപിണ്ഡബന്ധത്തിൽപ്പെടുന്നവർക്കും പരസ്പരം വിവാഹംകഴിക്കുന്നതിന് അയോഗ്യതയുണ്ട്. സപിണ്ഡബന്ധം രക്തബന്ധംതന്നെയാണ്. അമ്മവഴി മുകളിലേക്ക് മൂന്ന് തലമുറവരെയും അച്ഛൻവഴി അഞ്ചു തലമുറവരെയും സപിണ്ഡബന്ധത്തിൽപ്പെടുന്നു. ജ്യേഷ്ഠാനുജൻമാരുടെ മക്കളുടെയോ, ജ്യേഷ്ഠത്തി-അനുജത്തി മക്കളുടെയോ അച്ഛൻഭാഗത്തുനിന്നും അമ്മഭാഗത്തുനിന്നുമുള്ള മക്കളും സപിണ്ഡരാണ്.
5. ഒരു പുരുഷൻ സഹോദരിയെയോ, സഹോദരിയുടെ മകളെയോ, സഹോദരന്റെ മകളെയോ, പിതാവിന്റെയോ മാതാവിന്റെയോ സഹോദരന്റെ മക്കളെയോ, വിവാഹംചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും ഹിന്ദുവിവാഹനിയമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെ അടുത്ത രക്തബന്ധത്തിൽപെട്ടവർ തമ്മിലുള്ള ഇത്തരം വിവാഹം പക്ഷേ ആചാരമോ, കീഴ്വഴക്കമോ അനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ നിരോധനം ബാധകമല്ല.

6. ഭർത്താവ് മരിച്ച സ്ത്രീകളുടെയും ഭാര്യ മരിച്ച പുരുഷന്മാരുടെയും പുനർവിവാഹം നിയമസാധുതയുള്ളതാണ്.

7. സബ്‌രജിസ്ട്രാറിനുമുമ്പിൽ വിവാഹം രജിസ്റ്റർചെയ്തതു കൊണ്ടുമാത്രം വിവാഹത്തിന് നിയമസാധുത ലഭിക്കില്ല. നിബന്ധനകൾ അനുസരിച്ച് വിവാഹം നടത്തണം.

8. ഗവൺമെന്റ് വിജ്ഞാപനമനുസരിച്ച് ഇപ്പോൾ തദ്ദേശസ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ജനന/മരണ റജിസ്ട്രാർമാർക്ക് (ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത്/മുനിസിപ്പാലിറ്റി) വിവാഹം രജിസ്റ്റർചെയ്യാം. ഇതുപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും, നിയമപരമായി നടന്ന ഒരു വിവാഹത്തിന്റെ നിയമസാധുത നഷ്ടപ്പെടില്ല.

9. ഹിന്ദുവിവാഹനിയമപ്രകാരം ഹിന്ദുമതത്തിനകത്തുള്ള മിശ്ര വിവാഹം നിയമസാധുതയുള്ളതാണ്.

10. ഹൈന്ദവാചാരപ്രകാരം യഥാവിധി സപ്തപദിപോലുള്ള ചടങ്ങുകളോടെ നടത്തപ്പെടുന്ന വിവാഹങ്ങൾക്കേ നിയമപരമായ അംഗീകാരം ലഭിക്കുകയുള്ളു. (പവിത്രമായ അഗ്നിക്കുചുറ്റും വധൂവരന്മാർ ഏഴുപാദംവയ്ക്കുന്നതോടെ വിവാഹം പൂർണ്ണമാകുന്നു.)

അസാധുവാകുന്ന വിവാഹം

വളരെ ഗുരുതരമായ ന്യൂനതകളുള്ള വിവാഹങ്ങളാണ് തുടക്കത്തിലേ അസാധുവായി കണക്കാക്കുന്നത്. ഭാര്യയോ, ഭർത്താവോ ജീവിച്ചിരിക്കെ നടക്കുന്ന രണ്ടാംവിവാഹം, നിരോധിക്കപ്പെട്ട ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടവരോ സപിണ്ഡകളോ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം എന്നിവ അസാധുവായിരിക്കുന്നതും പങ്കാളികൾക്ക് ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ പദവി നിയമപ്രകാരം ഇല്ലാത്തതുമാകുന്നു.

വിവാഹത്തിന് വധൂവരന്മാരുടെ സ്വതന്ത്രമായ മനഃസമ്മതം നിർബന്ധമാണെന്നിരിക്കെ തികഞ്ഞ മാനസികാരോഗ്യം ഇല്ലാത്തവരോ വിവാഹജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചശേഷം മനസമ്മതം നൽകുവാനുള്ള മാനസികാരോഗ്യം ഇല്ലാത്തവരോ, വിവാഹബന്ധത്തിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികളെ ശരിയായരീതിയിൽ സംരക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം മാനസികാരോഗ്യമില്ലാത്തവരോ, ചിത്തഭ്രമം, അപസ്മാരം തുടങ്ങിയ അസുഖങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിട്ടുള്ളവരോ പങ്കാളികളായി നടക്കുന്ന വിവാഹം അസാധുവാണ്.

ഷണ്ഡത്വംകൊണ്ട് ലൈംഗികബന്ധം സഫലീകരിക്കപ്പെടാത്ത ദമ്പതികൾ അസാധുവായ വിവാഹബന്ധത്തിലുള്ളവരാണ് എന്ന് കോടതിക്ക് തീരുമാനിക്കാം. ഭർത്താവല്ലാത്ത മറ്റൊരാളിൽനിന്നും ഭാര്യ വിവാഹ സമയത്ത് ഗർഭിണിയാണെന്ന്, ഭർത്താവുതന്നെ കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ആ വിവാഹം കോടതി അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിക്കും.

ബലംപ്രയോഗിച്ചോ, ചതിയിലൂടെയോ, ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയോ ഒരാളെ സമ്മതിപ്പിച്ച് വിവാഹംനടത്തിയാൽ അയാളുടെ സമ്മതം സ്വതന്ത്രമായ മനസ്സോടെയല്ല ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന കാരണത്താൽ ആ വിവാഹം അസാധുവാക്കുന്നതാണ്.

വിവാഹപങ്കാളി തന്നെ വഞ്ചിച്ചിട്ടുണ്ടന്ന് ആക്ഷേപമുള്ളവർ വഞ്ചന കണ്ടുപിടിച്ച തീയതിമുതൽ ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ പരിഹാരംതേടി കോടതിയെ സമീപിക്കണം. മേൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട ഏതൊരു സാഹചര്യത്തിലും അസാധുവാക്കാവുന്ന വിവാഹങ്ങൾ കോടതിയിൽനിന്നും അസാധുവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള വിധിയുണ്ടാകാത്തിടത്തോളംകാലം സാധുവായിരിക്കുന്നതും നിയമപരമായി അംഗീകാരമുള്ളതായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

ദാമ്പത്യബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള അവകാശം

സ്ത്രീ-പുരുഷ സഹകരണവും ഒരുമിച്ചു താമസിക്കലും ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടലും വിവാഹബന്ധത്തിലെ മൗലികമായ ആവശ്യമാണ്. ഇതിനർത്ഥം വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടവർ ഒരാൾ മറ്റൊരാളുടെ സഹവാസത്തിൽനിന്നും അകാരണമായി മാറിനിൽക്കരുതെന്നാണ്.

ഹിന്ദുവിവാഹനിയമം വിവാഹപങ്കാളികളിൽ ഒരാൾ മറ്റെയാളുടെ സഹവാസത്തിനുള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കരുതെന്ന് അനുശാസിക്കുന്നു. ന്യായമായ കാരണങ്ങളില്ലാതെ സഹവാസം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നയാൾക്ക് വിവാഹബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതിന് കോടതിയെ സമീപിക്കുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ ന്യായമായ കാരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് സാഹചര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതിക്ക് പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്.

ദാമ്പത്യബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ കോടതി ഉത്തരവായിട്ടും ദമ്പതിമാർ തമ്മിൽ അടുക്കുകയോ ഉത്തരവ് അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അതും വിവാഹമോചനത്തിന് കാരണമാണ്. ഒരു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾമാത്രമെ ഹർജികൊടുക്കാൻ സാധിക്കൂ.

വിവാഹമോചനം നേടാനുള്ള കാരണങ്ങൾ

വിവാഹബന്ധം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തണമെന്നാണ് ഹിന്ദുവിവാഹനിയമം പറയുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ കോടതിമുമ്പാകെ വിവാഹമോചനം ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. അവ താഴെപറയുന്നവയാണ്.

1) വിവാഹപങ്കാളിയല്ലാത്ത മറ്റൊരാളുമായി ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നത് വ്യഭിചാരം എന്ന വൈവാഹിക കുറ്റകൃത്യമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതായത് ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ സ്വമനസാലെ മറ്റൊരാളുമായി ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ മറ്റെയാൾക്ക് വിവാഹമോചനത്തിനായി കോടതിയെ സമീപിക്കാം

2) വിവാഹപങ്കാളിയുടെ ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റം : ഒരാളുടെ ജീവന് അപകടകരമായിട്ടുള്ളതോ, മനസ്സിനോ, ശരീരത്തിനോ ഹാനികരമായിട്ടുള്ളതോ ആയ എല്ലാത്തരം പെരുമാറ്റങ്ങളും ക്രൂരതയായി കണക്കാക്കുന്നു.

3) തുടർച്ചയായി രണ്ടു വർഷത്തിൽ കുറയാത്തകാലത്തേക്ക് പങ്കാളിയെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടാവുക.

4) ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ ഹിന്ദുമതവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുക.

5) ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കാനാവാത്ത തരത്തിലുള്ള ചിത്തഭ്രമവും തുടർച്ചയായിവരുന്നതോ ഇടയ്ക്കിടെ വരുന്നതോ ആയ മാനസികാരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടാവുക.

6) ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കാൻപറ്റാത്തതും സ്പർശിച്ചാൽ പകരുന്നതുമായ കുഷ്ഠരോഗം, പകരുന്നതരത്തിലുള്ള ലൈംഗികരോഗബാധ തുടങ്ങിയവ ഉണ്ടായിരിക്കുക

7) ലൗകികജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച് വിധിപ്രകാരം സന്യാസം സ്വീകരിക്കുക.

8) ഏഴുവർഷക്കാലം തുടർച്ചയായി ഒരു വ്യക്തിയെകുറിച്ച് അയാൾ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ സാധാരണഗതിയിൽ അറിയുമായിരുന്ന ആളുകൾക്ക് യാതൊരു വിവരവും ഇല്ലാതിരിക്കുക.

തുടർച്ചയായി ഒരു കൊല്ലക്കാലം വേർപിരിഞ്ഞ് താമസിച്ചശേഷം തുടർന്നും ഒരുമിച്ചുജീവിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് രണ്ടുപേരും തീരുമാനിച്ചാൽ ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം കോടതിമുമ്പാകെ വിവാഹമോചനം തേടാം. ഹർജിസമർപ്പിച്ച് 6 മാസത്തിനുശേഷംമാത്രമേ വിവാഹബന്ധം വേർപ്പെടുത്തികൊണ്ട് കോടതി തീർപ്പുകൽപ്പിക്കു.

വേർപ്പെട്ട് താമസിപ്പിക്കൽ

വിവാഹമോചനം ആവശ്യപ്പെടാമെങ്കിലും പങ്കാളികൾക്ക് ഒരുമിച്ച് താമസിക്കാൻ കഴിയാതെവന്നാൽ ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ കോടതിയുടെ അനുവാദത്തോടെ വേർപ്പെട്ട് താമസിക്കാം. വിവാഹമോചനത്തിനായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാരണങ്ങൾതന്നെയാണ് (ജുഡീഷ്യൽ സെപ്പറേഷൻ) വേർപാടിനും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിവാഹപങ്കാളികളുടെ വൈവാഹിക കടമകളും അവകാശങ്ങളും നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് താൽക്കാലികമായി റദ്ദാക്കപ്പെടുന്നു. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും പൊരുത്തക്കേടുകളും

പരിഹരിച്ച് യോജിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനായി ഒരു വർഷത്തെ സമയം കക്ഷികൾക്ക് കോടതി ഉത്തരവിലൂടെ ലഭിക്കുന്നു. ഈ കാലയളവിൽ മാനസാന്തരമുണ്ടായി പരസ്പരം യോജിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കക്ഷികൾക്ക് വിവാഹമോചനത്തിനായി വീണ്ടും കോടതിയെ സമീപിക്കാം.

കോടതി

ഹിന്ദുവിവാഹംസംബന്ധിച്ച കേസുകൾ കേൾക്കാനും തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുനുള്ള അധികാരം ഭാര്യാ ഭർത്താക്കന്മാരെന്നനിലയിൽ അവസാനമായി ഒന്നിച്ചുതാമസിച്ച സ്ഥലത്തെ ജില്ലാകോടതികൾക്കാണ്. കുടുംബകോടതികൾ നിലവിലുള്ള ജില്ലകളിൽ കുടുംബകോടതികൾക്കാണ് ഇത്തരം കേസുകൾ കൈകാര്യംചെയ്യാനുള്ള അധികാരം.

1. വിവാഹം നടത്തിയ സ്ഥലമുൾപ്പെട്ട അധികാരപരിധിയിലുള്ള ജില്ലാകോടതിയിലും എതിർകക്ഷി ഏതുകോടതിയുടെ പരിധിയിലാണോ താമസം ആ കോടതിയിലും ഹർജി സമർപ്പിക്കാം.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

മുസ്ലീം വിവാഹം

നിക്കാഹ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന മുസ്ലീംവിവാഹം വിശുദ്ധമായ ഒരു ഉടമ്പടിയാണ്. ഒരു സിവിൽകരാറിന്റെ രീതിയാണ് മുസ്ലീംവിവാഹത്തിനുള്ളത്. സ്ത്രീ-പുരുഷബന്ധത്തിന് നിയമസാധുത നൽകുന്നതിനും കുട്ടികൾക്ക് നിയമപ്രകാരമുള്ള അധികാരംനൽകുന്നതിനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒന്നാണ് മുസ്ലീംവിവാഹം. മുസ്ലീംനിയമം അനുശാസിക്കുന്ന യോഗ്യതയും സ്വതന്ത്രമായ സമ്മതവും മറ്റ് അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഇതിന് ഉണ്ടായിരിക്കണം.

നിബന്ധനകൾ

വിവാഹംകഴിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തി, വാഗ്ദാനവും-സ്വീകരിക്കലും, മഹർ എന്നിവയാണ് നിയമസാധുതയുള്ള മുസ്ലീംവിവാഹത്തിന് നിർബന്ധമായ ഘടകങ്ങൾ.

വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടാൻ സ്വതന്ത്രമായ സമ്മതംനൽകൽ നിർബന്ധമാണ്. അതു നൽകാൻകഴിയാത്തവിധം ചിത്തഭ്രമമോ, മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമോ ഉള്ളവർക്ക് വിവാഹകരാറിൽ ഏർപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. പ്രായപൂർത്തിയെത്തിയവർക്ക് (15 വയസ്സ്) വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടാം. എന്നാൽ 1978-ലെ ശൈശവവിവാഹനിരോധനനിയമം അനുസരിച്ച് ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ പുരുഷന്റെ വിവാഹപ്രായം 21 വയസ്സും, സ്ത്രീയുടേത് 18 വയസ്സും ആണ്. അതല്ലാതെയുള്ള വിവാഹം ശിക്ഷാർഹമാണ്.

സാക്ഷികളുടെ മുന്നിൽവച്ച് വിവാഹത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശം (അഥവാ വാഗ്ദാനം)നടത്തുകയും ആ നിർദ്ദേശം മറുഭാഗം സ്വീകരിക്കുകയും വേണം. ഒരുമിച്ചിരുന്ന്, ഒരേസ്ഥലത്ത്, ഒരേയോഗത്തിൽവെച്ച് വിളിച്ച് പറഞ്ഞ് നിക്കാഹ് അനുഷ്ഠാനം നടത്തേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. വിവാഹത്തിന് എത്രയും ആവശ്യമായ ഘടകമാണ് മഹർ. പുരുഷൻ സ്ത്രീക്ക് നൽകേണ്ടതായി നിശ്ചയിക്കുന്ന തുകയാണ് മഹർ. വിവാഹസമയം അതു മുഴുവൻ നൽകുകയോ, ഭാഗികമായി നൽകുകയോ ആകാം. ഭാഗികമായി നൽകുമ്പോൾ ബാക്കി തുക സ്ത്രീയുടെ അവകാശമായി എന്നും നിലനിൽക്കും. നിക്കാഹിന് പ്രായപൂർത്തിയും സ്ഥിരബുദ്ധിയുമുള്ള പുരുഷൻമാരായ രണ്ട് സാക്ഷികൾ നിർബന്ധമാണ്.

മുസ്ലീം സ്ത്രീക്ക് വിവാഹമോചനം ലഭിക്കാൻ വേണ്ട കാരണങ്ങൾ

- ഭർത്താവിനെ ക്രിമിനൽകോടതി ഏഴോ അതിലധികം വർഷത്തേക്കോ ജയിൽവാസത്തിന് ശിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുക.
- ന്യായമായ കാരണങ്ങളില്ലാതെ ഭർത്താവ് മൂന്ന് വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ കാലം ഭാര്യയുമായി ദാമ്പത്യബന്ധംപുലർത്തുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയോ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലെ തന്റെ കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്യുക.
- നാലു വർഷങ്ങളായി ഭർത്താവിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വിവരവും ഇല്ലാതിരിക്കുക.
- വിവാഹസമയത്തും അതിനുശേഷവും തുടർച്ചയായും ഭർത്താവിന് ഷണ്ഡത്വമുണ്ടായിരിക്കുക.
- രണ്ടു വർഷക്കാലമായി ഭർത്താവിൽനിന്നും ചെലവിനു ലഭിക്കാതിരിക്കുക.
- രണ്ടു വർഷക്കാലമായി ഭർത്താവ് ചിത്തഭ്രമമുള്ളവനാവുക. അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താവിന് കുഷ്ഠരോഗമുണ്ടാവുകയോ, തീവ്രമായ ലൈംഗികരോഗം ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താൽ
- പെൺകുട്ടിക്ക് 15 വയസ്സ് തികയുന്നതിനുമുമ്പ് രക്ഷിതാക്കൾ അവളുടെ വിവാഹം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 18 വയസ്സ് തികയുന്നതിനു മുമ്പായി ആ വിവാഹം തിരസ്ക്കരിക്കാനുള്ള അവളുടെ അവകാശം (Option of puberty) ഉപയോഗപ്പെടുത്താം.

- കുടുംബജീവിതത്തിൽ ഭർത്താവ് ക്രൂരമായി പെരുമാറുക. താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ക്രുരതയായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

എ) ഭർത്താവ് നിത്യവും ദേഹോപദ്രവം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് സഹവാസം ദുരിതപൂർണ്ണമാവുക

ബി) ഭർത്താവ് അപയശസ്സുള്ള സ്ത്രീകളുമായി ഇടപഴകുന്നതു മൂലം ദുഷ്കീർത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന ജീവിതം നയിക്കുക.

സി) അസാന്മാർഗ്ഗിക ജീവിതം നയിക്കുവാനായി ഭാര്യയെ പ്രേരിപ്പിക്കുക

ഡി) ഭാര്യയുടെ സ്വത്തുക്കൾ നിയമവിരുദ്ധമായി അന്യാധീനപ്പെടുത്തുന്നതും സ്വത്തുക്കളിൽ അവർക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ കൈകാര്യംചെയ്യുന്നത് തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതും.

ഇ) ഭാര്യയുടെ മതവിശ്വാസത്തിനും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും ഭർത്താവ് തടസ്സംനിൽക്കുന്നത്

എഫ്)ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുള്ള മുസ്ലീംപുരുഷൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാര്യയെ പരിപാലിക്കുന്നതിൽ വിവേചനംകാണിക്കുകയും തുല്യപരിഗണന നിഷേധിക്കുകയും ധാർമ്മികനീതിക്കനുസരിച്ച് പരിപാലിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ച് ഒരു മുസ്ലീംസ്ത്രീക്ക് കോടതി മുഖേന വിവാഹമോചനം തേടാവുന്നതാണ്.

മുസ്ലീം വിവാഹമോചിതയുടെ അവകാശ സംരക്ഷണ നിയമം

1986-ലെ വിവാഹമുക്തകളായ മുസ്ലീംവനിതകളുടെ അവകാശ സംരക്ഷണത്തിനുള്ള നിയമപ്രകാരം ഇദ്ദ ആചരിക്കുന്നകാലത്ത് ന്യായയുക്തമായരീതിയിൽ ചെലവ്ലഭിക്കുന്നതിന് വിവാഹമോചിതരായ സ്ത്രീകൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. ഗർഭാവസ്ഥയിലാണ് തലാക്ക്ചൊല്ലിയതെങ്കിൽ കുട്ടിയുടെ ജനനംമുതൽ 2 വർഷക്കാലം സംരക്ഷണച്ചെലവ് നൽകണം. മഹറിന്റെ ഓഹരി നൽകാനുണ്ടെങ്കിൽ അവ നൽകണം. വിവാഹസമയത്തും അതിനുശേഷവും അവർക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റ് സ്വത്തുക്കൾക്കും, സമ്മാനങ്ങൾക്കും അർഹതയുണ്ട്. ഇവ കൂടാതെ മറ്റൊരു വിവാഹംവരെയോ, മരണംവരെയൊ ജീവിക്കേണ്ടതിലേക്ക് ജീവനാംശം കണക്കാക്കി നൽകണം.

വേറെ വിവാഹംചെയ്യാതെ കഴിയുന്ന വിവാഹമോചിതയായ മുസ്ലീം സ്ത്രീക്ക് സ്വന്തമായി ചെലവുകഴിയുന്നതിന് മാർഗ്ഗമില്ലെങ്കിൽ സംരക്ഷണത്തിനായി ബന്ധുക്കളെ സമീപിക്കാനും അതുമല്ലെങ്കിൽ വഖഫ് ബോർഡിനെ സമീപിക്കുവാനും അവകാശമുണ്ട്.

കോടതി

മുസ്ലീംസ്ത്രീകൾ വിവാഹമോചനത്തിനായി കുടുംബകോടതികൾ നിലവിലുള്ള ജില്ലകളിൽ കുടുംബകോടതിയെയും മറ്റുജില്ലകളിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന സിവിൽകോടതിയെയും സമീപിക്കണം. മുസ്ലീംവ്യക്തിനിയമപ്രകാരം പിൽകാല സംരക്ഷണചിലവിനായി സിവിൽകോടതിയെയും സമീപിക്കാം.

വിവാഹമോചിതയുടെ അവകാശസംരക്ഷണനിയമമനുസരിച്ച് കിട്ടേണ്ടുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയെ ആണ് സമീപിക്കേണ്ടത്. ഇസ്ലാമിക നിയമപ്രകാരം ദാമ്പത്യബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ കുടുംബകോടതിയിലും, കുടുംബകോടതിയില്ലാത്ത ജില്ലകളിൽ സവിൽകോടതിയെയും സമീപിക്കാം.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

ക്രിസ്ത്യൻ വിവാഹ നിയമം

ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിവാഹം ഒരു ആയുഷ്ക്കാലബന്ധമായാണ് വിഭാവനംചെയ്യപ്പെടുന്നത്. പുരോഹിതന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തുന്ന വിവാഹം സ്ത്രീ-പുരുഷ ന്മാരെ അവരുടെ ജീവിതപങ്കാളികളായി അന്യോന്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയാണ്. ദൈവാനുഗ്രഹത്തോടെ യുള്ള ചടങ്ങായിട്ടാണ് അതിന്റെ സങ്കല്പം.

ഇന്ത്യയിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പൊതുവെ ബാധകമായ നിയമമാണ് 1872-ലെ ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്തീയവിവാഹനിയമം. എന്നാൽ ഇത് തിരുവിതാംകൂർഭാഗത്ത് ബാധകമല്ല. കൊച്ചിയിൽ പ്രത്യേക നിയമം ഇപ്പോഴും നിലവിലിരിക്കുന്നു. (Cochin Christian Civil Marriage Act, 1920) തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിൻ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേക നിയമപ്രകാരമല്ല, മറിച്ച്, ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമനുസരിച്ചാണ്, പ്രധാ നമായും വിവാഹചടങ്ങുകൾ നടക്കുന്നത്. ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ വിവാഹനിയമമനുസരിച്ചാണ് ക്രിസ്ത്യാ നികളുടെ വിവാഹംനടക്കുന്നതെങ്കിലും, പ്രത്യേക വിവാഹനിയമപ്രകാരമോ (Special Marriage Act) മറ്റോ വിവാഹം രജിസ്റ്റർചെയ്യുന്നതിന് ഈ നിയമംകൊണ്ട് തടസ്സമില്ല. വിവാഹബന്ധം നിയമപരമായി സാധൂ കരിക്കുക, ആ വിവാഹബന്ധത്തിലുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികൾക്ക് നിയമപരമായ അംഗീകാരങ്ങൾ നൽകുക എന്നതാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

ഈ നിയമത്തിൽ, വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവർ പാതിരി (Clergyman) മത ശുശ്രൂഷകർ (Minister of Religion) അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹറജിസ്ട്രാർ എന്നിവരാണ്.

നിയമത്തിൻ കീഴിൽ ലൈസൻസ് നൽകപ്പെട്ട മതശുശ്രൂഷകന്മാർ നടത്തുന്ന വിവാഹങ്ങൾ

മതശുശ്രൂഷകൻ വിവാഹശുശ്രൂഷ നടത്തണമെന്ന് എപ്പോഴെങ്കിലും ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അത്തരം മത ശുശ്രൂഷകന് രേഖാമൂലം വിവരത്തിന് നോട്ടിസ് നൽകേണ്ടതാണ്. നോട്ടീസിൽ വിവാഹത്തിന് ഉദ്ദേശി ക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ പേര്, പൂർണ്ണമായ വിലാസം, രണ്ടുപേരുടെയും താമസസ്ഥലം, വിവാഹം നട ത്തേണ്ട സമയവും, സ്ഥലവും മറ്റു വിശദവിവരങ്ങളും എഴുതേണ്ടതാണ്.

വിവാഹം പള്ളിയിൽവച്ചാണ് നടത്താനുദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പള്ളിയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഭാഗങ്ങ ളിലോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വകാര്യ താമസസ്ഥലത്താണ് നടത്താനുദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ വിവാഹറജിസ്ട്രാ റുടെ ഓഫീസിലോ നോട്ടീസ് പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. പരസ്യപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, നോട്ടീസും പ്രതിജ്ഞാപത്രവും കിട്ടിയതിന് സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ ഒരു സാക്ഷ്യപത്രം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സർട്ടി ഫിക്കേറ്റ് നൽകി രണ്ടുമാസത്തിനകം വിവാഹംനടത്തിയിരിക്കണം

റജിസ്റ്റർ നടപടികൾ

ക്രിസ്ത്യാനികൾതമ്മിലോ, ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ ക്രിസ്ത്യാനിയായിക്കൊണ്ടോ നടക്കുന്ന എല്ലാവിവാഹങ്ങളും രജിസ്റ്റർചെയ്യണം. വിവാഹംനടത്തിക്കൊടുക്കുന്ന മതശുശ്രൂഷകൻ, ഇംഗ്ലീഷ്പള ളിയിലേയോ, റോമൻപള്ളിയിലേയോ, സ്കോട്ടിഷ്പള്ളിയിലേയോ പാതിരിമാരിൽ ആരായിരുന്നാലും അവർ വിവാഹരജിസ്റ്റർ സൂക്ഷിക്കുകയും അവയിൽ നിയമത്തിലെ പട്ടിക അനുശാസിക്കുംപ്രകാരം വിവാഹംനടന്നത് രേഖപ്പെടുത്തുകയും വേണം.

വിവാഹരജിസ്ട്രാർ

ഒരു വിവാഹരജിസ്ട്രാറുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലോ വിവാഹരജിസ്ട്രാറുടെ ശുശ്രൂഷയിലോ വിവാഹംനട ത്തണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിലൊരാൾ വിവാഹംകഴിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ താമസിച്ചിട്ടുള്ള ജില്ലയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിവാഹരജിസ്ട്രാർക്ക് രേഖാമൂലം നോട്ടീസ്കൊടുക്കുകയാണ് തുടക്കത്തിൽ ചെയ്യേ

ണ്ടത്. വിവാഹിതരാകേണ്ട രണ്ടുപേരും താമസിക്കുന്നത് വ്യത്യസ്ത ജില്ലകളിലാണെങ്കിൽ അത്തരം നോട്ടീസ് ഓരോ ജില്ലയിലെയും വിവാഹരജിസ്ട്രാർക്ക് നൽകണം. നോട്ടീസിൽ വിവാഹംചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന രണ്ടുപേരുടേയും കുടുംബപ്പേരും, പ്രവൃത്തിയും താമസസ്ഥലങ്ങളും വിവാഹംനടത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലവും മറ്റും വ്യക്തമാക്കണം. ഇങ്ങനെയൊരു നോട്ടീസ് ലഭിച്ചാലുടനെ വിവാഹരജിസ്ട്രാർ അത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം. നോട്ടീസിലെ വിവരങ്ങൾ വിവാഹനോട്ടീസ് പുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും വിവാഹിതരാകാനുദ്ദേശിക്കുന്നവർ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരാണെങ്കിൽ ജില്ലയിലെ മറ്റു വിവാഹരജിസ്ട്രാർമാർക്ക് നോട്ടീസ് പകർപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനായി എത്തിക്കേണ്ടതാണ്. നിയമപരമായ മറ്റു തടസ്സങ്ങൾ ഇല്ലായെ ങ്കിൽ രജിസ്ട്രാർ നൽകുന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിച്ച് രണ്ടുമാസത്തിനുള്ളിൽ വിവാഹം രജിസ്ട്രാറുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടത്താവുന്നതാണ്.

വിവാഹമോചനം

ക്രിസ്ത്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ നിരന്തരമായ ആവശ്യം പരിഗണിച്ച് വിവാഹമോചനത്തിന് കർശനമായ വ്യവസ്ഥകളുള്ള 1869-ലെ ഇന്ത്യൻവിവാഹമോചനനിയമം 2001-ൽ ഭേദഗതിചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിവാഹമോചനത്തിന് ഉദാരമായ വ്യവസ്ഥകൾചേർത്ത് പരിഷ്കരിച്ചാണ് വിവാഹമോചനനിയമം ഉണ്ടാക്കിയത്. ഈ നിയമപ്രകാരം താഴെപറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ വിവാഹമോചനത്തിനായി കോടതിയെ സമീപിക്കാം.

- വ്യഭിചാരംചെയ്യുക.
- മതപരിവർത്തനം നടത്തുക.
- വിവാഹമോചന ഹർജി സമർപ്പിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് കുറഞ്ഞത് രണ്ടുകൊല്ലം തുടർച്ചയായി എതിർകക്ഷിക്ക് ചികിത്സിച്ചാൽ മാറാത്ത മാനസികരോഗമോ ലൈംഗികരോഗമോ ചികിത്സിച്ചാൽ ഭേദമാകാത്ത കുഷ്ഠരോഗമോ ഉണ്ടായിരിക്കുക.
- ഏഴുകൊല്ലമായി എതിർകക്ഷിയെപ്പറ്റി യാതൊരു വിവരവുമില്ലാതിരിക്കുക.
- ദാമ്പത്യബന്ധം പൂർത്തീകരിക്കാതിരിക്കുക
- രണ്ടോ അതിൽകൂടുതലോ വർഷങ്ങളായി വിവാഹബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള കോടതി ഉത്തരവ് പാലിക്കാതിരിക്കുക.
- മതിയായ കാരണമില്ലാതെ രണ്ടുവർഷം തുടർച്ചയായി എതിർകക്ഷി വേർപിരിഞ്ഞ് ജീവിക്കുക.
- ഒരുമിച്ചുജീവിക്കാൻ ആവാത്തവണ്ണം എതിർകക്ഷി ക്രൂരമായി പെരുമാറുക. കൂടാതെ ബലാൽസംഗം, പ്രകൃതിവിരുദ്ധ ലൈംഗികകുറ്റ കൃത്യങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു തന്നെ വിധേയയാക്കി എന്നാരോപിച്ച് ഭാര്യയ്ക്ക് ഭർത്താവിനെതിരെ ഹർജി സമർപ്പിക്കാം

ഉഭയസമ്മതപ്രകാരമുള്ള വിവാഹമോചനം

രണ്ടു വർഷത്തിനുമേൽ ജീവിതപങ്കാളികൾ വേർപിരിഞ്ഞു താമസിക്കുകയും വിവാഹബന്ധം വേർപ്പെടുത്താൻ രണ്ടുപേരും തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്താൽ ഉഭയസമ്മതപ്രകാരമുള്ള വിവാഹമോചനത്തിനായി അവർക്ക് കോടതിയിൽ ഹർജി സമർപ്പിക്കാം.

അസാധുവാകുന്ന വിവാഹം

താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവാഹബന്ധം അസാധുവാക്കിക്കൊണ്ട് കോടതിക്ക് വിധിപ്രസ്താവിക്കാം.

1) വിവാഹസമയത്തും അസാധുവാക്കാനുള്ള ഹർജി ബോധിപ്പിക്കുമ്പോഴും എതിർകക്ഷിക്ക് ലൈംഗികശേഷി ഇല്ലാതിരിക്കുക. (ലൈംഗികബന്ധം പൂർണ്ണമാക്കാൻ പറ്റാതിരിക്കുക, മനഃപൂർവ്വം ദാമ്പ

ത്യബന്ധത്തിന് തയ്യാറാകാതിരിക്കുക, മാനസികവിഭ്രാന്തിയുണ്ടാവുക, തുടങ്ങിയവ വന്ധ്യത്വമായി കോടതി നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

2) രക്തബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിൽ വിവാഹിതരാകുന്നത്.

3) വിവാഹസമയത്ത് മന്ദബുദ്ധിയോ ചിത്തഭ്രമമുള്ള ആളോ ആയിരിക്കുക.

4) ഭർത്താവോ ഭാര്യയോ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ മറ്റൊരു വിവാഹം നടത്തുക.

5) വിവാഹത്തിനുള്ള സമ്മതം ഇരുകക്ഷികളിലാരോടെങ്കിലും വാങ്ങിയത് ബലം പ്രയോഗിച്ചോ കപടമായോ (വിവാഹസമയത്തുള്ള ഗർഭം ഒളിച്ചുവയ്ക്കുക, അഥവാ വിവാഹംനടന്ന കാലയളവിൽ ആർത്തവം ഉണ്ടായില്ലെന്ന കാര്യം മറച്ചുവയ്ക്കുക) ആയിരിക്കുക.

കോടതി

ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള പരാതികളും, കേസുകളും നടത്തേണ്ടത് കുടുംബകോടതിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ അവിടെയും അല്ലെങ്കിൽ ജില്ലാകോടതിയിലുമാണ്. വ്യക്തികൾ എവിടെയാണ് അവസാനമായി താമസിച്ചത്, ആ പ്രദേശത്തെ കോടതിയിലും ഹർജി സമർപ്പിക്കാം.

അദ്ധ്യായം നാല്

പ്രത്യേക വിവാഹ നിയമം (സ്പെഷ്യൽ മാര്യേജ് ആക്റ്റ്)

ജാതിമത വ്യത്യാസങ്ങളില്ലാതെ എല്ലാ ഇന്ത്യൻ പൗരൻമാർക്കും ഒരുപോലെ ബാധകമായ പ്രത്യേക വിവാഹനിയമം 1954-ൽ നിലവിൽ വന്നു. ഈ നിയമപ്രകാരം സബ്ബ്‌റജിസ്ട്രാർഓഫീസിലെ നിയമിതനായ സബ്ബ്‌റജിസ്ട്രാറാണ് വിവാഹഓഫീസർ. ഇന്ത്യൻ പൗരത്വമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും തമ്മിൽ ഈ നിയമപ്രകാരം വിവാഹിതരാകുന്നതിന് തടസ്സമില്ല.

പ്രത്യേക വിവാഹനിയമപ്രകാരം വിവാഹംചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വധൂവരന്മാർ ജില്ലയിലെ വിവാഹഓഫീസർക്ക് നിർദ്ദിഷ്ട ഫോറത്തിൽ നോട്ടീസ് നൽകണം. രണ്ടുപേരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ നോട്ടീസ് തീയതിതൊട്ട് 30 ദിവസംമുമ്പുവരെ താമസിച്ചിരുന്ന ജില്ലയിലെ ഓഫീസർ മുമ്പാകെയാണ് നോട്ടീസ് നൽകേണ്ടത്.

നോട്ടീസ് കൈപ്പറ്റിയ ഉടനെ വിവാഹആഫീസർ നോട്ടീസിലെ വിവരങ്ങൾ വിവാഹറജിസ്റ്ററിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും പ്രസ്തുത നോട്ടീസുകൾതന്നെ ആഫീസ് റെക്കാർഡുകളുടെ ഭാഗമായി സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം. ഇത് റജിസ്റ്റർഫീസ് നല്കാതെ പരിശോധിക്കുവാൻ ഏതൊരാൾക്കും അവകാശമുണ്ട്.

വിവാഹനോട്ടീസിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് ഓഫീസർ കാര്യാലയത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലുംഭാഗത്ത് പൊതുജനങ്ങൾക്ക് കാണത്തക്കരീതിയിൽ പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കണം. വധൂവരന്മാരിൽ ഒരാൾ വേറെ ജില്ലയിൽ സ്ഥിരതാമസമുള്ള ആളാണെങ്കിൽ നോട്ടീസ് സ്വീകരിച്ച ആഫീസർ പ്രസ്തുത ജില്ലയിലെ ആഫീസർക്ക് നോട്ടീസിന്റെ ഒരു കോപ്പി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും, ആ ഓഫീസർ അത് തന്റെ കാര്യാലയത്തിൽ പൊതുജനങ്ങൾ കാണത്തക്കരീതിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും വേണം.

നോട്ടീസിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തിന് ആക്ഷേപമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും നോട്ടീസ് പരസ്യംചെയ്ത് 30 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഓഫീസർമുമ്പാകെ ആക്ഷേപം ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. പ്രത്യേക വിവാഹനിയമത്തിന്റെ നിബന്ധനകൾക്കു വിരുദ്ധമായാണ് വിവാഹംനടക്കുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടികാണിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം ആക്ഷേപംനൽകേണ്ടത്. നിയമദൃഷ്ട്യാ ഈ വിവാഹം നടത്തുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും തടസ്സമുണ്ടെങ്കിൽ അക്കാര്യം ബോധിപ്പിക്കാം. ഇതിനെകുറിച്ച് വിവാഹഓഫീസർ അന്വേഷണംനടത്തണം. ആക്ഷേപം ശരിയല്ലെന്നുകണ്ടാൽ നിയമപ്രകാരം വിവാഹംനടത്തികൊടുക്കാം.

നിബന്ധനകൾ

1. വിവാഹസമയത്ത് പുരുഷന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭാര്യയോ, സ്ത്രീക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭർത്താവോ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്.
2. വിവാഹത്തിന് സ്വതന്ത്രമായ മനസ്സമ്മതം നിർബന്ധമാണെന്നിരിക്കെ, അതിന് അയോഗ്യതയുള്ള മനോരോഗികൾക്ക് വിവാഹംചെയ്യുന്നതിന് തടസ്സമുണ്ട്.
3. മനസ്സമ്മതം നൽകുവാനുള്ള കഴിവുള്ളവരാണെങ്കിലും വൈവാഹിക കടമകൾ നിറവേറ്റുവാനും കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനും കഴിവില്ലാത്തരീതിയിൽ മനോരോഗിയാണെങ്കിലും വിവാഹത്തിന് അയോഗ്യതയുണ്ട്.
4. തുടർച്ചയായുള്ള ചിത്തഭ്രമം അയോഗ്യതയാണ്.

5. വിവാഹസമയത്ത് വരന് 21 വയസ്സും വധുവിന് 18 വയസ്സും പൂർത്തിയായിരിക്കണം. പങ്കാളികൾ നിയമം നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള അടുത്ത രക്തബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടവർ ആവരുത്.

നോട്ടീസ് നൽകിയപ്രകാരം, ഓഫീസർമുമ്പാകെ, മൂന്ന് സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഓഫീസിലോ, മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോവച്ച് വിവാഹംനടത്താവുന്നതാണ്. അതിനുശേഷം വിവാഹഓഫീസർ വിവാഹം റജിസ്റ്റർചെയ്ത് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുന്നതുമാണ്.

മറ്റു വിവാഹങ്ങൾ റജിസ്റ്റർചെയ്യുന്നതിന്

പ്രത്യേക വിവാഹനിയമപ്രകാരം പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള നിബന്ധനകൾക്കു വിധേയമായി മറ്റേതെങ്കിലുംതരത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള വിവാഹവും റജിസ്റ്റർചെയ്തു കിട്ടാൻ അവകാശമുണ്ട്. അതിനായി:

1. കക്ഷികൾ രണ്ടുപേരും റജിസ്ട്രേഷന് അപേക്ഷിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ വിവാഹിതരായവരും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായി ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരുമായിരിക്കണം.
2. രണ്ടുപേരിൽ ഏതൊരാൾക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭാര്യയോ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭർത്താവോ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്.
3. രണ്ടുപേരിൽ ആരുംതന്നെ റജിസ്ട്രേഷൻ സമയത്ത് മന്ദബുദ്ധിയോ, മനോരോഗിയോ ആയിരിക്കരുത്.
4. രജിസ്ട്രേഷൻ സമയത്ത് രണ്ടുപേർക്കും 21 വയസ്സ് പൂർത്തിയായിരിക്കണം.
5. രണ്ടുപേരും പരസ്പരം നിരോധിക്കപ്പെട്ട അടുത്ത രക്തബന്ധത്തിൽ പ്പെട്ടവരായിരിക്കരുത്.
6. വിവാഹം രജിസ്റ്റർചെയ്യാനുള്ള അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുന്ന തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് 30 ദിവസത്തിൽ കുറയാത്തകാലം രണ്ടുപേരും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായി വിവാഹഓഫീസറുടെ അധികാരപരിധിയിൽപ്പെട്ട ജില്ലയിൽ താമസിക്കുന്നവരായിരിക്കണം.

ദാമ്പത്യബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ

പ്രത്യേക വിവാഹനിയമപ്രകാരം വിവാഹിതരായവർക്ക് വിവാഹപങ്കാളിയുമായി ഒരുമിച്ചുതാമസിക്കുവാനും ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാനും നിയമം അവകാശം നൽകുന്നു. വിവാഹപങ്കാളികളിൽ ആരുംതന്നെ മറ്റെയാളുടെ സഹവാസത്തിനുള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കരുത്. ന്യായയുക്തമായ യാതൊരു കാരണവുമില്ലാതെ ഭാര്യാഭർത്താക്കൻമാർ വേർപിരിഞ്ഞു കഴിയുകയാണെങ്കിൽ ദാമ്പത്യബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നുകാണിച്ച് കക്ഷികൾക്ക് കോടതിയെ സമീപിക്കാം.

വിവാഹ മോചനം :

നിയമം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ ഭാര്യക്കോ ഭർത്താവിനോ വിവാഹമോചനം അനുവദിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് കോടതിയിൽ ഹർജിനൽകുവാൻ അവകാശമുണ്ട്.

കാരണങ്ങൾ :

ഭാര്യയോ, ഭർത്താവോ സ്വമനസ്സാലെ വിവാഹശേഷം മറ്റൊരാളുമായി ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടുക, വ്യഭിചാരംനടത്തുക, ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ മറ്റെയാളുടെ സമ്മതമില്ലാതെയും ആഗ്രഹത്തിനു വിരുദ്ധമായും ന്യായമായ കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ തുടർച്ചയായി രണ്ടു വർഷക്കാലം ഉപേക്ഷിച്ചുപോവുക. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഏഴു വർഷമോ, അതിൽകൂടുതലോ കാലം തടവുശിക്ഷക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടയാളാണ് എതിർകക്ഷി എങ്കിലും വിവാഹമോചനം തേടാം. എതിർകക്ഷിയുടെ ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റം, ചികിൽസിച്ചു ഭേദമാക്കാനാകാത്തതും കുടുംബജീവിതം അസാദ്ധ്യമാക്കുന്നതരത്തിലുള്ളതുമായ മാനസികതകരാറുകൾ, പകരുന്നതരത്തിലുള്ള

ലൈംഗിക രോഗങ്ങൾ, ചികിൽസിച്ചുഭേദമാക്കാൻപറ്റാത്തതും പകരുന്നതുമായ കുഷ്ഠരോഗം തുടങ്ങിയ പങ്കാളിയുടെ അസുഖം എന്നിവയും വിവാഹമോചനത്തിനുള്ള നിയമപരമായ കാരണങ്ങളാണ്. ഏഴു വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ കാലമായി ആളെക്കുറിച്ച് വിവരമില്ലാതിരിക്കുന്നതും മറ്റൊരു കാരണമാണ്.

സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രത്യേക കാരണങ്ങൾ.

മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾകൂടാതെ, ഭാര്യക്ക് താഴെപറയുന്ന കാരണങ്ങളാലും ഭർത്താവിൽനിന്ന് വിവാഹമോചനം നേടാം.

- വിവാഹശേഷം ഭർത്താവ് ബലാൽസംഗം, പ്രകൃതിവിരുദ്ധ ലൈംഗികബന്ധം തുടങ്ങിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതായി ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ,
- ഭാര്യക്ക് ജീവനാംശം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കോടതിനിർദ്ദേശം ലഭിച്ച് ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ ദാമ്പത്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കാതിരുന്നാൽ,
- ദാമ്പത്യം തകർന്നുവെന്ന് രണ്ടുപേർക്കും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ, വിവാഹ ശേഷം ഒരുവർഷമോ അതിൽകൂടുതലോ കാലം വേറിട്ടുതാമസിച്ചു വരുന്ന ദമ്പതികൾക്ക് ഉഭയസമ്മതപ്രകാരമുള്ള വിവാഹമോചന ഹർജി കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കാം.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

ജീവനാംശ നിയമങ്ങൾ

ജീവനാംശം (Maintenance) എന്ന പദംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സംരക്ഷണം എന്നാണ്. സാമൂഹ്യ സുരക്ഷിതത്വത്തിന് അനിവാര്യമായ ഈ ആശയം വളരെ പുരാതനമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ക്രിമിനൽനട പടിക്രമം 125-ാംവകുപ്പ് എല്ലാമതവിഭാഗങ്ങൾക്കും പൊതുവായിട്ടുള്ളതാണ്. വിവാഹബന്ധംകൊണ്ടു ണ്ടാവുന്നതാണ് പുരുഷനെ സംബന്ധിച്ച് ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ഈ ബാധ്യത. വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഭാര്യയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും മതിയായ കാരണങ്ങളില്ലാതെ ഭർത്താ വിനെ പിരിഞ്ഞ് ജീവിക്കുന്നവളോ വ്യഭിചാരവുമായി നടക്കുന്നവളോ ആയ ഭാര്യയ്ക്ക് ഭർത്താവിൽനിന്ന് സംരക്ഷണചെലവിന്റെ അവകാശമില്ല. നിയമാനുസൃതമല്ലാതെയുള്ള മക്കൾക്കും ചെലവിനവകാശമു ണ്ട്. സ്വയം ഒരു വരുമാനമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന വൃദ്ധരായ മാതാപിതാക്കൾക്കും വരുമാനമുള്ള ആൺമ ക്കളിൽനിന്നോ, പെൺമക്കളിൽ നിന്നോ അവർ വിവാഹിതരാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ജീവനാംശം ആവശ്യപ്പെടാം.

ജീവനാംശം എന്നതിൽ ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം, വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവ്, വൈദ്യപരിശോധ ന, മരുന്ന്, ആരോഗ്യപരിപാലന ചെലവുകൾ, ഇവ ഉൾപ്പെടുന്നു. ജീവിക്കാനുള്ള അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങ ളാണ് ഇതിലുൾപ്പെടുന്നത്. ജീവിതകാലംമുഴുവനും ഭർത്താവിൽനിന്ന് ജീവനാംശത്തിന് ഭാര്യക്ക് അവ കാശപ്പെടാം. എന്നാൽ ഭർത്താവിന്റെകൂടെ താമസിക്കുവാനും ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലെ ചുമതലകൾ നിർവ്വ ഹിക്കുവാനും തയ്യാറാകണം. മാനസികമോ, ശാരീരികമോ ആയ പീഡനം, വെപ്പാട്ടിയെ വച്ചിരിക്കുക, മറ്റൊരു വിവാഹംകഴിക്കുക തുടങ്ങിയ മതിയായകാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ജീവനാംശം ആവശ്യപ്പെടുന്നതി ന് ഭർത്താവിന്റെകൂടെ താമസിക്കണമെന്നില്ല.

ഹിന്ദു നിയമം

ഹിന്ദു ദത്തെടുക്കൽ സംരക്ഷണനിയമം (Hindu Adoption and Maintenance Act, 1956) പ്രകാരം സ്ത്രീക്ക് ഭർത്താവിൽനിന്ന് ജീവനാംശം അവകാശപ്പെടാം. സ്വയം ചെലവുനടത്താൻ സ്വത്തോ വരുമാ നമോ ഇല്ലാത്ത ഏതൊരു ഹിന്ദുസ്ത്രീക്കും ഭർത്താവിൽനിന്ന് ജീവനാംശം ആവശ്യപ്പെടാം

ജീവിതകാലംമുഴുവൻ ഹിന്ദുഭാര്യക്ക് ഭർത്താവിൽനിന്ന് ജീവനാംശം ലഭിക്കാനുള്ള അർഹത നിയമം അസന്ദിഗ്ദമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. താഴെപറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഭാര്യ ഭർത്താവിൽനിന്ന് വേർപി രിഞ്ഞ് താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽപോലും ജീവനാംശം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്.

- അകാരണമായും ഭാര്യയുടെ സമ്മതമില്ലാതെയും ഉപേക്ഷിക്കുക, മനഃപൂർവ്വം അവഗണിക്കുക.
- ഭർത്താവിന്റെ ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റംമൂലം ഭർത്താവിനോടൊത്തുള്ള ജീവിതം സാധ്യമാകാതെ വരി ക. (മാനസികവും, ശാരീരികവുമായ പീഡനം, ഭാര്യയുടെ ആരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കുന്ന നടപടി കൾ, ഭർത്താവിന്റെയും ബന്ധുക്കളുടേയും മനഃപൂർവ്വമുള്ള നിന്ദിക്കുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങൾ, ഭർത്താവ് മനഃപൂർവ്വം സംഭോഗത്തിലേർപ്പെടാതിരിക്കൽ തുടങ്ങിയവ.
- ഭർത്താവിന് മറ്റൊരു ഭാര്യ ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ, കഠിനമായ കുഷ്ഠരോഗംബാധിക്കുകയോചെ യ്താൽ ഭാര്യക്ക് പ്രത്യേക പാർപ്പിടംതന്നെ ആവശ്യപ്പെടാം.
- ഒരേ വീട്ടിൽ വെപ്പാട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ വെപ്പാട്ടിയുമായി സ്ഥിരമായി മറ്റെവിടെയെങ്കിലും താമസിക്കുകയോ ചെയ്യുക.
- ഭർത്താവ് ഹിന്ദുമതം ഉപേക്ഷിക്കുക.

- ഭർതൃഗൃഹത്തിലല്ലാതെയുള്ള താമസത്തെ ന്യായീകരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക.

മകന്റെ ഭാര്യക്ക് ജീവനാംശം

ഈ നിയമപ്രകാരം മരിച്ചുപോയ മകന്റെ ഭാര്യയെ അച്ഛൻ ജീവനാംശംനൽകി സംരക്ഷിക്കണമെന്ന് നിബന്ധനയുണ്ട്. ഭർത്താവ് മരിച്ചാൽ ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛന് വരുമാനമുണ്ടെന്നും വിധവയ്ക്ക് സ്വയം സംരക്ഷണത്തിന് വകയൊന്നുമില്ലെന്നും വരികയാണെങ്കിൽ ഭർത്താവിന്റെ അച്ഛനിൽനിന്ന് (മകന്റെ വിധവയ്ക്ക്) ജീവനാംശം അവകാശപ്പെടാവുന്നതാണ്.

ഹിന്ദുവിവാഹനിയമപ്രകാരം ദാമ്പത്യബന്ധങ്ങളിലുണ്ടാവുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളിൽ കോടതികളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന കേസുകൾ നടത്തുന്നതിനായുംമറ്റും, നീതി ഉറപ്പുവരുത്താനായി കോടതിയിലുണ്ടാവുന്ന ചെലവുകൾനൽകാൻ എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ വിധി പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. ഈ നിയമപ്രകാരം സംരക്ഷണച്ചെലവ് ലഭിക്കുന്നതിന് സിവിൽകോടതിയെയാണ് സമീപിക്കേണ്ടത്.

കുട്ടികൾക്കുള്ള ജീവനാംശം

നിയമപരമായോ അല്ലാതെയോ ഉള്ള എല്ലാമക്കളെയും (Legitimate and illegitimate children) തന്റെ ജീവിതകാലയളവിൽ ചെലവിന് കൊടുത്ത് സംരക്ഷിക്കേണ്ട ബാധ്യത ഒരു ഹിന്ദുവിനുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത നിയമപരമായോ അല്ലാതെയുള്ളതോ ആയ മക്കൾക്കും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്ന് ജീവനാംശം അവകാശപ്പെടാം.

വിവാഹംകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പ്രായപൂർത്തിയായ മകൾക്കും മാതാപിതാക്കളോട് ജീവനാംശം അവകാശപ്പെടാം.

മരിച്ചുപോയ ഒരു ഹിന്ദുവിന്റെ അവകാശികൾക്ക് മരിച്ചയാളുടെ ഭാര്യയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ബാധ്യതയുണ്ട്.

ഹിന്ദു ദത്തെടുക്കൽ ജീവനാംശ നിയമപ്രകാരം വൃദ്ധരും നിരാലംബരുമായ മാതാപിതാക്കളെയും രണ്ടാനമ്മയേയും സംരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മുസ്ലീം നിയമം

മുസ്ലീം വ്യക്തിനിയമമനുസരിച്ച് ഭാര്യയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ബാധ്യത ഭർത്താവിനാണ്. ഭർത്താവിൽനിന്നും ജീവനാംശം അവകാശപ്പെടാം. എത്രതന്നെ ധനികയും വരുമാനമുള്ളവളുമാണ് ഭാര്യ എന്നാലും കഴിവില്ലാത്ത, ആരോഗ്യമില്ലാത്ത, പണമില്ലാത്ത ഭർത്താവിനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ബാധ്യത അവൾക്കില്ല. എന്നാൽ എത്രമാത്രം ധനികയാണെങ്കിലും ഭാര്യക്ക് ജീവിതചെലവ് നൽകാൻ ഭർത്താവിന് ബാധ്യതയുണ്ട്. പ്രായപൂർത്തിയെത്തിയ ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലെ നിബന്ധനകൾ പാലിക്കുന്ന അനുസരണക്കേടോ കാപട്യമോ ഇല്ലാത്ത ഒരു മുസ്ലീംഭാര്യക്ക്, ഭർത്താവ് എത്രതന്നെ നിരാലംബനാണെങ്കിലും സംരക്ഷണവും ചെലവും നൽകേണ്ടത് നിയമപരമായ കടമയാണ്.

ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലേർപ്പെടാൻ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവളോ, ഭർത്താവുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ അകാരണമായി താൽപര്യക്കുറവ് കാണിക്കുന്നവളോ, അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നവളോ, അകാരണമായി ഭർതൃവീട് ഉപേക്ഷിക്കുന്നവളോ, പരപുരുഷബന്ധമുള്ളവളോ ആണെങ്കിൽ ഭർത്താവിൽനിന്നും ജീവനാംശംലഭിക്കാൻ ഭാര്യക്ക് അർഹതയില്ല.

ഭർത്താവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും നിരുത്തരവാദിത്വപരമായ നടപടികൾ (മോശമായ പെരുമാറ്റം, രണ്ടാംവിവാഹം) വല്ലതും ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ ആ സമയത്ത് ഭാര്യക്ക് പ്രത്യേക ജീവനാംശം നൽകു

മെന്ന് ഭർത്താവും, ഭാര്യയും അവരുടെ രക്ഷിതാക്കളും തമ്മിൽ ഒരു കരാറിലെത്താവുന്നതാണ്. എന്നാൽ കരാറിൽ ഭാര്യയ്ക്ക് ജീവനാംശത്തിനവകാശമില്ല എന്ന് നിബന്ധനവയ്ക്കുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമാണ്.

ഭർത്താവ് രണ്ടാംഭാര്യയെ ആദ്യഭാര്യയുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതും മാനസികപീഡനങ്ങൾക്ക് വഴിവെക്കുമെങ്കിൽ ഭാര്യക്ക് പ്രത്യേക പാർപ്പിടം ആവശ്യപ്പെടാം. ഭർത്താവ് അവളെ പ്രത്യേക വസതിയിൽ പാർപ്പിച്ച് സംരക്ഷിക്കാൻ നിയമപരമായി ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

മുസ്ലീം സ്ത്രീ (വിവാഹ മോചന സംരക്ഷണാവകാശം) നിയമം

പാർലമെന്റ് പാസ്സാക്കിയ ഈ നിയമം തലാക്കുകൊണ്ട് വിഷമങ്ങളനുഭവിക്കുന്ന മുസ്ലീംസ്ത്രീക്ക് വലിയൊരനുഗ്രഹമാണ്. വിവാഹ സമയത്തോ അതിനോടനുബന്ധിച്ചോ അതിനുശേഷമോ ലഭിച്ച വസ്തുവഹകൾ ഇദ്ദാത്ത് കാലയളവിലേക്കുള്ള ചെലവുകൾ, ഭാവിസംരക്ഷണത്തിലേക്കായി മൊത്തമായ തുക, ബാക്കി കിട്ടാനുള്ള മഹർ എന്നിവ യാണ് പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ 3-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം വിവാഹമോചിതയായ മുസ്ലീംസ്ത്രീക്ക് മുൻഭർത്താവിൽ നിന്നും ലഭിക്കുവാനുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ.

മൊഴിചൊല്ലപ്പെടുമ്പോൾ ഭാര്യ ഗർഭിണിയോ, അതല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു വയസ്സിൽതാഴെ പ്രായമുള്ള കുട്ടിയുടെ അമ്മയോ ആണെങ്കിൽ കുട്ടിക്ക് 2 വയസ്സ്വരെ മുലയൂട്ടുന്നതിന്നായി പ്രത്യേക ആനുകൂല്യം മൊഴിചൊല്ലപ്പെട്ട ഭാര്യക്ക് നൽകുവാൻ മുൻഭർത്താവിന് ബാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഈ നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു.

പരസ്പരധാരണയിലോ, ഭർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനോ, മുസ്ലീം വിവാഹമോചന നിയമപ്രകാരമോ, മൊഴിചൊല്ലപ്പെട്ട ഭാര്യക്കും ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ അർഹതയുണ്ടെന്ന് വിവിധ കോടതികൾ വിധിക്കുകയുണ്ടായി. ഭർത്താവിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി, ഇരുവരും ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുമ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന ജീവിതനിലവാരം, കുടുംബമഹിമ എന്നിവ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് വകുപ്പ് 3-ലെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ കോടതി നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ആദ്യ വിവാഹമോചനത്തിനുശേഷം രണ്ടാംവിവാഹംകഴിച്ച സ്ത്രീക്ക് ഈ നിയമപ്രകാരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുമെങ്കിലും ഭാവിസംരക്ഷണ ചെലവിന് അവർക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

വിവാഹമോചിതയായ സ്ത്രീ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റ്കോടതി മുമ്പാകെ ഈ നിയമമനുസരിച്ച് ഹർജിനൽകിയാൽ എതിർകക്ഷിക്ക് നോട്ടീസയക്കുകയും ഇരുവിഭാഗത്തിന്റെയും വാദങ്ങൾ കേട്ടശേഷം തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തുക നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യും. തുക നൽകുവാൻ ഭർത്താവ് തയ്യാറാകാത്തപക്ഷം ജയിൽശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതുമാണ്. അങ്ങനെ ഭർത്താവിൽനിന്നും ജീവനാംശം ലഭിക്കാത്ത ഒരു സ്ത്രീക്ക്, അവരുടെ ഏറ്റവുംഅടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽനിന്ന് ചെലവിനുനൽകുവാൻ കോടതിയോട് അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. കുടുംബാംഗങ്ങളും നിരാലംബരാണെങ്കിൽ സംസ്ഥാന വഖഫ് ബോർഡ് ആ സ്ത്രീയുടെ സംരക്ഷണം ഏറ്റെടുക്കണമെന്നാണ് നിയമം അനുശാസിക്കുന്നത്. ഒരുതരത്തിലും ഒരു സ്ത്രീയും സംരക്ഷിക്കപ്പെടാതെപോവരുതെന്നതാണ് ഈ നിയമത്തിന്റെ താല്പര്യം.

തലാക്ക്ചൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീക്ക് ഏതുസമയത്തും ഈ നിയമപ്രകാരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനായി ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയേയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന് അധികാരപ്പെടുത്തിയ കോടതിയേയോ സമീപിക്കാവുന്നതാണ്. പ്രത്യേക കാലപരിധി നിഷ്ക്കർഷിച്ചിട്ടില്ല.

മകളുടെ ജീവനാംശം

ശിശുക്കളെ ചെലവുചെയ്തുകൊണ്ട് സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് പിതാവാണ്. വിവാഹംകഴിയുന്നതുവരെ പെൺമക്കളെയും, പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ ആൺമക്കളെയും സംരക്ഷിക്കേണ്ട ബാധ്യത പിതാവിനുതന്നെയാണ്. കൂടാതെ വിധവയോ വിവാഹമോചിതയോ ആയ മകളെയും കുഞ്ഞിനെയും സംരക്ഷിക്കേണ്ടതും പിതാവിന്റെ കടമയാണ്. എന്നാൽ തന്റെകൂടെ ജീവിക്കാൻ പ്രത്യേക കാരണമൊന്നുംകൂടാതെ വിസമ്മതിക്കുന്ന പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത മകനെയും അവിവാഹിതയായ മകളെയും

സംരക്ഷിക്കാൻ പിതാവിന് ബാധ്യതയില്ല.

മാതാപിതാക്കളുടെ സംരക്ഷണം.

സാമ്പത്തിക, ലിംഗഭേദമെന്യേ നിർദ്ധനരും നിരാലംബരുമായ മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് മക്കളുടെ കടമയാണ്. മാതാപിതാക്കൾക്ക് കുറച്ചൊക്കെ സമ്പാദിക്കാൻ സാധിക്കും എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം മക്കളുടെ ബാധ്യത ഇല്ലതാവുന്നില്ല.

ക്രിസ്ത്യൻ നിയമം

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പ്രത്യേകമായി ജീവനാംശനിയമമില്ല. പക്ഷെ, അവർക്കും കിമിനൽനടപടിക്രമത്തിലെ 125-ാം വകുപ്പ് ബാധകമാണെന്ന് മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ.

നടപടിക്രമങ്ങൾ

ക്രിമിനൽനടപടിക്രമം വകുപ്പ് 125 പ്രകാരം ഒരു ഹർജി കൊടുക്കേണ്ടത് കുടുംബകോടതികളുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ കുടുംബകോടതിയിലും അല്ലാത്തപക്ഷം ജുഡീഷ്യൽ ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ്കോടതിയിലും ആണ്. വ്യക്തിനിയമങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള ഹർജികളുടെ നടപടിക്രമവും ഇതുതന്നെ. എന്നാൽ മുസ്ലീംസ്ത്രീ (വിവാഹമോചന സംരക്ഷണ നിയമം) 1986 പ്രകാരം ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ്കോടതിയിലാണ് ഹർജി സമർപ്പിക്കേണ്ടത്.

കുടുംബ കോടതി

ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്തേക്കുവേണ്ടി, കുടുംബകോടതി നിയമമനുസരിച്ച് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണ് കുടുംബകോടതി. ജില്ലാജഡ്ജിയുടെ റാങ്കുള്ള ജുഡീഷ്യൽ ഓഫീസർ ആയിരിക്കും കുടുംബകോടതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. വൈവാഹികതർക്കങ്ങളിലുള്ള എല്ലാകേസുകളും ഈ കോടതിയുടെ പരിധിയിൽവരും (മുസ്ലീം വിവാഹമോചിത സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾ ഒഴികെ) ഒരു വ്യക്തിക്ക് നേരിട്ട് കുടുംബകോടതിയിൽ ഹർജി നല്കാം. കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരംമാത്രമേ കുടുംബകോടതിയിൽ വക്കീലന്മാർ ഹാജരാവാൻപാടുള്ളൂ. ഒന്നാംക്ലാസ് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അതേഅധികാരത്തോടെയാണ് ഇത്തരം കേസിൽ കുടുംബകോടതിയുടെ ഉത്തരവുകൾ.

ഒരു പ്രാവശ്യം ഉത്തരവായ ചെലവിന്റെ തുക കാലാനുസൃതമായി അപേക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പരിസ്ഥിതികൾ പരിഗണിച്ച് മാറ്റം വരുത്താൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. ഒരു പ്രാവശ്യം പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് മറ്റൊരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതുവരെ നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. വേറിട്ടു താമസിക്കുന്ന ചെലവ് ലഭിക്കുവാനായി ഹർജി നൽകിയ ഭാര്യക്ക് അനുകൂലമായ വിധി ലഭിച്ചാൽ, ഭർത്താവിനോടൊപ്പം വീണ്ടും താമസം ആരംഭിച്ചാൽ നേരത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിധി സ്വയം ദുർബലമാവുകയില്ല.

125-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തരവിനുമേൽ അപ്പീലില്ല. എന്നാൽ ആ ഉത്തരവിൽ അതൃപ്തിയുള്ള കക്ഷിക്ക് സെഷൻസ്കോടതിയിലോ, ഹൈക്കോടതിയിലോ റിവിഷൻ ഹർജി കൊടുക്കാം അതുപോലെത്തന്നെ കുടുംബകോടതിയിൽ നിന്നുള്ള ഉത്തരവിനുമേലെയും റിവിഷൻഹർജി കൊടുക്കാം, അപ്പീലില്ല. പിണങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞ ദമ്പതികളെ രമ്യതയിലാക്കാൻ കൗൺസിലിങ്ങ് സംവിധാനവും കുടുംബകോടതിയിൽ ഉണ്ട്. കൗൺസിലിങ്ങിനുശേഷമേ കേസുകളിൽ തെളിവെടുക്കാൻ കോടതിക്കുകഴിയൂ.

നടപ്പിലാക്കൽ

വിധിയുടെ പകർപ്പ് ഹർജിക്കാരന് കോടതിയിൽനിന്ന് സൗജന്യമായി ലഭിക്കും. 125-ാംവകുപ്പ്

പ്രകാരം ഒരാൾക്ക് അനുകൂലമായി വിധി ആയാൽ അത് നടപ്പിലാക്കിക്കിട്ടുന്നതിനായി കോടതിയെ സമീപിക്കാം. എതിർകക്ഷി വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാളുടെ സ്വത്ത് കണ്ടു കെട്ടുന്നതിനും, എതിർകക്ഷിയെ ജയിലിലടയ്ക്കുവാനും അതിന് വാറണ്ട് പുറപ്പെടുവിക്കാനും അധികാരമുണ്ട്. 125-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അനുവദിച്ചുകിട്ടുന്ന തുക ഒരു വർഷത്തിനകംതന്നെ കോടതിമുഖാന്തിരം ആവശ്യപ്പെട്ടില്ലായെങ്കിൽ പ്രസ്തുത കാലയളവിലേക്കുള്ള തുക ഹർജിക്കാരിക്ക് നഷ്ടംവരാനിടയാകും.

ഇങ്ങനെ 125-ാംവകുപ്പ് പ്രകാരം അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ച് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ വൈകുകയാണെങ്കിൽ, കേസ്നടക്കുന്നതിനിടയിൽ താല്ക്കാലികമായി ഹർജിക്കാരിക്ക് ചെലവിനുനൽകുന്നതിനായി കോടതിക്ക് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാവുന്നതാണ്. താൻ പാപ്പരാണെന്ന് എതിർ കക്ഷിയുടെ വാദംകൊണ്ട് ജീവനാംശംകൊടുക്കേണ്ട ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് കോടതി അയാൾക്ക് ഇളവുനൽകില്ല. 500 രൂപയിൽകവിയാത്ത തുക നൽകണമെന്ന നിബന്ധന ഭേദഗതിചെയ്തതോടെ ജീവനാംശതുക എത്രയെന്ന് വിധിക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. കക്ഷിയുടെ ധനസ്ഥിതിയും ജീവിതനിലവാരവുംമറ്റും പരിഗണിച്ച് ഒരു തുക ചിലവിന്നൽകാൻ കോടതിക്ക് ഉത്തരവിടാം.

പിൻതുടർച്ചാവകാശ നിയമങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

പിൻതുടർച്ചാവകാശം

മരിച്ചുപോകുന്ന ഒരാളുടെ സ്വത്തുക്കൾക്ക് പിന്നീടുള്ള അവകാശികളെസംബന്ധിച്ചാണ് പിന്തുടർച്ചാവകാശനിയമം വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നത്. വിവാഹം, വിവാഹമോചനം എന്നിവപോലെതന്നെ പിന്തുടർച്ചാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചും വ്യത്യസ്ത മതവിഭാഗങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്ത നിയമങ്ങളാണ്.

ഹിന്ദു നിയമം

കൂട്ടുകുടുംബസമ്പ്രദായമായിരുന്നു മുമ്പ് ഹിന്ദുസമുദായത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നത്. അന്ന് സ്വത്തവകാശം ജന്മംകൊണ്ട് നേടുന്നതായിരുന്നു. 1976 ഡിസംബർ ഒന്നിനു കേരളത്തിൽ ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിലെ കൂട്ടു കുടുംബസമ്പ്രദായവകാശങ്ങൾ എടുത്തുകളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഹിന്ദു സമുദായങ്ങളിൽ സ്വത്തവകാശം നിർണയിക്കുന്നത് 1956ലെ ഹിന്ദുപിന്തുടർച്ചാവകാശ നിയമപ്രകാരമാണ്. ഒസ്യത്തെഴുതാതെ മരണപ്പെട്ട ഒരാളുടെ സ്വത്ത് വിഭജനത്തെസംബന്ധിച്ചാണ് ഈ നിയമം പറയുന്നത്. ഒസ്യത്തെഴുതാതെ മരിച്ച ഒരു പുരുഷന്റെ സ്വത്ത് ആദ്യം അവകാശപ്പെടാവുന്നത് - ക്ലാസ് ഒന്ന് അവകാശികൾക്കാണ്.

ക്ലാസ്സ്-ഒന്ന്

1. മകൻ 2. മകൾ 3. വിധവ 4. മാതാവ് 5. മരണപ്പെട്ട മകന്റെ മകൻ
6. മരണപ്പെട്ട മകന്റെ മകൾ
7. മരണപ്പെട്ട മകളുടെ മകൻ
8. മരണപ്പെട്ട മകളുടെ മകൾ
9. മരണപ്പെട്ട മകന്റെ വിധവ
10. മരിച്ച മകന്റെ മകൻ മരിച്ചാൽ അയാളുടെ മകനും മകളും വിധവയും.
11. മരണപ്പെട്ട മകന്റെ മരണപ്പെട്ട മകന്റെ മകൾ
12. മരണപ്പെട്ട മകന്റെ മരണപ്പെട്ട മകന്റെ വിധവ

ക്ലാസ്സ് 1 അവകാശികളായി ആരുമില്ലെങ്കിൽ, ക്ലാസ്സ് 2 അവകാശികൾക്ക് ആ സ്വത്തവകാശം വന്നു ചേരും.

ക്ലാസ്സ് 2

1. പിതാവ്

2 മകന്റെ മകളുടെ മകൻ, മകന്റെ മകളുടെ മകൾ, സഹോദരൻ, സഹോദരി.

3. മകളുടെ മകന്റെ മകൻ, മകളുടെ മകന്റെ മകൾ, മകളുടെ മകളുടെ മകൾ, മകളുടെ മകളുടെ മകൻ.

4. സഹോദരന്റെ മകൻ, സഹോദരിയുടെ മകൻ, സഹോദരന്റെ മകൾ, സഹോദരിയുടെ മകൾ

5. പിതാവിന്റെ പിതാവ്, പിതാവിന്റെ മാതാവ്

6. പിതാവിന്റെ വിധവ, സഹോദരന്റെ വിധവ

7. പിതാവിന്റെ സഹോദരൻ, പിതാവിന്റെ സഹോദരി

8. മാതാവിന്റെ പിതാവ്, മാതാവിന്റെ മാതാവ്

9. മാതാവിന്റെ സഹോദരൻ, മാതാവിന്റെ സഹോദരി.

ഇവിടെ 1 ഇല്ലെങ്കിൽമാത്രം 2 നും, 2 ഇല്ലെങ്കിൽ 3 ന് അതുപോലെ തുടർന്നും ആണ് അവകാശം.

ക്ലാസ്സ് 1-ൽപെട്ട അവകാശികൾക്കാണ് മരണപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ സ്വത്തവകാശം. ക്ലാസ്സ് 1-ലെ അവകാശികൾ നിലവിലില്ലായെങ്കിൽ ക്ലാസ്സ് 2-ലുള്ള അവകാശികൾക്ക് സ്വത്ത് ലഭിക്കും. ഇവരിലും ആരും നിലവിലില്ലായെങ്കിൽ രക്തബന്ധത്തിലൂടെയോ, ദത്തെടുപ്പിലൂടെയോ, പുരുഷ ബന്ധമുറകൾ വഴിയുള്ള ബന്ധുക്കൾക്കായിരിക്കും അവകാശം. ഇവരും ഇല്ലെങ്കിൽ രക്തബന്ധത്തിലൂടെയോ, ദത്തെടുക്കലിലൂടെയോ പുരുഷബന്ധമുറയിലൂടെ അല്ലാതെയുള്ള ബന്ധുക്കൾക്ക് ലഭിക്കും.

വിഭജന തത്വങ്ങൾ

വിധവയ്ക്ക് ഓരോഹരി ലഭിക്കും. ഒന്നിൽകൂടുതൽ വിധവകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കുംകൂടി ഒരോഹരി. നിലവിലുള്ള ആൺമക്കളും, പെൺമക്കളും, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ അമ്മയും ഓരോ ഓഹരിവീതം ഇവർക്ക്.

മരണപ്പെട്ട മകന്റെ അനന്തരാവകാശികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവയ്ക്കും, നിലവിലുള്ള ആൺമക്കൾക്കും, പെൺമക്കൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണപ്പെട്ട ആൺമക്കൾക്കും തുല്യ ഒരോഹരിയിൽനിന്ന് വേണം ഈ വിഭജനം നടത്താൻ.

മരണപ്പെട്ട ആളുടെ ആൺമക്കൾക്കും, പെൺമക്കൾക്കും കൂട്ടായി ലഭിച്ച ഒരു ഓഹരിയിൽനിന്ന് തുല്യമായി വിഭജിക്കണം.

സ്ത്രീയുടെ സ്വത്തിന് അവകാശികൾ

ഒസ്യത്തോ, മറ്റ് തത്തുല്യരേഖകളോ ഇല്ലാതെ മരണപ്പെട്ട ഹിന്ദുസ്ത്രീയുടെ സ്വത്തിന്റെ അവകാശികൾ

എ) ആൺമക്കൾ, പെൺമക്കൾ, മരണപ്പെട്ട മകന്റെയോ മകളുടെയോ കുട്ടികൾ, ഭർത്താവ്

ബി) ഭർത്താവിന്റെ അനന്തരാവകാശികൾ

സി) മാതാവും പിതാവും

ഡി) പിതാവിന്റെ അനന്തരാവകാശികൾ

ഇ) മാതാവിന്റെ അനന്തരാവകാശികൾ

ഇവിടെയും എ) വിഭാഗക്കാർ ബി)യെ പുറന്തള്ളുന്നു, ബി)വിഭാഗക്കാർ സി)വിഭാഗക്കാരെയും തുടർന്നങ്ങോട്ടും

ഒരു ഹിന്ദുസ്ത്രീക്ക് അവളുടെ സ്വത്തിനുമേൽ പൂർണ്ണാവകാശമുണ്ട്. സ്വത്തുക്കളിൽ പൂർവ്വികസ്വത്തും, സ്വയാർജ്ജിതസമ്പത്തും ഉൾപ്പെടുന്നു.

മക്കളുടെ വിധവകൾ പുനർവിവാഹംചെയ്താൽ അവകാശമില്ലാതാകും സ്വത്തിനുവേണ്ടി ഒരാളെ കൊന്നാൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ആളിന്റെ സ്വത്ത് കൊലയാളിക്കുള്ള അവകാശം നഷ്ടപ്പെടും.

മരിക്കുന്നസമയം അവകാശിയായി ഗർഭസ്ഥശിശു ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ശിശു ജനിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവകാശിയായിതീരുന്നു.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങൾ

മരണപ്പെടുന്ന ഒരു മുസ്ലീംവ്യക്തിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള സ്വത്തുക്കളുടെ അവകാശികളെപ്പറ്റിയും, മരിച്ചയാളുടെ കടബാധ്യതകൾക്ക് പിൻതുടർച്ചാവകാശികൾക്കുള്ള ബാധ്യതയെപ്പറ്റിയുംമറ്റും ജഫ്റി ബീഗം കേസിൽ അലഹാബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ച് വിധിയിൽ ആധികാരികമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോരുത്തരുടെയും അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയും, അവരവരുടെ ഓഹരിയെപ്പറ്റിയും വിശദമാക്കുന്നതാണ് ഇസ്ലാമിലെ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമം. 1996-ലെ സുപ്രീംകോടതിവിധിയിൽ പറയുന്നത് ഒസ്യത്തെഴുതാതെ മരിക്കുന്ന ഒരു മുസൽമാന്റെ സ്വത്ത് മരണത്തോടെ അവകാശികളിൽ ഓഹരിയനുസരിച്ച് വന്നുചേരുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെ അവകാശവും ഓഹരിയും വ്യക്തവും വ്യത്യസ്തവുമാണ്. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ കടബാധ്യതയിൽ, അനന്തരാവകാശികളുടെ ബാധ്യത, അവരുടെ അവകാശത്തിന്റെ ശതമാനത്തോളമേയുള്ളൂ.

ഉദാഹരണത്തിന് മൂന്ന് പിൻതുടർച്ചാവകാശികളെ ബാക്കിയാക്കി മരിച്ച ഒരു മുസ്ലീമിന്റെ സ്വത്ത് അവരവരുടെ ഓഹരിയനുസരിച്ച് വീതിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടുവെന്നുകരുതുക. മരണപ്പെട്ടയാൾ കടംകൊണ്ട ഒരാൾ, അയാളുടെ പണം ലഭിക്കുവാനായി ഈ മൂന്ന് അവകാശികളിൽ രണ്ടാളുടെ പേരിൽ കേസ്കൊടുത്തു. കേസിന്റെ വിധി അവർക്ക് ലഭിച്ച സ്വത്തിന് ആനുപാതികമായിമാത്രമെ ബാധ്യതയുള്ളൂവെന്നായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒറ്റയായോ, വെവ്വേറെയായോ, മുഴുവൻ കടവും വീട്ടുന്നതിനായി അവർക്ക് ബാധ്യതയില്ല. കടബാധ്യതകളും ആനുപാതികമായി വീതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥം.

പൊതുതത്വങ്ങൾ

ഇസ്ലാമിക സ്വത്തുനിയമത്തിലെ പ്രധാന പൊതുതത്വങ്ങൾ ഇവയാണ്-മരിച്ചയാളുകളുടെ സ്ഥാവരജംഗമവസ്തുക്കൾ സ്വയാർജ്ജിതമായാലോ പൂർവ്വാർജിതമായാലോ അവയെ വേർതിരിച്ചുകാണാതെ, ഒരേരീതിയിൽ കാണുന്നു.

- പിൻതുടർച്ചക്കാരന്റെ അവകാശം ദാതാവിന്റെ മരണത്തോടെ പ്രാബല്യത്തിൽവരുന്നു. ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് പിൻതുടർച്ചാവകാശി ഇല്ല.
- മരണപ്പെട്ട ഒരാളുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരവകാശി മരണസമയത്ത് പ്രത്യക്ഷത്തിലില്ലെങ്കിലും, അയാൾ മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ ആ അവകാശം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.
- ഒരാൾക്ക് ഒന്നിലധികം വഴികളിലൂടെ ഒന്നിൽകൂടുതൽ അവകാശം ലഭിക്കാമെങ്കിൽ, എല്ലാത്തിനും അയാൾക്കർഹതയുണ്ട്.
- ഏതെങ്കിലും പൊതുഅപകടത്തിൽപ്പെട്ട് വ്യക്തികൾ മരിക്കുകയും മരണത്തിന്റെ ക്രമം, ആര് ആദ്യം മരിച്ചു തുടങ്ങിയവ നിജപ്പെടുത്തുവാൻ പറ്റാതെവരുകയും ചെയ്താൽ അതതുവ്യക്തികളുടെ സ്വത്ത് അവകാശികൾക്ക് ലഭിക്കും.
- വിവാഹബന്ധത്തിലൂടെയല്ലാതെ ജനിച്ച സന്തതികളുടെ സ്വത്തിൽ പിതാവിന് അർഹതയുണ്ടാവുകയില്ല. മറിച്ച് പിൻതുടർച്ചക്കാർക്കും മാതാവ്വഴിയുള്ള ബന്ധുക്കൾക്കും മാത്രമേ അവകാശം സിദ്ധിക്കൂ.

മുസ്ലീംകളുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരിൽ മൂന്നുവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട അവകാശികളാണുള്ളത്.

1. പങ്കുകാർ അഥവാ Shares. ഇവർ ഒരു നിശ്ചിതശതമാനം ഭാഗം അവകാശപ്പെട്ടവരാണ്. ഇവരെ ഖുർആനിക് അവകാശികൾ എന്ന് പറയുന്നു.
2. ശിഷ്ടാവകാശികൾ അഥവാ Residuaries. ഇവർ നിശ്ചിത ശതമാനം ഭാഗത്തിന് അർഹരല്ലെങ്കിലും, ഖുർആനിക് അവകാശികൾ കഴിഞ്ഞ് ബാക്കി വരുന്നവർക്ക് അവകാശികളാണ്.

3. അകന്ന ബന്ധുജനം (Distant Kindreds). പങ്കുകാരോ, അവശേഷിക്കുന്ന സ്വത്തിന്റെ അവകാശികളോ (residuaries)അല്ലാത്ത എല്ലാ രക്തബന്ധമുള്ളവരും ഈ പട്ടികയിൽപ്പെടുന്നു.

പങ്കുകാർ :- മരണാനന്തരചടങ്ങുകളുടെ ചെലവുകളും കടബാധ്യതകളും ഒസ്യത്തുപ്രകാരം അവകാശപ്പെട്ടതുമൊക്കെ തീർന്നാൽ, സ്വത്തവകാശത്തിൽ ആദ്യത്തെ പിൻതുടർച്ചവകാശികൾ പങ്കുകാർ അഥവാ ഖുർആനിക് അവകാശികൾ.

ഇവരിൽ ഭർത്താവ്, ഭാര്യ, മകൾ, (മകന് ലഭിക്കുന്നതിന്റെ പകുതി) മകന്റെ മകൾ (മകൻ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലെങ്കിൽ), അച്ഛൻ, അമ്മ, മുത്തശ്ശൻ (അച്ഛൻ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലെങ്കിൽ) മുത്തശ്ശി (അമ്മ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലെങ്കിൽ, സഹോദരിയുടെ (മകനോ, മകന്റെ മകനോ ഇല്ലെങ്കിൽ), ഒരേ അമ്മയിലുള്ള സഹോദരൻ/സഹോദരി (മകനോ, മകന്റെ മകനോ ഇല്ലെങ്കിൽ) രക്തബന്ധമുള്ള സഹോദരി (മകനോ, മകന്റെ മകനോ, അച്ഛനോ, ഇല്ലെങ്കിൽ) സഹോദരി എന്നിവരുൾപ്പെടുന്നു.

അവശേഷിക്കുന്ന സ്വത്തിന്റെ അവകാശികൾ

പങ്കുകാർക്ക് അവകാശപ്പെട്ട ഭാഗംകൊടുത്ത് ബാക്കിയുള്ളത്, അല്ലെങ്കിൽ പങ്കുകാർ ഇല്ലെങ്കിൽ സ്വത്ത് മുഴുവനും ഇവർക്കവകാശപ്പെട്ടതാണ്:

- പിൻമുറക്കാർ-മകൻ, മകന്റെ മകൻ
- മുൻമുറക്കാർ-അച്ഛൻ, അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ
- അച്ഛന്റെ പിൻമുറക്കാർ-സഹോദരൻ, സഹോദരി, അമ്മയൊന്നായ സഹോദരൻ, സഹോദരി, സഹോദരന്റെ മകൻ, സഹോദരന്റെ മകന്റെ മകൻ, രക്തബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദരന്റെ മകന്റെ മകൻ.
- മുത്തശ്ശന്റെ പിൻമുറക്കാർ.

ഇവരിൽ അച്ഛനും മുത്തശ്ശനും പങ്കുകാരായും, അവശേഷിക്കുന്ന സ്വത്തിന്റെ അവകാശികളായും ഭാഗം ലഭിക്കും.

അകന്ന ബന്ധുജനം

പങ്കുകാരോ, അവശേഷിക്കുന്ന സ്വത്തിന്റെ അവകാശികളോ അല്ലാത്ത എല്ലാ രക്തബന്ധമുള്ളവരും ഈ പട്ടികയിൽപെടുന്നു. പങ്കുകാരിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പേരേ അവകാശികളായുള്ളൂവെങ്കിൽ, അവശേഷിക്കുന്ന സ്വത്തിന് അവകാശികളായിട്ടാരുമില്ലെങ്കിൽ ബാക്കിയുള്ള സ്വത്ത് അകന്ന ബന്ധുജനത്തിന് ലഭിക്കും.

ഇവരിൽ, പങ്കുകാരോ, അവശേഷിക്കുന്ന സ്വത്തിന്റെ അവകാശികളോ അല്ലാത്തപിൻമുറക്കാരാണ് അകന്നബന്ധുജനങ്ങൾ.

1) പിൻമുറക്കാർ-മകളുടെ മക്കളും, മകന്റെ മകളുടെ മക്കളും
2) മുൻമുറക്കാർ-പിതാമഹൻ, മാതാമഹി
3) പിതാവിന്റെയോ, മാതാവിന്റെയോ പിൻമുറക്കാർ

- സഹോദരന്റെ പെൺമക്കളും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരും
- രക്തബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദരന്റെ പെൺമക്കളും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരും
- ഒരേ അമ്മയിലുള്ള സഹോദരന്മാരുടെ മക്കളും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരും
- സഹോദരന്റെ മകന്റെ പെൺമക്കളും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരും
- രക്തബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദരന്റെ മകന്റെ പെൺമക്കളും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരും
- രക്തബന്ധത്തിലോ, ഒരേഅമ്മയിലുള്ളതോ അല്ലാതെയോ ഉള്ള സഹോദരികളുടെ മക്കളും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരും

4) നേർപിതാമഹരുടെ പിൻമുറക്കാർ

- അമ്മാവന്റെ പെൺമക്കളും പിൻമുറക്കാരും
- രക്തബന്ധത്തിലുള്ള അമ്മാവന്റെ പെൺമക്കളും പിൻമുറക്കാരും
- ഒരേഅമ്മവഴിക്കുള്ള അമ്മാവന്റെ മക്കളും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരും
- അമ്മായിമാരുടെ മക്കളും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരും
- അമ്മവഴി അമ്മാവന്മാരും, അമ്മായിമാരും അവരുടെ പിൻമുറക്കാരും
- നിയമമനുസരിച്ച് ഒരു മുസൽമാന് പിൻതുടർച്ചാവകാശം നിഷേധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതുപോലെതന്നെ പിൻതുടർച്ചയ്ക്ക് സാധ്യതയുണ്ടെന്നോ ഒസ്യത്ത്പ്രകാരം സ്വത്തു വന്നുചേരുമെന്നോ ഉള്ള സാധ്യതകൊണ്ട് അത്തരം അവകാശങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിച്ച് സ്വത്തവകാശകൈമാറ്റം നടത്താൻപാടില്ല.
- ഒരു പിൻതുടർച്ചാവകാശി സ്വത്ത് കൈവശം വന്നുചേരുന്നതിനു മുമ്പേ മരിച്ചാൽ, അയാളുടെ അവകാശം നിയമപ്രകാരമുള്ള അയാളുടെ അവകാശികളിൽ നിക്ഷിപ്തമാകും.
- മാനസികവൈകല്യങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു മുസ്ലീമിന് പ്രായപൂർത്തിയായാൽ തന്റെ സ്വത്ത് ഒസ്യത്തെഴുതിവയ്ക്കാം. ഒരാൾ താൻ ജീവിച്ചിരിക്കെ തന്റെ മരണശേഷം സ്വന്തം ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലുള്ള സ്വത്തുക്കൾ എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടണമെന്ന് സ്വമനസ്സാലെയും പരപ്രേരണകൂടാതെയും, സ്വബുദ്ധിയോടുംകൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പ്രഖ്യാപനത്തെ ഒസ്യത്ത് എന്നു പറയുന്നു. ഇത് വാക്കാലോ, രേഖപ്രകാരമോ, ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, മറ്റു മതസ്ഥരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ഒരു മുസ്ലീമിന് തന്റെ മുഴുവൻസ്വത്തും ഒസ്യത്തിലൂടെ കൈമാറ്റാനാവില്ല. മരണസമയത്ത് സ്വന്തം അവകാശത്തിലുള്ള സ്വത്തിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ നിയമപരമായി അവകാശിയല്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് ഒസ്യത്ത് മുഖേന കൈമാറാനാവൂ. ഒസ്യത്ത്ചെയ്യുന്ന ആളുടെ മരണസമയത്ത് ഒസ്യത്തിലെ അവകാശകർ നിലവിലുണ്ടായിരിക്കണം. ദാതാവിന്റെ മരണസമയത്ത് ഗർഭത്തിൽവഹിക്കപ്പെടുകയും ആറുമാസത്തിനുള്ളിൽ ജനിക്കുകയുംചെയ്യുന്ന ശിശുവിന് ഒസ്യത്തിലെ അവകാശം ലഭിക്കുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

ക്രിസ്ത്യൻ നിയമങ്ങൾ

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമം പ്രാദേശികമായ വ്യത്യസ്തതകൾ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ഈ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമങ്ങളെയെല്ലാം 1865-ൽ ആദ്യമായി ക്രോഡീകരിച്ചു. പിന്നീട് 1925 ൽ ഇന്ന് ഇന്ത്യയിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെല്ലാം ബാധകമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ പിൻതുടർച്ചാവകാശ നിയമം, 1925 (Indian Succession Act,1925) നിലവിൽവന്നു.

വിധവകൾക്കും, കുട്ടികൾക്കും

ഇന്ത്യൻ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമപ്രകാരം മരിച്ചുപോയ ഒരാളുടെ വിധവയ്ക്കും മക്കൾക്കും പ്രത്യേക അവകാശങ്ങളുണ്ട്. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ സ്വത്തിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരുഭാഗം ഭാര്യക്കോ/ഭർത്താവിനോ ലഭിക്കും ബാക്കിയുള്ളത് മക്കളെല്ലാവർക്കുംകൂടി തുല്യമായി വീതിച്ചെടുക്കാം.

മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് ഒസ്യത്തെഴുതിവച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവകാശികളായി ഭാര്യയോ/ഭർത്താവോ മാത്രമേയുള്ളൂ. നേർപിൻതുടർച്ചക്കാർ ഇല്ലായെങ്കിൽ, സ്വത്തിന്റെ പകുതിഭാഗം ഭാര്യക്ക്/ഭർത്താവിനും ബാക്കിയുള്ളത് രക്തബന്ധത്തിലുള്ള അവകാശികൾക്ക് തുല്യമായും ലഭിക്കും. രക്തബന്ധത്തിലുള്ള അവകാശികളും ഇല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻസ്വത്തും ഭാര്യക്ക്/ഭർത്താവിന് ലഭിക്കും.

നേർപിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലെങ്കിലും, സ്വത്ത് 5000/-രൂപമാത്രം മൂല്യമുള്ളതുമാണെങ്കിൽ, അതിൽ മറ്റാർക്കും അവകാശമില്ല. അവകാശം ഭാര്യക്കോ/ഭർത്താവിനോ മാത്രമാണ്. പിൻമുറക്കാരിൽ ആൺമക്കൾക്കും, പെൺമക്കൾക്കും തുല്യമായ ഓഹരികളാണ് ലഭിക്കുന്നത്. നേർസന്താനം മരിച്ച് പേരക്കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ, ജീവിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ ആ മകനോ, മകൾക്കോ കിട്ടുന്ന ഓഹരി അവരുടെ മക്കളായ, പേരക്കുട്ടികൾ തുല്യമായി വീതിച്ചെടുക്കും. മരിച്ചയാൾക്ക് നേർപിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലാത്തപക്ഷം, അച്ഛൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ, അച്ഛന് അവകാശം ലഭിക്കും.

സഹോദരങ്ങൾ

നേർപിൻതുടർച്ചക്കാരും, അച്ഛനും മരിച്ച ഒരാളുടെ സ്വത്തിന് മരിക്കുമ്പോൾ അമ്മയും, സഹോദരന്മാരും, സഹോദരിമാരും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കെല്ലാം തുല്യമായ ഓഹരികൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്.

മരിച്ചയാളുടെ അച്ഛൻ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല, സഹോദരനോ, സഹോദരിയോ, അല്ലെങ്കിൽ മക്കളോ ഇല്ല എന്നാൽ അമ്മ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ സ്വത്തിന് അവകാശം അമ്മയ്ക്കാണ്.

മാതാപിതാക്കൻമാരോ മറ്റ് നേർപിൻതുടർച്ചക്കാരോ ഇല്ലാത്തപക്ഷം സഹോദരീ-സഹോദരൻമാരോ ഇല്ലായെങ്കിൽ ഏറ്റവുംഅടുത്ത രക്തബന്ധമുള്ള ബന്ധുക്കളുടെയിടയിൽ സ്വത്ത് ഭാഗിക്കപ്പെടും.

സ്വത്ത് ഭാഗിക്കുമ്പോൾ ഒരു മകനോ മകൾക്കോവേണ്ടി പ്രത്യേകമായി വല്ല ചിലവും നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് കണക്കാക്കുന്നതല്ല.

നിയമവിധേയമല്ലാതെയുള്ള മക്കൾ

ജീവനാംശത്തിനും സ്വത്തിനും ക്രിസ്തീയ നിയമപ്രകാരം നിയമപരമല്ലാതെയുള്ള മക്കൾക്ക് അവകാശമില്ല. ക്രിമിനൽനടപടിക്രമം വകുപ്പ് 125 പ്രകാരം കിട്ടുന്ന ജിവനാംശംമാത്രമാണ് അവരുടെ അവകാശം.

പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച്, 1925-ലെ ഇൻഡ്യൻ പിൻതുടർച്ചാവകാശനിയമം പറയു

ന്നത് അവിഹിതമായി ഉണ്ടാവുന്ന കുട്ടിക്ക്, നിയമവിധേയമായ കുട്ടിക്ക് ലഭിക്കുന്ന പരിഗണനകളും, അവകാശങ്ങളും ലഭിക്കില്ലെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് പിൻതുടർച്ചവകാശം നിയമവിധേയരല്ലാത്ത കുട്ടികൾക്ക് ഇല്ല. കൊച്ചിൻ ക്രിസ്ത്യൻ പിൻതുടർച്ചാവകാശ നിയമം അമ്മയുടെ സ്വത്തിൽ, നിയമവിധേയമല്ലാതെ യുള്ളതാണെങ്കിലും കുട്ടികൾക്ക് അവകാശമുള്ളതായി പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ നിയമം ഇന്ന് പ്രാബ ല്യത്തിലില്ല.

ദത്തെടുക്കപ്പെട്ട കുട്ടികൾ

നിയമപരമായി ദത്തെടുക്കപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്ക് പിൻതുടർച്ചാവകാശം വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും ആചാരങ്ങളുടെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും ഭാഗമായി ദത്തെടുക്കപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്ക് അവ കാശം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സാധാരണ മക്കളുടെ അതേ ഓഹരിക്ക് ദത്തെടുക്കപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്കും അവ കാശമുണ്ട്.

ഒസ്യത്ത് (വിൽപത്രം)

ഒരു വ്യക്തി തന്റെ സ്വത്ത് മരണശേഷം എങ്ങിനെ കൈകാര്യംചെയ്യപ്പെടണം എന്നതിനെസംബ ന്ധിച്ച് നടത്തുന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിനാണ് ഒസ്യത്ത് എന്നു പറയുന്നത്. ഇത് എഴുതപ്പെട്ടതോ, വാക്കാലുള്ളതോ ആകാം. ഒസ്യത്തിനോടൊപ്പം നിശ്ചയങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചും മാറ്റംവരുത്തിയും, കൂട്ടി ച്ചേർത്തും ഒസ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കപ്പെടേണ്ട അനുബന്ധവും (codicil) ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്.

മാനസികരോഗമില്ലാത്തതും, മൈനർ അല്ലാത്തതുമായ ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒസ്യത്ത് തയ്യാറാക്കുവാ നുള്ള അവകാശമുണ്ട്. സാധാരണനിലയിൽ, മാനസികരോഗമുള്ള വ്യക്തിക്ക് അയാൾ ബുദ്ധിസ്ഥിരത യോടെ ഇരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഒസ്യത്ത്ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, മദ്യപാനമോ രോഗമോ മറ്റു കാരണങ്ങളോ ബോധമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒസ്യത്ത് തയ്യാറാക്കുവാനുള്ള അവ കാശം നിയമപരമായി ഇല്ല.

വഞ്ചിച്ചോ നിർബന്ധിച്ചോ, നിരന്തരമായ അപേക്ഷയുടെ ഫലമായോ എഴുതപ്പെടുന്ന ഒസ്യത്ത്, നിയമം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല ഒസ്യത്ത് തയ്യാറാക്കുന്ന ആളിന്റെ സ്വതന്ത്ര മാനസികവ്യാപാരത്തിന്റെ ഫല മാകണം ഒസ്യത്ത് എന്ന് നിയമം നിഷ്കർഷിക്കുന്നതാണ്. ഒരിക്കൽ തയ്യാറാക്കിയാൽ, ഒസ്യത്ത് പിന്നീട് ദുർബലപ്പെടുത്തുവാനും, തിരുത്താനും ഒസ്യത്ത് എഴുതിയ ആൾക്ക് അധികാരമുണ്ട്. ഭാഗികമായോ പൂർണ്ണമായോ വിൽപത്രകർത്താവിന് തിരുത്തുവാനും അധികാരമുണ്ട്.

സാങ്കേതികപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. എന്നാൽ, ഉപയോഗിച്ച പദങ്ങളാൽ ഒസ്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം (intention) വ്യക്തമാക്കണം. ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ വ്യക്തമല്ലെങ്കിൽ ഒസ്യത്ത് നിഷ്ഫ ലമായ ഒന്നായി കണക്കാക്കും. ഇന്ത്യൻ പിൻതുടർച്ചാവകാശ നിയമപ്രകാരം ഒസ്യത്ത് രജിസ്ട്രർചെയ്യ ണമെന്നും, മുദ്രപത്രത്തിൽ എഴുതണമെന്നും നിർബന്ധമില്ല. എന്നാൽ രജിസ്റ്റർചെയ്യുന്നതിന് നിയമതട സ്സമില്ല.

രണ്ടോ അതിലധികമോ സാക്ഷികളെക്കൊണ്ട് വിൽപ്പത്രത്തിലെ ഒപ്പ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഒസ്യത്ത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തൽ ആവശ്യമായ രേഖയാണ് (attestation). സാക്ഷികൾ, ഒസ്യത്ത് എഴുതിയ ആളിന്റെ ഒപ്പ്, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഒസ്യത്ത്കർത്താവ് രേഖയിൽ ഒപ്പുവച്ചതിനുശേഷം സാക്ഷി കൾ ഒപ്പുവയ്ക്കണം. മറ്റ് നിബന്ധനകളൊന്നും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തലിനെ സംബന്ധിച്ചില്ല.

ക്രിമിനൽ നിയമങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

ക്രിമിനൽ നിയമങ്ങൾ

കുറ്റകൃത്യംചെയ്യുക എന്നാൽ അത് സമൂഹത്തിനോടുചെയ്യുന്ന തെറ്റാണ് (wrong). അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഒരു സ്വകാര്യവ്യക്തിക്കെതിരെചെയ്യുന്ന കുറ്റകൃത്യം സമൂഹത്തിനെതിരെചെയ്യുന്ന കുറ്റകൃത്യമായി ക്രിമിനൽനിയമങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നത്.

സമൂഹത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പും, ക്രമസമാധാനവും വ്യക്തികളുടെ ജീവനും സ്വത്തിനുമുള്ള സുരക്ഷയും ക്രിമിനൽനിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ഭരണകൂടവും മറ്റ് അധികൃതരും കാണിക്കുന്ന ശുഷ്കാന്തിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കും.

ഒരാൾ ചെയ്യുന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിനുള്ള ശിക്ഷാവിധികൾ അനേകം നിയമാവലികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട നിയമം ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം അഥവാ കിറശമി ജലിമഹ ഇീറല ആണ്. 1860 മുതൽ നിലവിലുള്ള ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ വിവിധതരങ്ങളായി തിരിക്കുകയും അവയ്ക്ക് ഓരോന്നിന്റെയും തീവ്രതയനുസരിച്ച് ശിക്ഷകൾ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമവും മറ്റു ക്രിമിനൽനിയമങ്ങളും നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ നമ്മുടെ കോടതികൾ പിൻതുടരുന്നത് ക്രമിനൽനടപടിക്രമം (Criminal Procedure Code) അനുസരിച്ചാണ്.

ഒരു വ്യക്തി ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്നുവരുന്നത് അയാൾക്കെതിരെയുള്ള കുറ്റകൃത്യം തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു നീതിന്യായ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ്. തെളിവുകൾ സമാഹരിക്കുന്നതും കോടതിയിൽ അവ ഹാജരാക്കുന്നതും ഇന്ത്യൻ തെളിവുനിയമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. കുറ്റമാരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാൾക്കെതിരെയുള്ള കുറ്റം കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടാൽമാത്രമേ അയാൾ കുറ്റവാളിയാകുന്നുള്ളൂ. സാധാരണഗതിയിൽ കുറ്റംസ്ഥാപിക്കേണ്ടത് കുറ്റമാരോപിക്കുന്നയാളാണ്. ചില പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ ഇതിന് അപവാദമായിട്ടുണ്ട്.

പോലീസ്സേന, കോടതികൾ, ജയിലുകൾ തുടങ്ങിയവയാണ് നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ. കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ തടയുന്നതിനായി സംവിധാനങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കൂടിവരുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യസാഹചര്യമാണ് നിലവിലുള്ളത്.

സമൂഹത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നവയിൽതന്നെ കുറ്റവാളികളെ കണ്ടെത്തുന്നത് വളരെ കുറവാണ്. കുറ്റവാളികളെ കണ്ടെത്തിയാൽതന്നെ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് അതിലും കുറവാണ്. ഈ സാഹചര്യം മറികടക്കാൻ കർശനമായരീതിയിൽ നിയമവാഴ്ച ഉറപ്പുവരുത്തിയേ മതിയാവൂ. കുറ്റകൃത്യത്തിന് സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്ന ആൾ അല്ലെങ്കിൽ ഇരയാവുന്നയാൾ തീർച്ചയായും കോടതികളിൽ സത്യമായി സാക്ഷിപറയാൻ തയ്യാറാവേണ്ടതുണ്ട്. നീതിന്യായ കോടതി, അഭിഭാഷകർ, കുറ്റാന്വേഷണ ഏജൻസികൾ, സത്യസന്ധരായ പൊതുജനം എന്നിവരുടെ കൂട്ടായപ്രയത്നത്തിലൂടെ മാത്രമേ സമൂഹത്തിൽ നിയമവാഴ്ച ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ കഴിയൂ.

സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ

സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം പീഡനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നത് സ്ത്രീകളാണ്. ശാരീരികാവസ്ഥയും ഭൗതികസാഹചര്യത്തിന്റെ പരിമിതികളും സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള കൈയേറ്റങ്ങൾക്ക് ഒരുപരിധിവരെ കാരണമാകുന്നുണ്ട്. ഒരു വയസ്സു തികയാത്ത പിഞ്ചുകുഞ്ഞുമുതൽ എൺപതു കഴിഞ്ഞ മുത്തശ്ശിവരെ വിവിധങ്ങളായ പീഡനങ്ങൾക്കും അപമാനങ്ങൾക്കും വിധേയമായ സംഭവങ്ങൾ നമ്മുടെനാട്ടിൽ പ്രസി

ദ്ധമാണ്.സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള കൈയേറ്റം വളരെ പഴക്കംചെന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്. ഇതിഹാസങ്ങളിലും പുരാണങ്ങളിലും, മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾക്ക് നേരെയുള്ള കൈയേറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. സ്ത്രീകൾക്ക് നേരെയുള്ള ഇത്തരം കൈയ്യേറ്റങ്ങളെ കർശനമായി നേരിടേണ്ടത് സാമൂഹ്യബാധ്യതയാണ്. സ്ത്രീകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി അനേകം നിയമങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിലവിലുണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം

സ്ത്രീയുടെ മാന്യതക്ക് കോട്ടംതട്ടുന്നരീതിയിൽ ഒരു വാക്ക് ഉച്ചരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ആംഗ്യംകാണിക്കുകയോ അതുമല്ലെങ്കിൽ സ്തീയെ അപമാനിക്കുന്നതിനായി ഒരു വസ്തു പ്രദർശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം 509-ാംവകുപ്പുപ്രകാരം ഒരു വർഷംവരെ തടവോ പിഴയോ രണ്ടുംകൂടിയോ ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരു സ്ത്രീയുടെ മാന്യതയ്ക്ക് ഭംഗംവരുത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അവരെ കൈയ്യേറ്റംചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയോ അതിനായി ബലംപ്രയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം 354-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം 2 വർഷംവരെ വെറുംതടവും, അല്ലെങ്കിൽ പിഴയും അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുംകൂടിയും ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീംകോടതിയുടെ നിരീക്ഷണം, ഒരു സത്രീ അപമാനിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് ആ സ്ത്രീക്ക് തോന്നിയാൽ ഈ വകുപ്പുപ്രകാരം അതിന് കാരണക്കാരായവരെ ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ് എന്നാണ്.

അരോചകമാകുന്നരീതിയിൽ പൊതുസ്ഥലത്തുവെച്ചു അശ്ലീലകൃത്യം ചെയ്യുകയോ അശ്ലീലമായ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് 3 മാസംവരെ ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്.

അശ്ലീലപുസ്തകങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതും പ്രായംതികയാത്ത കുട്ടികൾക്ക് അശ്ലീലപുസ്തകം വിൽക്കുന്നതും 2 മുതൽ 5 വർഷംവരെ തടവു ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാമണ്.

ബലാൽസംഗവും അനുബന്ധ കുറ്റകൃത്യങ്ങളും

സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള ഏറ്റവും ഹീനമായ ഒരു കൃത്യം ബലാത്സംഗമാണ്. സ്ത്രീയുടെ സ്വകാര്യതയിൽ ഹിംസാത്മകമായ കയ്യേറ്റമാണത്. പുരുഷൻ ബലാൽക്കാരമായി സ്ത്രീയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്മേൽ അവളുടെ സമ്മതമില്ലാതെ നടത്തുന്ന ഏറ്റവും ഹീനമായ ലൈംഗികവേഴ്ചയാണ് ബലാൽസംഗം.

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം 375-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ഒരു പുരുഷൻ പ്രത്യേകമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളിലേതെങ്കിലും, ഒരു സ്ത്രീയുമായി ലൈംഗികവേഴ്ചനടത്തുമ്പോൾ അത് ബലാൽസംഗം ആവുന്നു.

1) അവളുടെ ഇച്ഛയ്ക്കെതിരായി-

2) അവളുടെ സമ്മതംകുടാതെ-

3) അവളുടെ സമ്മതത്തോടുകുടിയാണെങ്കിലും ആ സമ്മതം നേടിയത് മരണഭയം ഉളവാക്കി-

4) അവളെ വിവാഹംകഴിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിച്ച്-

5) ബുദ്ധിസ്ഥിരമില്ലായ്മകൊണ്ടോ ലഹരിക്കടിമപ്പെട്ടോ സംഭവത്തിന്റെ ഗൗരവം ഉൾക്കൊള്ളാതെയുള്ള സമ്മതത്തോടെ-

6) 16 വയസ്സിൽ താഴെയാണെങ്കിൽ അവളുടെ സമ്മതമുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും

എന്നാൽ ഒരു പുരുഷൻ 15 വയസ്സിൽ താഴെയല്ലാത്തവളായ സ്വന്തം ഭാര്യയുമായി ലൈംഗികവേഴ്ചനടത്തുന്നത് ബലാൽസംഗമാവുകയില്ല.

ബലാൽസംഗകുറ്റംചെയ്ത ഏതൊരാൾക്കും 7 വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതും 10 വർഷംവരെ ആകാവുന്നതുമായ വെറുംതടവോ കഠിനതടവോ ശിക്ഷയായി ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിനുപുറമേ പിഴശിക്ഷയ്ക്കും അയാൾ അർഹനായിരിക്കുന്നതാണ്.

പ്രത്യേകതരം ബലാൽസംഗ കേസുകൾ

376-ാംവകുപ്പിന്റെ രണ്ടാം ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്ന പ്രത്യേകതരം ബലാൽസംഗ കേസുകൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

എ. ഒരു പോലീസ്ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സ്റ്റേഷൻപരിസരത്തുവച്ചു നടത്തുന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും സ്റ്റേഷൻഭവനത്തിന്റെ പരിസരത്തുവച്ചു നടത്തുന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെയോ തന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്റെയോ കസ്റ്റഡിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെമേൽ നടത്തുന്നതോ ആയ ലൈംഗികവേഴ്ച.

ബി. ഒരു പൊതുസേവകൻ ആനിലയ്ക്കു തന്റെ അധീനതയിലുള്ളതോ തന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്റെ കസ്റ്റഡിയിലുള്ളതോ ആയ ഒരു സ്ത്രീയുടെമേൽ നടത്തുന്ന ലൈംഗികവേഴ്ച.

സി. ഒരു ജയിലിന്റെയോ, റിമാന്റ് ഹോമിന്റെയോ, നിയമപ്രകാരം ആളുകളെ കസ്റ്റഡിയിൽവയ്ക്കാനുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തിന്റെയോ സ്ത്രീകൾക്കോ കുട്ടികൾക്കോവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെയോ മാനേജ്മെന്റിലോ സ്റ്റാഫിലോപെട്ട ഒരാൾ തന്റെ ഔദ്യോഗികപദവി മുതലെടുത്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനത്തിലെ ഏതെങ്കിലും അന്തേവാസിയുടെമേൽ നടത്തുന്ന ലൈംഗികവേഴ്ച (സ്ത്രീകൾക്കോ, കുട്ടികൾക്കോവേണ്ടിയുള്ള സ്ഥാപനമെന്ന് പറയുമ്പോൾ സ്ത്രീകളെയോ കുട്ടികളെയോ സ്വീകരിക്കുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനും സ്ഥാപിച്ചതോ പരിപാലിക്കുന്നതോ ആയ സ്ഥാപനം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇതിൽ അനാഥാലയം, പരിത്യക്ത സ്ത്രീകൾക്കായുള്ള ഭവനം, കുട്ടികൾക്കായുള്ള ഭവനം, വിധിവകൾക്കായുള്ള ഭവനം, എന്നീപേരുകളിലോ മറ്റുപേരുകളിലോ അറിയപ്പെടുന്ന ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടും.)

ഡി. ഒരു ആശുപത്രിയുടെ മാനേജ്മെന്റിലോ സ്റ്റാഫിലോപെട്ട ആൾ തന്റെ ഔദ്യോഗികപദവി മുതലെടുത്തുകൊണ്ട് ആ ആശുപത്രിയിൽവെച്ച് ഒരു സ്ത്രീയുടെമേൽ നടത്തുന്ന ലൈംഗികവേഴ്ച (ആശുപത്രി എന്നതിൽ ആശുപത്രിയുടെ പരിസരങ്ങളും രോഗാന്തരശുശ്രൂഷയോ പരിചരണമോ പുനരധിവാസമോ ആവശ്യമായ ആളുകളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചികിൽസിക്കുകയുംചെയ്യുന്ന മറ്റേതുസ്ഥാപനങ്ങളും ആശുപത്രിയുടെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടും.

ഇ. ഒരു സ്ത്രീ ഗർഭിണിയാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവളുടെമേൽ നടത്തുന്ന ലൈംഗികവേഴ്ച.

എഫ്. പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിൽതാഴെയുള്ള കുട്ടിയുടെമേൽ നടത്തുന്ന ലൈംഗികവേഴ്ച.

ജി. കൂട്ടബലാൽസംഗം; ഒരു സ്ത്രീയെ ഒരു സംഘത്തിൽപ്പെട്ട ഒന്നോ അതിലധികമോ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ പൊതുഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിനായി ബലാൽസംഗംചെയ്യുന്നതിനെയാണ് കൂട്ടബലാൽസംഗമായി കണക്കാക്കുന്നത്. ആ സംഘത്തിലെ ഒരോആളും കൂട്ടബലാൽസംഗം എന്ന കുറ്റംചെയ്തതായി കണക്കാക്കും.

മേൽപ്പറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ചെയ്യുന്ന ആളെ പത്തുവർഷത്തിൽകുറയാത്ത കഠിനതടവിനു ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും തടവുശിക്ഷയ്ക്കുപുറമേ പിഴശിക്ഷയ്ക്കും അയാൾ അർഹനായിരിക്കുന്നതാണെന്നും വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ബലാൽസംഗകേസിൽ സ്ത്രീയുടെ മൊഴിയാണ് പ്രധാനമായും കോടതി പരിഗണിക്കുന്നത്. സ്ത്രീയുടെ മൊഴി രഹസ്യസ്വഭാവത്തോടെയായിരിക്കും രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

വിവാഹസംബന്ധമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ

നിയമപരമായി വിവാഹംകഴിക്കാതെ ഒരു സ്ത്രീയെ ഭാര്യയാണെന്നുപറഞ്ഞ് വിശ്വസിപ്പിച്ച് കൂടെതാമസിപ്പിച്ച് ലൈംഗിക ബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നത് പുരുഷൻമാർക്ക് പത്തുവർഷംവരെ തടവും പിഴയും ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്.

ഭർത്താവോ, ഭാര്യയോ ജീവിച്ചിരിക്കേ മറ്റൊരു വിവാഹംകഴിക്കുന്നത് 7 വർഷംവരെ തടവ് ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്. പക്ഷേ ഇതു മുസ്ലീം പുരുഷൻമാർക്ക് ബാധകമല്ല. ആദ്യവിവാഹം മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട്, രണ്ടാംവിവാഹം കഴിക്കുന്നതു പത്തുവർഷംവരെ തടവും പിഴയും ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്.

നിയമസാധുത ഇല്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ വഞ്ചിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സത്യവിരുദ്ധമായി വിവാഹംചെയ്യുന്നത് 7 വർഷം തടവും പിഴയും ലഭിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്.

ഒരു സ്ത്രീയുമായി അവർ മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യയാണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നത് 5 വർഷം തടവോ,പിഴയോ രണ്ടുംകൂടിയോ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്.

വിവാഹിതരായ സ്ത്രീയെ അവരുടെ ഭർത്താവിൽനിന്ന് അകറ്റിനിർത്തി അവിഹിതവേഴ്ചനടത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നതും ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം 498 പ്രകാരം രണ്ടുവർഷംവരെ തടവോ പിഴയോ രണ്ടുംകൂടിയോ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്.

ഒരു സ്ത്രീയോട് ഭർത്താവോ ഭർത്താവിന്റെ ബന്ധുക്കളൊ ക്രൂരതയോടെ പെരുമാറുന്നത് ശിക്ഷാർഹമാണ്. ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിക്കാവുന്നതരത്തിൽ നടത്തുന്ന പീഡനവും, നിയമവിരുദ്ധമായി പണമോ സ്വത്തുവകയോ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന ഉപദ്രവവും ക്രൂരതയായി കണക്കാക്കപ്പെടും. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരം ഇത്തരം കുറ്റകൃത്യത്തിന് കേസെടുക്കാം.

സ്ത്രീധന മരണം.

വിവാഹിതയായി ഏഴു വർഷത്തിനകം സ്ത്രീധനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടോ സ്ത്രീധനം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടോ ഭർത്താവിന്റെയൊ ഭർത്താവിന്റെ ബന്ധുക്കളുടെയോ പീഡനമോ, ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റമോമൂലമോ ഒരു സ്ത്രീ തീപൊള്ളലേറ്റോ മറ്റേതെങ്കിലുംതരത്തിൽ ശരീരത്തിൽ മുറിവേറ്റോ അതുമല്ലെങ്കിൽ അസാധാരണ സാഹചര്യത്തിലോ മരണപ്പെട്ടാൽ ഭർത്താവിനും ടിയാന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കുമെതിരെ സ്ത്രീധനമരണമെന്ന കുറ്റത്തിന് കേസെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം ബി വകുപ്പു പ്രകാരം ഏഴു വർഷത്തിൽ കുറയാതെയും, ജീവപര്യന്തം വരെയോ തടവുശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ്.

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം 306-ാംവകുപ്പുപ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിയെ ആത്മഹത്യക്ക് നയിക്കുന്നത് പത്തുവർഷംവരെ തടവും പിഴയും ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റമാണ്.

ഗർഭം അലസിപ്പിക്കൽ തുടങ്ങിയ കുറ്റങ്ങൾ

ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീയുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടിയല്ലാതെ സ്വേച്ഛയാ ഗർഭം അലസിപ്പിക്കുന്ന ഒരാൾക്കും മൂന്നു വർഷത്തോളം ആകാവുന്ന വെറുംതടവിനോ കഠിനതടവിനോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതും അതിനുപുറമെ അയാൾക്കു പിഴശിക്ഷയും നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്. ആ സ്ത്രീ ജീവനുള്ള ഗർഭസ്ഥശിശുവിനോടുകൂടിയവളാണെങ്കിൽ തടവുശിക്ഷ ഏഴു വർഷത്തോളം ആകാവുന്നതും അതിനുപുറമേ പിഴശിക്ഷകൂടി ഉണ്ടാകാവുന്നതുമാണ്. തന്റെ ഗർഭം സ്വയം അലസിപ്പി

ക്കുന്ന സ്ത്രീയും ഇപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹയായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇക്കാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുള്ളത് 312-ാം വകുപ്പിലാണ്.

മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം ഗർഭം അലസിപ്പിക്കുന്നത് സ്ത്രീയുടെ സമ്മതം കൂടാതെയാണെങ്കിൽ അതു ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷയ്ക്കോ പത്തുവർഷംവരെ വെറുംതടവിനോ കഠിനതടവിനോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതും അതിനുപുറമെ പിഴശിക്ഷയും ഉണ്ടാകും എന്ന് 313-ാംവകുപ്പിൽ പറയുന്നു.

ഗർഭം അലസിപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്താടുകൂടി സ്ത്രീയുടെ മരണം സംഭവിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും പത്തുവർഷംവരെയാകാവുന്ന വെറുംതടവിനോ കഠിനതടവിനോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നവയാണ്. പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തി സ്ത്രീയുടെ സമ്മതംകൂടാതെയാണെങ്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ ശിക്ഷ ലഭിക്കാം. താൻചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി മരണത്തിനിടയാക്കിയേക്കാമെന്ന് പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്ന ആളിന് അറിയില്ലെങ്കിൽപോലും ആ പ്രവൃത്തി കുറ്റകരവും ശിക്ഷാർഹവുമായിരിക്കും 314-ാംവകുപ്പിലാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

ഏതെങ്കിലും ശിശുവിന്റെ ജനനത്തിനുമുമ്പ്, ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതുവഴി അതു ജീവനോടെ പിറക്കുന്നതു തടയണമെന്നോ ജനിച്ചശേഷം മരിക്കാനിടയാകണമെന്നോ ഉള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ആ പ്രവൃത്തിചെയ്യുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ശിശു ജീവനോടെ പിറക്കുന്നതു തടയുകയോ ജനിച്ചശേഷം മരിക്കാനിടയാക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും, ആ പ്രവൃത്തിചെയ്തത് ഉത്തമവിശ്വാസപൂർവം മാതാവിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാത്തപക്ഷം, പത്തുവർഷംവരെയാകാവുന്ന വെറുംതടവിനോ കഠിനതടവിനോ പിഴശിക്ഷയ്ക്കോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുംകൂടിയ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ് എന്ന് 315-ാം വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കുറ്റകരമായ നരഹത്യയായി കണക്കാക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യതയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിമൂലം ചലനമുള്ള ഗർഭസ്ഥശിശുവിന് മരണംസംഭവിപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരാളും പത്തുവർഷത്തോളമാകാവുന്ന വെറുംതടവിനോ കഠിനതടവിനോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതുമാണ് എന്ന് 316 -ാംവകുപ്പിൽ പറയുന്നു.

ഒരു ശിശുവിന്റെ ദേഹം, ആ ശിശു മരിച്ചത് പിറക്കുന്നതിനുമുമ്പോ പിറക്കുന്നതിനുശേഷമോ പിറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴോ ആയാലും രഹസ്യമായി കൈയൊഴിയുകവഴി, ആ ശിശുവിന്റെ ജനനം മനഃപൂർവ്വം ഒളിച്ചുവയ്ക്കുകയോ ഒളിച്ചുവയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും രണ്ടുവർഷംവരെയാകാവുന്ന വെറുംതടവിനോ കഠിനതടവിനോ പിഴയ്ക്കോ തടവും പിഴയുംചേർന്ന ശിക്ഷയ്ക്കോ അർഹനായിരിക്കും എന്ന് 318-ാം വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നു.

പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിൽതാഴെ പ്രായമുള്ള കുട്ടിയെ അതിന്റെ പിതാവോ സംരക്ഷണച്ചുമതലയുള്ള ആളോ അതിനെ പൂർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി എവിടെയെങ്കിലും കൈവിട്ടിട്ട്പോകുന്ന പക്ഷം അവൾക്ക്/അയാൾക്ക് ഏഴുവർഷംവരെയാകാവുന്ന വെറും തടവോ കഠിനതടവോ പിഴശിക്ഷയോ ലഭിക്കാം. തടവും പിഴയും കൂടിച്ചേർന്ന ശിക്ഷയും ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. അപ്രകാരം അരക്ഷിതമായ അവസ്ഥയിൽ വിട്ടിട്ട്പോകുന്നതിന്റെ ഫലമായി കുട്ടി മരിച്ചുപോയാൽ കൊലപാതകക്കുറ്റത്തിനോ കുറ്റകരമായ നരഹത്യക്കോ വിചാരണചെയ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്. 317-ാം വകുപ്പിലാണ് ഈ വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടത്. 1984-ൽ ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ കൂടുതൽ കർശനമാക്കിക്കൊണ്ട് ഭേദഗതിചെയ്തു.

സ്ത്രീധന നിരോധന നിയമം

സ്ത്രീധനസമ്പ്രദായമെന്ന സാമൂഹ്യവിപത്തിന് അറുതിവരുത്തുവാൻ 1961-ൽ സ്ത്രീധനനിരോധനനിയമം (The Dowry Prohibition Act 1961) നിലവിൽവന്നു. ആത്യന്തികമായി സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നതും വാങ്ങുന്നതും തടയുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യമുള്ള ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾക്ക് പ്രായോഗിക

രൂപംനൽകിയ കേന്ദ്രസർക്കാർ 1985-ൽ സ്ത്രീധന നിരോധനനിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ചട്ടങ്ങളും നിർമ്മിക്കുകയുണ്ടായി. (The Dowry Prohibition (Maintenance of lists of presents to the bride and bride groom Rules, 1985.)

സ്ത്രീധനം - നിർവചനം

വിവാഹബന്ധത്തിലെ ഒരുപക്ഷം മറുപക്ഷത്തിനോ വിവാഹിതരാകുന്ന വ്യക്തികളുടെ മാതാപിതാക്കളോ മറ്റുവ്യക്തികളോ വിവാഹിതരാകുന്നവർക്കോ മറ്റുവ്യക്തികൾക്കോ വിവാഹസമയത്തോ അതിനു മുൻപോ പിൻപോ വിവാഹാനുബന്ധിയായി നൽകപ്പെടുന്ന സ്വത്തോ (Property) വിലമതിക്കുന്ന പത്രങ്ങളോ, (valuable security) നേരിട്ടോ പരോക്ഷമായോ നല്കുന്നതിനെയാണ് സ്ത്രീധനം എന്ന പദംകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

മുസ്ലീം വ്യക്തിനിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽവരുന്ന മഹർ അഥവാ ഡവർ ഈ നിർവചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല

വിവാഹം കാരണമായി സമയപരിധിയില്ലാതെ കൈമാറ്റംചെയ്യപ്പെടുന്ന പണമോ സ്വത്തോ മൂല്യവത്തായ വസ്തുക്കളോ ഈ നിർവചനത്തിന്റെ പരിധിയിൽവരുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഈ നിർവ്വചനം തുടർന്നുവരുന്ന വകുപ്പിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വായിച്ചെങ്കിലേ പൂർണമാകൂ.

നിയമത്തിലെ ശിക്ഷകൾ

സ്ത്രീധനം വാങ്ങുന്നതും നല്കുന്നതും, വാങ്ങുവാനും നല്കുവാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും സ്ത്രീധനം ആവശ്യപ്പെടുന്നതും നിയമത്തിൽ കുറ്റകരമാണ്.

ഒരു നിശ്ചിത തുകയോ ആഭരണങ്ങളോ ഭൂസ്വത്തോ കൊടുക്കാമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനമാണ് ഒരാളെ വിവാഹത്തിന് സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് സ്ത്രീധനമാണ്.

സ്ത്രീധനം

സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമാണെങ്കിലും തനിക്കുള്ള അവകാശം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീധനമായി വാങ്ങിയ സ്വത്തുക്കൾ 3 മാസത്തിനകം വധുവിന് നൽകിയില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമാണ് വിവാഹിതനാകുന്ന സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സ്ത്രീധനം വാങ്ങിയിച്ചില്ലെന്ന സത്യവാങ്മൂലം തന്റെ പിതാവ്, ഭാര്യ, ഭാര്യാപിതാവ് എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾക്കൊപ്പം മേലുദ്യോഗസ്ഥന് സമർപ്പിക്കണം എന്നനുശാസിക്കുന്ന പുതിയ ചട്ടങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സംസ്ഥാനസർക്കാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1. സ്ത്രീധനംകൊടുക്കുന്നതും വാങ്ങുന്നതും അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും കുറ്റകരമാണ് അഞ്ചുവർഷത്തിൽ കുറയാത്ത തടവും പതിനയ്യായിരംരൂപയിൽ കുറയാത്തതോ സ്ത്രീധനത്തിന്റെ മൂല്യമോ ഏതാണോ കൂടുതൽ അത്രയും തുക പിഴയിനത്തിലും ശിക്ഷ വിധിക്കാം.

2. നേരിട്ടോ പരോക്ഷമായോ, വധുവിന്റെയോ വരന്റെയോ മാതാപിതാക്കളോടോ ബന്ധുക്കളോടോ രക്ഷാകർത്താവിനോടോ സ്ത്രീധനം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ശിക്ഷാർഹമാണ്. ഈ കുറ്റകൃത്യത്തിന് 6 മാസത്തിൽ കുറയാത്തതും രണ്ട്വർഷംവരെ നീളാവുന്നതുമായ തടവും, പതിനായിരം രൂപവരെ പിഴയും വിധിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ രണ്ടവസരത്തിലും ഏറ്റവുംകുറഞ്ഞ ശിക്ഷ എത്രയാണെന്ന് നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽപോലും മതിയായ കാരണങ്ങൾ വിധിന്യായത്തിൽ ചേർത്ത് തടവുശിക്ഷ ഇളവുചെയ്യാൻ അതാത് കോടതികൾക്ക് അധികാരമുണ്ട്. മറ്റ് സാഹചര്യങ്ങളെല്ലാംകൂടി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഈ നിയമത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ഉപയോഗിച്ച് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും കുറവ് തടവുശിക്ഷാസമയത്തേക്കാൾ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ വിധിക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.

വിവാഹസമയത്ത് വധുവിനോ വരനോ നല്കപ്പെടുന്ന സമ്മാനങ്ങളെ സ്ത്രീധനത്തിന്റെ പരിധി യിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ ഇനിപറയുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെട്ടാൽമാത്രമേ ഈ ഒഴി വുലഭിക്കൂ.

1. സമ്മാനങ്ങൾ അവകാശമായി ആവശ്യപ്പെട്ടതാകരുത് (Demand)
2. സ്ത്രീധനനിരോധനനിയമത്തിൻകീഴിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരം സമ്മാനങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതിനായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ലിസ്റ്റ് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കണം.
3. വധുവിനുവേണ്ടിയോ, വധുവിനോടു ബന്ധമുള്ള ആരെങ്കിലുമോ കീഴ്നടപ്പനുസരിച്ചുള്ള (customary) നല്കപ്പെടേണ്ട സമ്മാനങ്ങളുടെ ശ്രേണിയിൽപ്പെടേണ്ടതായിരിക്കണം.
4. ഇത്തരം സമ്മാനത്തിന്റെ മൂല്യം, കൊടുക്കുന്ന ആളുടേയോ ആർക്കുവേണ്ടിയാണോ കൊടുക്ക പ്പെടേണ്ടത് അവരുടെയോ, സാമ്പത്തിക സാഹചര്യത്തിന് ആനുപാതികമല്ലാത്ത തരത്തിലാകരു ത്.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

മറ്റു കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ

ആളപഹരണവും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകലും

ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീയെ അവളുടെ ഇച്ഛയ്ക്കെതിരായി ആരെയെങ്കിലും വിവാഹംചെയ്യുന്നതിനു നിർബന്ധിക്കുവാൻവേണ്ടിയുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി, തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുകയോ ആളപഹരണംനടത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന ആൾക്ക്, പത്തുവർഷത്തോളം ആകാവുന്ന വെറുംതടവോ കഠിനതടവോ ശിക്ഷയായി വിധിക്കപ്പെടാം. അതിനുപുറമെ പിഴശിക്ഷയ്ക്കുകൂടി അയാൾ അർഹനായിരിക്കുമെന്ന് ഇന്ത്യൻ പീനൽകോഡ്366-ാം വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീയെ അവിഹിതവേഴ്ചയ്ക്ക് നിർബന്ധിക്കുകയോ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, കുറ്റകരമായരീതിയിൽ ഭയപ്പെടുത്തുകയോ അധികാരമുപയോഗിച്ച് നിർബന്ധിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുനിന്ന് പോകുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആൾക്കും മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്.

366-എ വകുപ്പനുസരിച്ച് പതിനെട്ടുവയസ്സിൽതാഴെ പ്രായമുള്ള മൈനറായ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ മറ്റൊരാളുമായി അവിഹിതവേഴ്ചയ്ക്കു നിർബന്ധിക്കുകയോ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയോ, നിർബന്ധിക്കപ്പെടുകയോ പ്രലോഭിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ, ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുനിന്ന് പോകുന്നതിനോ, ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നതിനോവേണ്ടി ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും പത്തുവർഷംവരെയാകാവുന്ന വെറുംതടവോ കഠിനതടവും പിഴശിക്ഷയും ലഭിക്കും.

366-ബി വകുപ്പുപ്രകാരം ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സിനുതാഴെ പ്രായമുള്ള ഏതെങ്കിലും പെൺകുട്ടിയെ മറ്റൊരാളുമായി അവിഹിതവേഴ്ചയ്ക്ക് നിർബന്ധിക്കുന്നതിനായി ഇന്ത്യയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ഏതൊരാൾക്കും പത്തുവർഷംവരെയാകാവുന്ന തടവുശിക്ഷയും അതിനു പുറമെ പിഴശിക്ഷയും നൽകപ്പെടും.

മൈനറെ വേശ്യാവൃത്തിക്കായി വിൽക്കുകയോ വാങ്ങുകയോ ചെയ്യൽ

പതിനെട്ടുവയസ്സിൽ താഴെ പ്രായമുള്ള ആളെ വേശ്യാവൃത്തിക്കായോ, മറ്റാരെങ്കിലുമായുള്ള അവിഹിതവേഴ്ചയ്ക്കോ, വിൽക്കുകയോ കൂലിക്കു കൊടുക്കുകയോ മറ്റുവിധത്തിൽ കൈയൊഴിയുകയോചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും പത്തുവർഷംവരെയാകാവുന്ന വെറുംതടവോ കഠിനതടവോ ശിക്ഷയ്ക്കും അതിനുപുറമെ പിഴശിക്ഷയ്ക്കും അർഹനായിരിക്കുന്നതാണ് എന്ന് 372-ാംവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു വേശ്യയ്ക്കോ വേശ്യാലയംനടത്തുന്ന ആൾക്കോ പതിനെട്ടുവയസ്സിൽതാഴെയുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വില്ക്കുകയോ കൂലിക്ക്കൊടുക്കുകയോ മറ്റുവിധത്തിൽ കൈയൊഴിക്കുകയോചെയ്താൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന ആൾ/അവൾ വേശ്യാവൃത്തിക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് അങ്ങനെചെയ്തതെന്ന് മറിച്ച് തെളിയിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അനുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

വ്യക്തിനിയമമോ ആചാരമോ അനുസരിച്ച് അംഗീകൃതമായ വിവാഹമോ വിവാഹസദൃശബന്ധമോ ഇല്ലാത്ത ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള ലൈംഗികവേഴ്ചയെയാണ് അവിഹിതവേഴ്ച എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് രണ്ടാമത്തെ വിശദീകരണത്തിൽ പറയുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി പതിനെട്ടുവയസ്സിൽ താഴെ പ്രായമുള്ള ഏതെങ്കിലും ആളെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങുകയോ കൂലിക്ക് കൊടുക്കുകയോ മറ്റുവിധത്തിൽ കൈവശമാക്കുകയോചെയ്യുന്ന

ഏതൊരാളും പത്തുവർഷംവരെയാകാവുന്ന വെറുംതടവോ കഠിനതടവോ ശിക്ഷയ്ക്കും അതിനുപുറമെ പിഴശിക്ഷശിക്ഷയ്ക്കും അർഹനായിരിക്കും എന്ന് 373-ാം വകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്.

സ്ത്രീകളെ നിന്ദ്യമായി ചിത്രീകരിക്കൽ (നിരോധന) നിയമം

അശ്ലീലതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ശിക്ഷാവിധികളെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നിയമങ്ങളൊക്കെ നിലനിൽക്കെത്തന്നെ പരസ്യങ്ങൾ, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, ലഘുലേഖകൾ, ചിത്രങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെയെല്ലാം സ്ത്രികളും സ്ത്രീത്വവും അധിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. അവിഹിതമായുള്ള ധനസമ്പാദനത്തിന് ഇത്തരത്തിലുള്ള പരസ്യങ്ങളെയും പ്രസിദ്ധീകണ്ണങ്ങളെയും ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണവും ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു. 1986-ൽ ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് പരസ്യം, പ്രസിദ്ധീകരണം, ലഘുലേഖ, വർണ്ണചിത്രം എന്നിവയിലൂടെ സ്ത്രീകളെ നിന്ദ്യമായും അശ്ലീലകരമായും ചിത്രീകരിക്കുന്നത് തടയുന്നതിന് ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കി. സ്ത്രീകളെ നിന്ദ്യമായി ചിത്രീകരിക്കൽ (നിരോധന) നിയമം അഥവാ ഇൻഡീസന്റ് റപ്രസെന്റേഷൻ ഓഫ് വിമൻ (പ്രൊഹിബിഷൻ) ആക്ട് എന്നാണ് ഈ നിയമത്തിന്റെ പേര്.

ഈ നിയമത്തിന്റെ സവിശേഷതകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് സ്ത്രീകളുടെ നിന്ദ്യമായ ചിത്രീകരണം എന്താണെന്ന് നിർവചിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. സ്ത്രീയുടെ രൂപമോ, ആകാരമോ, ശരീരമോ ഏതെങ്കിലും അവയവഭാഗമോ അശ്ലീലമായോ നിന്ദ്യമായോ അപകീർത്തികരമായ വിധത്തിലോ പൊതുജനത്തിന്റെ സന്മാർഗ്ഗികതയെ ഹനിപ്പിക്കത്തക്കതരത്തിലോ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലോ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനെ സ്ത്രീകളുടെ നിന്ദ്യമായ ചിത്രീകരണമെന്ന് ഇതിൽ നിർവചിക്കുന്നു.

അശ്ലീലം

പുസ്തകം, ലഘുലേഖനം, വര, പെയിന്റിംഗ്, ചിത്രീകരണം മുതലായവ അതു വായിക്കുവാനോ കാണുവാനോ കേൾക്കുവാനോ ഇടവരുന്ന വ്യക്തികളുടെ സാൻമാർഗ്ഗികതയെ ദുഷിപ്പിക്കാൻപോന്നതരത്തിൽ ആണെങ്കിൽ അവയെ അശ്ലീലമായി കണക്കാക്കാമെന്ന് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം 292-ാംവകുപ്പ് പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളോമറ്റോ വിൽക്കുകയോ വിതരണംചെയ്യുകയോ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആദ്യ കുറ്റവിചാരണയിൽ മൂന്നുവർഷംവരെ തടവും 2000 രൂപവരെ പിഴയും ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇതേരീതിയിൽ വീണ്ടുമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഏഴുവർഷംവരെ തടവും 5000 രൂപവരെ പിഴയും ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപദ്രവകരമായരീതിയിൽ പൊതുസ്ഥലത്ത് അശ്ലീലമായ പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നത് കുറ്റകരമാണ്. പൊതുസ്ഥലത്തോ സമീപസ്ഥലങ്ങളിലോ അശ്ലീലമായ പാട്ടുപാടുകയോ, പദപ്രയോഗംനടത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതും കുറ്റകരമാണ്. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം 294-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഇത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് മൂന്നുമാസംവരെ തടവോ പിഴയോ രണ്ടുംകൂടിയോ ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം 509-ാംവകുപ്പനുസരിച്ച് ഒരു സ്ത്രീയുടെ മാന്യതയെ നിന്ദിക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ഏതെങ്കിലും വാക്ക് ഉച്ചരിക്കുകയോ, ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുകയോ, ആംഗ്യംകാണിക്കുകയോ, ഏതെങ്കിലും വസ്തു പ്രദർശിപ്പിക്കുകയോചെയ്താൽ ഒരുവർഷംവരെ തടവോ പിഴയോ രണ്ടും കൂടിയോ ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ ഉച്ചരിക്കുന്ന വാക്കോ, ശബ്ദമോ സ്ത്രീ കേൾക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയോ അല്ലെങ്കിൽ ആംഗ്യമോ വസ്തുവോ സ്ത്രീ കാണണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയോ അതുമല്ലെങ്കിൽ ആ സ്ത്രീയുടെ സ്വകാര്യതയിൽ തലയിടണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയോ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിലേ ശിക്ഷാർഹനാവുകയുള്ളൂ.

ഒരു വ്യക്തിയും സ്ത്രീകളെ നിന്ദ്യമായി ചിത്രീകരിക്കത്തക്കതരത്തിലുള്ള പരസ്യങ്ങൾ, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ലഘുലേഖകൾ, പ്രദർശനങ്ങൾ മുതലായവ നടത്തുവാൻപാടില്ല എന്ന് സ്ത്രീകളെ നിന്ദ്യമായി ചിത്രീകരിക്കൽ (നിരോധന) നിയമം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

തപാൽവഴി ഇപ്രകാരമുള്ള പുസ്തകങ്ങളോ ലഘുലേഖകളോ പേപ്പറുകളോ സ്ലൈഡ്, ഫിലിം, ഫോട്ടോ തുടങ്ങിയവയോ അയക്കുന്നതുംകുറ്റകരമാണ്.

അസാന്മാർഗ്ഗിക വ്യാപാരം തടയൽ നിയമം 1986

1986-ൽ സമൂഹത്തിലെ ദുരാചാരങ്ങളായ വേശ്യാവൃത്തി, ലൈംഗിക ചൂഷണം മറ്റ് അസാൻമാർഗ്ഗികനടപടികൾ എന്നിവ തടയുന്നതിന് നടപ്പിലാക്കിയ നിയമമാണ് ഇമ്മോറൽ ട്രാഫിക് പ്രിവൻഷൻ ആക്ട്.

ഏതെങ്കിലും വീടോ സ്ഥലമോ മുറികളോ ലൈംഗികചൂഷണത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രസ്തുതസ്ഥലങ്ങളെ വേശ്യാലയമായികണക്കാം എന്ന് നിയമം പറയുന്നു. 16 വയസ്സ് തികയാത്ത കുട്ടികളെ ലൈംഗികചൂഷണത്തിന് ഇരയാക്കുന്നത് ഈ നിയമം അനുസരിച്ച് ശിക്ഷാർഹമാണ്.

വേശ്യാലയം നടത്തുന്ന ആളെയോ അതിന്റെ മേൽനോട്ടംവഹിക്കുന്ന ആളെയോ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തിയാൽ ആദ്യത്തെ കുറ്റത്തിന് 1 മുതൽ 3വർഷംവരെ കഠിനതടവും 1000 രൂപവരെ പിഴയും ശിക്ഷ ചുമത്താവുന്നതാണ്. കുറ്റം ആവർത്തിച്ചാൽ രണ്ടാമത്തെ കുറ്റത്തിന് 2 മുതൽ 5 വർഷംവരെ കഠിനതടവും 1000 രൂപവരെ പിഴയും ശിക്ഷയായി ലഭിക്കും.

ഈ നിയമം അനുസരിച്ച് കുറ്റവാളിയല്ല എന്ന തെളിവ് ഹാജരാക്കാത്തിടത്തോളം ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക സ്ഥലം, സ്ഥലം ഉടമയുടേതോ വാടകക്കാരന്റെയോ, താമസക്കാരന്റെയോ അറിവോടുകൂടിയാണ് വേശ്യാലയമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് കോടതി അനുമാനിക്കും.

18 വയസ്സ് പൂർത്തിയായ ഏതൊരാളും വേശ്യാവൃത്തി നടത്തി ഉപജീവനം നടത്തുകയാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ 1 മുതൽ 2 വർഷം വരെ തടവോ ആയിരം രൂപ വരെ പിഴയോ ഇവ രണ്ടും കൂടിയോ ശിക്ഷയായി നല്കാവുന്നതാണ്. ഇതിൽ വേശ്യാവൃത്തി നടത്തുന്നതിന് 18 വയസ്സിന് താഴെയുള്ള കുട്ടികളെ ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ കുറ്റവാളിക്ക് 7 വർഷം മുതൽ 10 വർഷം വരെ തടവ്ശിക്ഷ ലഭിക്കാം.

നിർബന്ധിത വേശ്യാവൃത്തി

സമ്മതത്തോടെയോ അല്ലാതെയോ ഒരാളെ വേശ്യാവൃത്തിനടത്തുന്നതിന് പ്രലോഭിപ്പിക്കുക, ഏതെങ്കിലും വേശ്യാലയത്തിലെ അന്തേവാസിയാകുന്നതിന് നിർബന്ധിക്കുകയോ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുകയോ ചെയ്യുക, വേശ്യാവൃത്തി ഒരു ബിസിനസ്സായി നടത്തുന്നതിന് ആളുകളെ ഒരുസ്ഥലത്തുനിന്നും മറ്റൊരുസ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോവുക, വേശ്യാവൃത്തി തുടരാൻ നിർബന്ധിക്കുക എന്നിവയെല്ലാം കഠിനശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റങ്ങളാണ്. നിയമപ്രകാരം കുറ്റവാളിക്ക് 3 വർഷംമുതൽ 7 വർഷംവരെ കഠിനതടവും 2000 രൂപവരെ പിഴയും ശിക്ഷയായി ലഭിക്കാം. മേൽപ്പറഞ്ഞ അനാശാസ്യനടപടികൾക്ക് കുട്ടികളെയോ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരെയോ ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ പരമാവധി ശിക്ഷ 14 വർഷംവരെയായി കൂട്ടാവുന്നതാണ്.

വേശ്യാവൃത്തി നടത്തുന്നതിനായി ഒരാളെ തടവിൽവെയ്ക്കുക

എതെങ്കിലും ഒരു വേശ്യാലയത്തിൽ സമ്മതത്തോടെയോ അല്ലാതെയോ ഒരാളെ തടവിൽപാർപ്പിക്കുകയും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരല്ലാത്തവർ ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കുറ്റവാളിക്ക് 7 വർഷം മുതൽ 10 വർഷം തടവും പിഴയും ശിക്ഷയായി ലഭിക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരാളെ ഒരു കുട്ടിയുമായി വേശ്യാലയത്തിൽ കണ്ടെത്തിയാൽ മറ്റ് തെളിവ് ഹാജരാക്കാത്തിടത്തോളംകാലം അയാൾ കുറ്റവാളിയാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം. തടവിൽവെയ്ക്കപ്പെട്ടതും ലൈംഗികചൂഷണത്തിന് ഇരയായതുമായ സ്ത്രീക്കെതിരെയോ പെൺകുട്ടിക്കെതിരെയോ യാതൊരു നിയമ നടപടികളും സ്വീകരിക്കാവുന്നതല്ല.

പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ വേശ്യാവൃത്തി

വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ, ആരാധനാലയങ്ങൾ, ഹോട്ടലുകൾ, ആശുപത്രികൾ, നേഴ്സിംഗ്, മറ്റ് പൊതുജനസൗകര്യാർത്ഥമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ പരിസരത്ത് (200 മീറ്ററിനകത്ത്)വേശ്യവൃത്തി നടത്തുന്നത് ശിക്ഷാർഹമാണ്. കുറ്റകൃത്യത്തിന് 3 മാസംവരെ തടവുശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ കുറ്റംചെയ്യുന്നത് കുട്ടികളെയോ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരെയോ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ 7 വർഷം മുതൽ 10 വർഷംവരെ കഠിനതടവും പിഴയും ശിക്ഷയായി ലഭിക്കാം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കുറ്റകൃത്യങ്ങളെല്ലാം ഒരു വാടകക്കാരനോ സ്ഥലഉടമയോ പാട്ടക്കാരോ അവരുടെ അറിവും സമ്മതത്തോടെയും ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുകയോ ആണെങ്കിൽ, കുറ്റവാളിക്ക് മൂന്നുമാസം തടവോ 200 രൂപ പിഴയോ ഇവ രണ്ടുംകൂടിയോ ശിക്ഷയായി ലഭിക്കാം. കുറ്റം ആവർത്തിക്കുയാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ കുറ്റത്തിന് 6 മാസംവരെ തടവോ 200 രൂപ പിഴയോ ഇവ രണ്ടുംകൂടിയോ ശിക്ഷയായി ലഭിക്കും. വേശ്യാവൃത്തിക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഇടം ഹോട്ടലോ മറ്റോ ആണോങ്കിൽ ഹോട്ടലിന്റെ ലൈസൻസ് 3മാസംവരെ സസ്പെന്റ് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കുട്ടികളെയോ പ്രായപൂർത്തിയാകാവത്തവരെയോ ആണെങ്കിൽ ഇതിനായി ഉപയോഗിച്ച ഹോട്ടലിന്റെ ലൈസൻസും റദ്ദ്ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്തെ ജനസാന്ദ്രതയോ, പൊതുസ്വഭാവമോ മറ്റോ കണക്കിലെടുത്ത് വേശ്യാവൃത്തിനടത്താൻ പാടില്ലെന്ന് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് ഗസറ്റ് വിജ്ഞാപനംവഴി ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാവുന്നതാണ്.

വേശ്യാവൃത്തിക്കായി പ്രലോഭനം, വശീകരണം എന്നിവ നടത്തുക

വേശ്യാവൃത്തിക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത്, വാക്കുകൾവഴിയോ ആംഗ്യങ്ങൾവഴിയോ ഒരാളെ വേശ്യവൃത്തിക്കായി വശീകരിക്കുന്നതും കെട്ടിടങ്ങളുടെ മുകളിലോ ബാൽക്കണിയിൽനിന്നോ വശീകരണംനടത്തുന്നതും വഴിയാത്രക്കാരെയുംമറ്റും വേശ്യവൃത്തിക്കായി ക്ഷണിക്കുന്നതും നിയമവിരുദ്ധമാണ്. പ്രസ്തുത കുറ്റങ്ങൾക്ക് 6 മാസംവരെ തടവു ശിക്ഷയും 500 രൂപവരെ പിഴയും ശിക്ഷ ലഭിക്കാം. പ്രസ്തുത കുറ്റം ആവർത്തിച്ചാൽ തടവുശിക്ഷ ഒരു വർഷംവരെയും പിഴ 500 രൂപയും അല്ലെങ്കിൽ ഇവരണ്ടും ഒന്നിച്ചും ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. കുറ്റംചെയ്യുന്നത് പുരുഷനാണെങ്കിൽ കുറ്റവാളിക്ക് 7 ദിവസംമുതൽ 3 വർഷംവരെ തടവു ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്.

തൊഴിൽസ്ഥലത്തെ ലൈംഗികമായുള്ള പീഡനം – വൈശാഖ കേസിൽ സുപ്രീംകോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം

സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള അതിക്രമങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി സ്ത്രീപീഡനം ഏറ്റക്കുറവുകളോടെ തുടരുകയാണ്. വീട്ടിലും പുറത്തും അവർക്ക് പീഡനം ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടിവരുന്നു. മൂല്യച്യുതിയുടെയും ധാർമ്മിക അപചയത്തിന്റെയും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, സമൂഹമനഃസാക്ഷിയെ നടുക്കുന്ന ലൈംഗികപീഡനങ്ങളാണ് തൊഴിൽ സ്ഥലത്ത് സ്ത്രീകൾ നേരിടുന്നത്. ഇത് അക്രമത്തിന്റേയും സാമൂഹ്യഭദ്രതയുടേയും മാത്രമല്ല സംസ്കാരത്തിന്റെയുംകൂടി പ്രശ്നമാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 1997 ആഗസ്ത് മാസം ഇന്ത്യൻ സുപ്രീം കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിന്റെ പ്രസക്തി പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടത്. വൈശാഖ കേസിലെ വിധിയുടെ താൽപര്യമനുസരിച്ച് കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് പാർലമെന്റിൽ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരള സർക്കാരും ഇതുസംബന്ധിച്ച് ചട്ടങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള എല്ലാ വിവേചനങ്ങളുടേയും ഉന്മൂലനത്തിനായി നടത്തപ്പെട്ട സിഡോ (CEDAW) സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ച തീരുമാനങ്ങളും ഇവിടെ, സുപ്രീംകോടതി അവലംബിക്കുന്നു. ഈ

ഉടമ്പടികളിൽ പ്രധാനമായത്.

എ) തൊഴിൽമേഖലയിൽ സ്ത്രീ-പുരുഷ സമത്വം ഉറപ്പുവരുത്തുകവഴി സ്ത്രീകളോടുള്ള വിവേചനം അവസാനിപ്പിക്കുക. കാരണം തൊഴിലെടുത്തു ജീവിക്കുകയെന്നത് മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനാവശ്യ മാണ്.

ബി) സ്ത്രീക്ക് ജന്മദാതാവ് എന്നനിലയിലുള്ള സംരക്ഷണമുൾപ്പെടെയുള്ള സുരക്ഷിതത്വവും ആരോഗ്യകാരണങ്ങളിലുള്ള സംരക്ഷണവും ജോലിസ്ഥലത്ത് സുരക്ഷിതത്വബോധവും ഉണ്ടാക്കുക.

സിഡോ സമ്മേളനത്തിന്റെ നിഗമനങ്ങളെ 11-ാം അനുഛേദനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കോടതി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ലൈംഗികപീഡനത്തിൽ എന്തൊക്കെ ഉൾപ്പെടുന്നു ?

* ലൈംഗികാഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സ്വാഗതംചെയ്യപ്പെടാത്ത ശരീരസ്പർശവും പ്രവർത്തികളും
* ലൈംഗികചുവകലർന്ന സംസാരം.
* അശ്ലീല സാഹിത്യ പ്രദർശനം.
* ലൈംഗികതകലർന്ന വാക്കോ നോട്ടമോവഴിയുള്ള പ്രേമാഭ്യർത്ഥന.

തൊഴിൽസ്ഥലത്ത് മേൽനോട്ടംവഹിക്കുന്ന എല്ലാ തൊഴിലുടമകളും വ്യക്തികളും സ്വകാര്യമേഖലയിലെയും പൊതുമേഖലയിലെയും ഇത്തരം പെരുമാററങ്ങൾ തടയാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം.

അദ്ധ്യായം നാല്

ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ

ഒരു കുറ്റകൃത്യം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടാൽ പോലീസിൽ അറിയിക്കുകയും പോലീസിന് നേരിട്ട് കേസെടുക്കാൻ അധികാരമുള്ള വകുപ്പുകളാണെങ്കിൽ പോലീസ് കേസെടുക്കുകയും പ്രതിയെ അറസ്റ്റ്ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. പ്രതിയെ അറസ്റ്റുചെയ്താൽ ജാമ്യം അനുവദിക്കാൻ അധികാരമില്ലാത്ത വകുപ്പാണെങ്കിൽ 24 മണിക്കുറിനകം പ്രതിയെ മജിസ്ട്രേറ്റ് മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കേണ്ടതാണ്. ഒരാളെ പോലീസ് അറസ്റ്റുചെയ്യുമ്പോൾ താഴെപറയുന്ന നിബന്ധനകൾ പാലിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ബഹു.സുപ്രീംകോടതി നിർദേശിക്കുകയുണ്ടായി.

അറസ്റ്റ്ചെയ്യുമ്പോൾ പാലിക്കേണ്ട നിബന്ധനകൾ

പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽവെച്ചുള്ള പീഡനം തടയുന്നതിനായി അനുവർത്തിക്കേണ്ടതായ ചില നിർദേശങ്ങൾ ഡി.കെ.ബാസു എന്ന ആൾ പശ്ചിമബംഗാൾസർക്കാരിനെതിരെകൊടുത്ത കേസിൽ സുപ്രീംകോടതി നൽകുകയുണ്ടായി. അവ താഴെപ്പറയുംപ്രകാരമാണ്

1. അറസ്റ്റോ ചോദ്യംചെയ്യലോ നടത്തുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരെ തിരിച്ചറിയത്തക്കവിധത്തിലുള്ള തിരിച്ചറിയൽ ചിഹ്നങ്ങളും പേരും ഉദ്യോഗപ്പേരുമുള്ള ടാഗും ധരിച്ചിരിക്കണം. അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളിനെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരുടേയും വിവരങ്ങൾ ഒരു രജിസ്റ്ററിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം.
2. അറസ്റ്റുനടത്തുന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അറസ്റ്റുനടത്തുന്ന സമയത്ത് ഒരു മെമ്മോ തയ്യാറാക്കേണ്ടതും ആ മെമ്മോ അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ട ആളിന്റെ കുടുംബത്തിലെ ഒരു അംഗമോ അറസ്റ്റുനടന്ന സ്ഥലത്തെ ബഹുമാന്യനായ ഒരു വ്യക്തിയോ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കേണ്ടതുമാണ്.
3. അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെടുകയോ തടഞ്ഞുവയ്ക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയും പോലീസ്സ്റ്റേഷനിലോ ചോദ്യംചെയ്യൽകേന്ദ്രത്തിലോ ലോക്കപ്പിലോ കസ്റ്റഡിയിലായിരിക്കുകയുംചെയ്യുന്ന ആളിന് താൻ അപ്രകാരം അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെടുകയും തടഞ്ഞുവയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി തന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിനേയോ ബന്ധുവിനെയോ താൻ അറിയുന്നതോ തന്നിൽ താൽപ്പര്യമുള്ളതോ ആയ മറ്റൊരാളിനെയോ അറിയിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. (എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ മെമ്മോ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയത് അത്തരം ഒരു സുഹൃത്തോ ബന്ധുവോ ആണെങ്കിൽ ഈ വ്യവസ്ഥ ബാധകമല്ല.)
4. അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ട ആളിന്റെ സുഹൃത്തോ അടുത്തബന്ധുവോ ആ ജില്ലയ്ക്കോ പട്ടണത്തിനോ വെളിയിലാണെങ്കിൽ അറസ്റ്റുചെയ്ത സമയം, തീയതി, കസ്റ്റഡിയിൽവച്ചിരിക്കുന്ന ഇടം എന്നിവ അറസ്റ്റ് നടന്ന് 8 മണിക്കൂറിനും 12 മണിക്കൂറിനും ഇടയിൽ ജില്ലയിലെ നിയമസഹായസംഘടനയിലൂടെയും ബന്ധപ്പെട്ട പ്രദേശത്തെ പോലീസ്സ്റ്റേഷൻ മുഖേനയും വിഞ്ജാപനംചെയ്യിക്കേണ്ടതാണ്.
5. അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ട ആളെ തന്റെ അറസ്റ്റിനെയോ തടഞ്ഞുവയ്ക്കലിനേയോപറ്റി മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം അറിയിക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തെപ്പറ്റി ബോധവാനാക്കേണ്ടതാണ്.
6. തടങ്കലിൽവച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്ത് ഒരു ഡയറിയിൽ അറസ്റ്റിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു കുറിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതും അതിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം വിവരം അറിയിക്കപ്പെട്ട അടുത്ത സുഹൃത്തിന്റെയോ ബന്ധുവിന്റെയോ പേരും അറസ്റ്റ്ചെയ്യപ്പെട്ട ആളെ കസ്റ്റഡിയിൽവച്ചിട്ടുള്ള പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരുടെ പേരും മറ്റുവിവരങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാണ്.
7. അറസ്റ്റ്ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം ആ സമയത്ത് അയാളുടെയോ അവളുടെയോ ശരീരത്തിലുള്ള ചെറുതും വലുതുമായ ക്ഷതങ്ങളും മുറിവുകളുംമറ്റും പരിശോധിച്ച് രേഖപ്പെടു

ത്തേണ്ടതാണ്. ഈ പരിശോധനാമെമ്മോയിൽ അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ട ആളും പരിശോധന നടത്തിയ പോലീസ്ഉദ്യോഗസ്ഥനും ഒപ്പുവെയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന്റെ പകർപ്പ് അറസ്റ്റ്ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾക്കും അറസ്റ്റുനടത്തിയ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും നൽകേണ്ടതാണ്.

8. അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ട ആളെ, അയാളെ കസ്റ്റഡിയിൽവച്ചിരിക്കുന്ന കാലയളവിൽ ഓരോ 48 മണിക്കൂറിലും സംസ്ഥാനസർക്കാരിന്റെ ആരോഗ്യവകുപ്പ് ഡയറക്ടർ അംഗീകരിച്ച ഡോക്ടർമാരുടെ പാനലിൽപ്പെട്ട ഒരു ഡോക്ടർ പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്.

9. മേൽപ്പറഞ്ഞ അറസ്റ്റു സംബന്ധിച്ച മെമ്മോ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ രേഖകളുടെയും പകർപ്പ് തൽപ്രദേശത്ത് ആധികാരികതയുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രേഖകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിനായി അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

10. ചോദ്യംചെയ്യൽസമയത്ത് തന്റെ അഭിഭാഷകനെ കാണുവാൻ അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ട ആളെ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ചോദ്യംചെയ്യുന്ന സമയം മുഴുവൻ ഇപ്രകാരം അനുവദിക്കണമെന്നില്ല.

11. എല്ലാ ജില്ലാതലസ്ഥാനങ്ങളിലും സംസ്ഥാനതലസ്ഥാനത്തും ഓരോ പോലീസ് കൺട്രോൾറൂമുകൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതും ഒരു അറസ്റ്റുനടന്നു 12 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച വിവരം അറസ്റ്റുനടത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കൺട്രോൾറൂമിൽ അറിയിക്കേണ്ടതും അവിടെ അത് പ്രത്യക്ഷമായി കാണത്തക്കവിധം ഒരു നോട്ടീസ്ബോർഡിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതുമാണ്. സ്ത്രീകളെ അറസ്റ്റുചെയ്യുമ്പോൾ സാധാരണഗതിയിൽ വനിതാപോലീസ് ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് പോലീസിന് നിർദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിലും കുറ്റവാളി രക്ഷപ്പെടാനുള്ള സാധ്യത തുടങ്ങിയ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ പുരുഷനായ പോലീസുദ്യോഗസ്ഥനും സ്ത്രീയെ അറസ്റ്റുചെയ്യാം. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ആ പോലീസുദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖപ്പെടുത്തണം. സ്ത്രീയുടെ മാന്യത പാലിച്ചുകൊണ്ടുവേണം ആ സന്ദർഭങ്ങളിൽപ്പോലും പോലീസ് അറസ്റ്റുചെയ്യേണ്ടത്.

ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയും സ്ത്രീകളും.

1973 ലെ ക്രിമിനൽനടപടി സംഹിതയിൽ സ്ത്രീകളെ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നതോ സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രത്യേകമായി ബാധകമായതോ ആയ വ്യവസ്ഥകളാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

സ്ഥലപരിശോധനയും ശരീരപരിശോധനയും

നിയമപ്രകാരമുള്ള അറസ്റ്റിനുവേണ്ടി തിരച്ചിൽനടത്തുവാൻ ന്യായമായ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ പൗരൻമാർക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടെന്ന് 47-ാംവകുപ്പിന്റെ 1- ാം ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം പ്രവേശനം ലഭിക്കാൻകഴിയാത്തപക്ഷം അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെടാനുള്ള ആൾ ഉള്ളതായി കരുതപ്പെടുന്ന വീടിന്റെയോ സ്ഥലത്തിന്റെയോ വാതിലോ ജനലോ ബലംപ്രയോഗിച്ചു തുറക്കുന്നത് നിയമാനുസൃതമായിരിക്കുമെന്ന് പ്രസ്തുത വകുപ്പിന്റെ 2-ാം ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലം, അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെടാനുള്ള ആളല്ലാത്തതുംആചാരം അനുസരിച്ച് പൊതുസ്ഥലത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്തതുമായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ യഥാർത്ഥ കൈവശത്തിലുള്ളതും താമസത്തിനുള്ളതുമായ ഒരു മുറിയാണെങ്കിൽ, അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ആ സ്ത്രീക്ക് അവിടെനിന്ന് പിൻമാറുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് അറിയിപ്പുനൽകുകയും പിന്മാറുവാൻ അവൾക്ക് ന്യായമായ സൗകര്യംചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തശേഷം മാത്രമേ മുറി ബലംപ്രയോഗിച്ച് തുറക്കുവാൻ പാടുള്ളൂവെന്നും ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്.

ഒരു സ്ത്രീയെ ശരീരപരിശോധനചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ സഭ്യതയെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റൊരു സ്ത്രീയെക്കൊണ്ടായിരിക്കണം ആ പരിശോധന നടത്തേണ്ടത് എന്ന് 51-ാം ഉപവകുപ്പിൽ നിബന്ധനയുണ്ട്.

ശരീരപരിശോധനയിലൂടെ കുറ്റംചെയ്തതിനെ സംബന്ധിച്ച തെളിവുലഭിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ ന്യായമുള്ളപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശരീരം പരിശോധിക്കേണ്ടത് രജിസ്റ്റർചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ചികിത്സകയെക്കൊണ്ടോ അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൻകീഴിലോ ആയിരിക്കണം 53-ാം വകുപ്പിന്റെ 2-ാം ഉപവകുപ്പ് അനുശാസിക്കുന്നു.

കെട്ടിടങ്ങളിലെയും സ്ഥാപനങ്ങളിലെയും താമസക്കാരും ചുമതലയുള്ളവരും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ തിരച്ചിലിനുള്ള ന്യായമായ എല്ലാസൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് 100-ാംവകുപ്പിന്റെ 1-ാം ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലത്തോ അതിന്റെ ചുറ്റുവട്ടത്തോ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും ആൾ തിരച്ചിലിനുവിധേയമായ സാധനം തന്റെ ശരീരത്തിൽ ഒളിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ളതായി ന്യായമായി സംശയിക്കാവുന്നതാണെങ്കിൽ അയാളുടെ ശരീരത്തിലും തിരച്ചിൽനടത്താവുന്നതാണെന്നും എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ആൾ ഒരു സ്ത്രീയാണെങ്കിൽ സഭ്യത തികച്ചും പാലിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റൊരു സ്ത്രീമാത്രമേ അത്തരം തിരച്ചിൽ നടത്താൻ പാടുള്ളൂവെന്നും വകുപ്പിന്റെ 2-ാം ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്.

തെളിവുനൽകുന്നതിന് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഹാജരാകൽ

കേസന്വേഷണം നടത്തുന്ന ഏതെങ്കിലും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്, ആവശ്യമെങ്കിൽ ഒരാളോട് തന്റെ മുമ്പാകെ ഹാജരാകാൻ എഴുതപ്പെട്ട ഉത്തരവുമൂലം ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണെന്നും അങ്ങനെയുള്ള ആൾ അതനുസരിച്ച് ഹാജരാകേണ്ടതാണെന്നും 160-ാം വകുപ്പിന്റെ 1-ാം ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീയോ 15 വയസ്സിൽതാഴെയുള്ള ആൺകുട്ടിയെയോ അവൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലത്ത് ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടാൻവേണ്ടിഹാജരാകുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൂടായെന്ന് പ്രസ്തുത വകുപ്പിൽ നിബന്ധനയുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

ആരോഗ്യ സംരക്ഷണം

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഭരണകൂടത്തോട് അനുശാസിക്കുന്നു. അനുഛേദം 21 പ്രകാരം ഭരണഘടന വ്യക്തിക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള ഭരണഘടനാ അവകാശവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുന്നു എന്നത്കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് ആരോഗ്യകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തെകൂടിയാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ പ്രാഥമികബാധ്യതയാണ് വ്യക്തിയുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണം. ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനായി ആശുപത്രികളും, ആരോഗ്യകേന്ദ്രങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുകയും ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമായ വൈദ്യസഹായമെത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയുംചെയ്യാൻ ഗവൺമെന്റിന് ബാധ്യതയുണ്ട്

ഭരണഘടനയുടെ നിർദ്ദേശകതത്വങ്ങളിൽ ഭരണനയങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തിയുടെ ആരോഗ്യരക്ഷയ്ക്ക് ഊന്നൽകൊടുക്കണം എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികബാധ്യതമൂലം ബാലവേലയും അതുവഴിയുള്ള അനാരോഗ്യവും ഉണ്ടാകരുത്. നയരൂപീകരണത്തിൽ കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യപരമായ വളർച്ചയ്ക്കും, കൗമാരപ്രായക്കാരുടെയും, അമ്മമാരുടെയും ആരോഗ്യരക്ഷയ്ക്കും പ്രത്യേക ഊന്നൽനൽകുവാൻ സർക്കാരിന് ബാധ്യതയുണ്ട്. തൊഴിലാളികൾക്ക് മിനിമം വേതനം നൽകുന്നതിനും, മെച്ചപ്പെട്ട തൊഴിൽസാഹചര്യങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുവാനും ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിനും വേണ്ടരീതിയിൽ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുവാനും ഭരണഘടന ഭരണകൂടത്തോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

മദ്യപാനം, മയക്കുമരുന്ന് തുടങ്ങിയവ നിർമാർജനംചെയ്യാനും പൊതുജനാരോഗ്യം മെച്ചപ്പെടുത്താനും ഭരണകൂടം ശ്രമിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

ഭരണഘടനയുടെ മൗലികകടമകളിൽ പരിസ്ഥിതിസംരക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായി വനം, കായൽ, നദികൾ, വന്യമൃഗങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സംരക്ഷണം ഉൾപെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയ ഉന്നതിയും, മാനവികതയും, പരിഷ്കാരവും, വ്യക്തിവികസനവും, കൂട്ടായപ്രയത്നവും മൂലം രാജ്യത്തെ ഉയരത്തിലേക്കെത്തിക്കുക എന്നത് ഓരോ പൗരന്റെയും ബാധ്യതയാണ്.

വൈദ്യരംഗത്ത് ഡോക്ടറുടെ അഥവാ ഭിഷഗ്വരന്റെ സേവനം വളരെ വിലപ്പെട്ടതാണ്. രോഗികളും ഡോക്ടർമാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മനുഷ്യത്വത്തിലും പരസ്പരവിശ്വാസത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണം എന്നത് ഏറ്റവും പ്രധാനമാണ്.

ഡോക്ടർക്ക് രോഗിയോടുള്ള കടമകൾ

- തന്നെ സമീപിക്കുന്ന രോഗിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടയാളുടെ ജീവൻരക്ഷിക്കുന്നതിനായി തന്റെ സേവനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണ്, ഡോക്ടറുടെ പ്രാഥമിക കർത്തവ്യം.
- ഏതൊരാൾക്കും വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിൽനിന്ന് ഡോക്ടർമാരെ ഒരു നിയമത്തിനോ, ഭരണകൂടത്തിനോ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ അവകാശമില്ല.
- ഒരുരോഗി തന്നെ സമീപിച്ചാൽ തന്റെ സേവനംമാത്രംകൊണ്ട് ആ രോഗിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലായെന്ന് ബോധ്യമായാൽ ആവശ്യമായ വിദഗ്ധരുടെ സേവനം എത്രയുംനേരത്തെ ലഭ്യമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സഹായമൊരുക്കുക എന്നതും ഡോക്ടറുടെ ബാധ്യതയാണ്.
- ഒരു രോഗിയുടെ സ്വകാര്യത സൂക്ഷിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായ ഡോക്ടർ അത് മറ്റാരുടേയും മുമ്പിൽ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ ആ സ്വകാര്യത സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സമൂഹത്തിന് മൊത്തം അപകടമുണ്ടാവാൻ സാധ്യതയുണ്ടായാൽ രോഗിയുടെ സ്വകാര്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശം നഷ്ടപ്പെടും.

- ഒരു രോഗിയെ പരിശോധിക്കാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവവും അയാൾക്ക് നൽകുന്ന ചികിത്സാരീതികളും, മറ്റുവല്ല രീതികളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം രോഗിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുവാൻ ഡോക്ടർക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്.
- അത്യാഹിതംസംഭവിച്ചാൽ രോഗിക്കാവശ്യമായ ചികിത്സ മറ്റെല്ലാം മാറ്റിവച്ച്, അടിയന്തിരമായി നൽകാൻ ഡോക്ടർക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. രോഗിയുടെ ആരോഗ്യത്തിനാണ് പ്രാഥമികപരിഗണന നൽകേണ്ടത്. ഏതു സാഹചര്യത്തിലും രോഗിയുടെ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഡോക്ടറുടെ ബാധ്യത.

ഒരു രോഗിക്ക് ആവശ്യമായ വൈദ്യസഹായം എത്രയുംപെട്ടെന്ന് നൽകുവാൻ ഡോക്ടർക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. ഒരത്യാഹിതംസംഭവിച്ചാൽ വ്യക്തികളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതിനായിരിക്കണം മുഖ്യപ്രധാന്യം നൽകേണ്ടത്. ധാർമ്മികമായ ഈ ബാധ്യത ഡോക്ടർക്കുമാത്രമല്ല, പോലീസ്ഓഫീസർക്കും, ഒരു സാധാരണക്കാരനുപോലും ബാധകമാണ്.

സാധാരണയായി ഒരു അപകടംസംഭവിച്ചാൽ അതല്ലെങ്കിൽ ഒരത്യാഹിതത്തിലോ, സംഘട്ടനത്തിലോ പരിക്കുപറ്റിയാൽ, അതുമല്ലെങ്കിൽ ലൈംഗികമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ പെൺകുട്ടിയേയോ, ആൺകുട്ടിയേയോ വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിപ്പെട്ടാൽ ഡോക്ടർമാർ ഇവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വിശദമായി രേഖപെടുത്തേണ്ടതാണ്. മുറിവിന്റെ ആഴം, വ്യാപ്തി, പരിശോധനാസമയം, ആരാണ് രോഗിയെ കൊണ്ടുവന്നത്, പരിക്കിന്റെ സ്വഭാവം എന്നിവയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് കേസിന്റെ വിചാരണയിൽ തെളിവായി ഹാജരാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഓഫീസറെ അറിയിക്കാനും ഡോക്ടർക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്

ബലാൽസംഗത്തിനിരയായ സ്ത്രീയേയോ കുട്ടിയേയോ പരിശോധിക്കാൻ ഡോക്ടർക്ക് പ്രത്യേക ബാധ്യതയുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ പരിശോധിക്കേണ്ടത് ഒന്നുകിൽ ഒരു സ്ത്രീഡോക്ടറോ, ഒരു സ്ത്രീഡോക്ടറുടെ മേൽനോട്ടത്തിലൊ, ഏതെങ്കിലുമൊരു സ്ത്രീയുടെ സാന്നിധ്യത്തിലോ മാത്രമായിരിക്കണം. ഗവൺമെന്റ് ഡോക്ടർമാർ ഇത്തരം കേസുകൾവന്നാൽ പരിശോധിക്കാൻ വൈമനസ്യംകാണിക്കുന്ന പ്രവണതയെ, ഈയടുത്തകാലത്ത് സുപ്രീംകോടതി നിശിതമായി വിമർശിക്കുകയും, ഭരണകൂടത്തോട് ഈ സാഹചര്യത്തിനെതിരെ നടപടികളെടുക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയുംചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ആറ്

ഗർഭഛിദ്ര നിയമം

ഗർഭഛിദ്രനിയമം അഥവാ (Medical Termination of Pregnancy Act, 1971) ഗർഭഛിദ്രപ്രക്രിയകൾ രാജ്യത്തെമ്പാടും നടക്കുന്നതിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻവേണ്ടി പാർലമെന്റ് പാസ്സാക്കിയ നിയമമാണ്.

സാധാരണഗതിയിൽ ഒരാൾ ഗർഭഛിദ്രംനടത്തിയാൽ അയാളുടെ പ്രവൃത്തി ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം അനുസരിച്ച് ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കും. എന്നാൽ, ഗർഭഛിദ്രനിയമപ്രകാരം ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് മെഡിക്കൽ പ്രാക്ടീഷണർക്ക് നിയമപരമായി ഗർഭഛിദ്രം നടത്താം; അത് കുറ്റകരമല്ല. എന്നാൽ അയാൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഈ നിയമം പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽമാത്രമേ ഗർഭഛിദ്രം നടത്താവൂ.

12 മുതൽ 20 ആഴ്ചവരെയുള്ള ഗർഭം, ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ രണ്ട് ഡോക്ടർമാർ ഒരുപോലെ ഉത്തമവിശ്വാസത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ നടത്താവുന്നതാണ്.

- ഗർഭം തുടർന്നാൽ ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീയുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാവുമെന്ന് ഉത്തമവിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിലോ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ ശാരീരികവും, മാനസികവുമായ ആരോഗ്യത്തെ ഇത് ഗുരുതരമായി തകരാറിലാക്കുമെന്ന് ഉത്തമബോധ്യമുണ്ടെങ്കിലോ ഇപ്രകാരമുള്ള ഗർഭഛിദ്രം അനുവദനീയമാണ്.
- കുഞ്ഞ് ജനിച്ചാൽ കുഞ്ഞിന് ശാരീരികമോ, മാനസികമോ ആയ അംഗവൈകല്യം സംഭവിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള ഗർഭഛിദ്രം അനുവദനീയമാണ്.

ബലാത്സംഗംമൂലമുണ്ടാകുന്ന ഗർഭം ഉളവാക്കുന്ന വിദ്വേഷം ആ സ്ത്രീയുടെ മാനസികനിലയെ ഗുരുതരമായി മുറിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇപ്രകാരമുള്ള ഗർഭഛിദ്രംചെയ്യുന്നതിന് നിയമ സാധുതയുണ്ട്. ഭാര്യയോ, ഭർത്താവോ സന്താനനിയന്ത്രണത്തിനായി ഗർഭനിരോധന സാധനമോ, സംവിധാനമോ ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ തകരാറുമൂലം ഭാര്യ ഗർഭിണിയായെങ്കിൽ അതവരുടെ മാനസികനിലയെ തകരാറിലാക്കുമെന്ന് കരുതുന്നുവെങ്കിൽ ഗർഭഛിദ്രം അനുവദനീയമാണ്.

18 വയസ്സ് പൂർത്തിയാകാത്ത ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീയുടെ കാര്യത്തിൽ രക്ഷകർത്താവിന്റെ സമ്മതപ്രകാരമല്ലാതെ ഗർഭഛിദ്രംനടത്തുവാൻ പാടില്ല.18 വയസ്സിനുമേൽ പ്രായമുള്ള മനോരോഗമുള്ള ഗർഭിണിയായ സ്ത്രിയുടെ കാര്യത്തിലും രക്ഷകർത്താവിന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള സമ്മതം വേണം. ഗർഭിണിയായ പ്രായപൂർത്തിയായ സ്ത്രീയുടെ അനുവാദം രേഖപ്പെടുത്താതെ യാതൊരു കാരണവശാലും ഗർഭഛിദ്രംനടത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഭർത്താവിന്റെ സമ്മതം/അനുവാദം നിർബന്ധമില്ല.

ഗർഭഛിദ്ര നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽവരുത്തുന്നതിനുമുമ്പ് സംസ്ഥാന മെഡിക്കൽ രജിസ്റ്ററിൽ രജിസ്റ്റർചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ത്രീരോഗശാസ്ത്ര (ഗൈനക്കോളജി)ത്തിലും പ്രസൂതികാശാസ്ത്ര(ഒബ്സറ്റെട്രിക്സ്)ത്തിലുംകൂടി 3 വർഷത്തിൽകുറയാതെ പരിചയമുള്ളവരും ആ നിയമപ്രകാരമുള്ള രജിസ്ട്രേഡ് മെഡിക്കൽ പ്രാക്ടീഷണറാണ്.

ഒരു സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലോ, സർക്കാർ അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിലോവച്ച് ഗർഭഛിദ്രം നടത്താവുന്നതാണ്.

ഗർഭഛിദ്രംചെയ്യുന്നത് അശ്രദ്ധയോടെയാണെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരം അത് ശിക്ഷാർഹമാണ്. എന്നാൽ ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീയുടെ ജീവൻ നിലനിർത്തുന്നതിനോ ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനോ വേണ്ടിയാണെന്നുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടെ ഡോക്ടർക്ക് ഉചിതമായ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാവുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

ഭ്രൂണ പരിശോധന നിയന്ത്രണ നിയമം

ഭ്രൂണ പരിശോധനയും ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ ലിംഗപരിശോധനയും ഒട്ടേറെ നൈതിക സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. സാങ്കേതികവിദ്യകൾ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി ഗർഭാവസ്ഥയിലുള്ള ശിശുവിന്റെ ലിംഗനിർണ്ണയവും തുടർന്ന് പെൺഭ്രൂണഹത്യയും ബന്ധപ്പെട്ട കൃത്യങ്ങളും തടയാനാണ് 1994 ൽ ഇത്തരം ഒരു പ്രത്യേക നിയമത്തിന് രൂപംനൽകിയത്.

ഗർഭസ്ഥശിശു പരിശോധനാനടപടികൾ എന്നാൽ ഗർഭാശയ ശാസ്ത്ര -പ്രസവസംബന്ധമായ മേഖലകളിലെ ആരോഗ്യശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യയും, അൾട്രാസോണോഗ്രഫി, ഫെയിറ്റോസ്കോപ്പി, രക്തസാമ്പിൾ, അമ്നിയോട്ടിക് സാമ്പിളുകൾ, ക്രോണി വില്ലി, മാംസകലകൾ മുതലായവ അടങ്ങുന്നവയാണ്.

ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ ജനിതകവൈകല്യങ്ങൾ, ക്രോമസോം വ്യതിയാനങ്ങൾ, ശാരീരിക അസ്വാഭാവികതകൾ, ഹീമോഗ്ലോബിൻ കുറവ്, ലൈംഗികബന്ധരോഗങ്ങൾ മുതലായവ തിരിച്ചറിയാൻ ഭ്രൂണപരിശോധനയും ശാസ്ത്രീയമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് നിയമം തടസ്സമല്ല.

ജനിതക കൗൺസലിംഗ് സെന്റർ, ജനിതക ക്ലിനിക്ക്, ജനിതക ലാബോറട്ടറികൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെമേൽ നിയന്ത്രണങ്ങളുണ്ട്. അതുപ്രകാരം ഈ നിയമത്തിൻകീഴിൽ രജിസ്റ്റർചെയ്യപ്പെടാത്ത ഒരു സ്ഥാപനത്തിനും ഭ്രൂണപരിശോധന സംബന്ധിച്ച സാങ്കേതികവിദ്യകൾ ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻപാടില്ല. (അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഈ നിയമം നിർവചിക്കുന്ന നിശ്ചിത യോഗ്യതകളുള്ളവരെ മാത്രമേ നിയമിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ.) ഏതൊരു ഗൈനക്കോളജിസ്റ്റും പ്രസവാനുബന്ധരോഗവിദഗ്ധരും, ശിശുരോഗവിദഗ്ദ്ധരും, രജിസ്ട്രേഡ് മെഡിക്കൽ പ്രാക്ടീഷണറും, നേരിട്ടോ മറ്റേതെങ്കിലും ആൾ മുഖാന്തിരമോ ഈ നിയമത്തിൻകീഴിൽ രജിസ്റ്റർചെയ്യാത്ത സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഭ്രൂണപരിശോധനയോ, ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ പരിശോധനയോ നടത്തുവാൻപാടില്ലെന്ന് നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കൗൺസിൽ നിയമത്തിനു (Indian Medical Council Act, 1956) കീഴിൽ രജിസ്റ്റർചെയ്യപ്പെട്ട ആരോഗ്യപ്രവർത്തകനാണ് രജിസ്റ്റേർഡ് മെഡിക്കൽ പ്രക്ടീഷണർ. അങ്ങിനെ രജിസ്റ്റർചെയ്യപ്പെട്ട പൂർണ്ണമായും യോഗ്യതയുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഭ്രൂണപരിശോധനാ സങ്കേതികത്വം ഉപയോഗിച്ചുള്ള പരിശോധനകൾ നിർവ്വഹിക്കാവുന്നത് താഴെ കൊടുക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്.

- ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീക്ക് 35 വയസ്സ് പൂർത്തിയായിക്കണം
- ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീ മുമ്പ് തുടർച്ചയായി രണ്ടോ, മൂന്നോ അതിൽ അധികമോ ഗർഭഛിദ്രത്തിനു വിധേയയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
- ഗർഭിണി ഗൗരവമാർന്ന പ്രത്യാഘാതമുളവാക്കുന്ന രാസപദാർത്ഥങ്ങളോ വികിരണമോ ഉപയോഗിച്ചുള്ള ചികിൽസയ്ക്കോ അണുബാധയ്ക്കോ വിധേയയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
- ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീയുടെ കുടുംബപരമ്പരയിൽ മനോരോഗത്തിനോ ശാരീരികവൈകല്യത്തിനോ ജനിതകതകരാറുകൾക്കോ ഇടയുണ്ടെങ്കിൽ
- കേന്ദ്ര നിരീക്ഷണസമിതിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണമുള്ള ഇതര സാഹചര്യങ്ങളിൽ

മേൽപറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ താഴെപറയുന്ന കാരണങ്ങൾക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഭ്രൂണപരിശോധനയോ ഗർഭസ്ഥശിശുപരിശോധനയോ നിർവഹിക്കാൻ പാടില്ല.

1. ക്രോമസോമൽ അസ്വാഭാവികതകൾ

2. ജനിതകഘടനയിലെ തകരാറുകൾ
3. ഹീമോഗ്ലോബിൻ ഘടന
4. ലൈംഗികബന്ധരോഗങ്ങൾ
5. പ്രസവസംബന്ധമായ തകരാറുകൾ
6. ഗർഭാശയ രോഗങ്ങൾ

നിയമപ്രകാരമുള്ള ഭ്രൂണ ലിംഗപരിശോധനകളിലും, വിദഗ്ധർ താഴെ പറയുന്ന നിബന്ധനകൾ പാലിക്കണം ഭ്രൂണലിംഗ പരിശോധനാ വിധികൾക്ക് സ്ത്രീകളെ വിധേയരാക്കരുത്.

- നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന പരിശോധനയുടെ ആവശ്യകത, പരിശോധനാരീതികൾ, അവയുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുക.
- ഗർഭിണിയുടെ രേഖാമൂലമുള്ള സമ്മതപത്രവും ഉറപ്പും അവർക്ക് മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ രേഖപ്പെടുത്തി ഒപ്പ് വാങ്ങുക.
- ഇപ്രകാരം ലഭിക്കുന്ന സമ്മതപത്രത്തിന്റെ പകർപ്പ് വിധേയയാകുന്ന സ്ത്രീക്ക് നൽകുക.
- ഭ്രൂണ-ലിംഗ പരിശോധനകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഏതൊരാളും ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ ലിംഗനിർണ്ണയം ഗർഭിണിയോടോ, ബന്ധുക്കളോടോ വാക്കോ, ചിഹ്നമോ, മറ്റു മാർഗ്ഗമോ ഉപയോഗിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തരുത്.
- ഈ നിയമപ്രകാരം ജനിതക പരിശോധനാകേന്ദ്രങ്ങളിലോ, മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളിലോ ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ ലിംഗനിർണ്ണയത്തിനുവേണ്ടി അൾട്രാസോണോഗ്രാഫി ഉൾപ്പടെ മറ്റൊരു ടെസ്റ്റുകളും നടത്താൻ പാടില്ല.
- ഈ നിയമം വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്ന ചുമതലകളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനായി ഒരു കേന്ദ്രനിരീക്ഷക ബോർഡിന് രൂപംനൽകാൻ കേന്ദ്രസർക്കാരിന് അധികാരമുണ്ട്. ഇതിനുപുറമെ കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ നയ തീരുമാനപ്രകാരം പ്രത്യേക അതോറിട്ടിയോ ഉപദേശകസമിതിയോ ഈ നിയമത്തിൻകീഴിൽ രൂപീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

ജനിതകപരിശോധനാസംബന്ധിയായി ഏതൊരുവിധ പരസ്യവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയോ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനിടയാക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ഭ്രൂണഹത്യ, ഗർഭസ്ഥശിശുലിംഗപരിശോധന മുതലായവയ്ക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച പരസ്യവും നൽകാൻപാടില്ല. വ്യക്തിയോ സംഘടനയോ സ്ഥാപനമോ ഇത്തരം പരസ്യപ്രസിദ്ധീകരണമോ പ്രചാരണമോ ചെയ്യാൻപാടില്ല. ഇതിന് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ പരമാവധി 3 വർഷംവരെ തടവിനോ, 10,000 രൂപവരെ പിഴശിക്ഷയ്ക്കോ വിധിക്കാവുന്നതാണ്. അച്ചടിച്ച നോട്ടീസോ സർക്കുലറോ ലേബൽ, റാപ്പർ മുതലായവയോ മറ്റേതെങ്കിലും രേഖയോ ഉൾപ്പെടെ ദൃശ്യ-ശ്രാവ്യ സാധ്യതയുപയോഗിക്കുന്ന ഏതൊരു പരസ്യവും ഈ വിശദീകരണത്തിൽ പെടും. കുറ്റകരമായരീതിയിൽ ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ ഭ്രൂണപരിശോധനാസൗകര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും 3 വർഷംവരെ തടവുശിക്ഷയോ 10,000 രൂപവരെ പിഴശിക്ഷയോ വിധിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ നിയമം നിർവചിക്കുന്ന ജനിതകശാസ്ത്ര സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉടമയോ ഉദ്യോഗസ്ഥനോ ഈ നിയമം ലംഘിച്ചതായി തെളിഞ്ഞാൽ 3 വർഷംവരെ തടവിനോ പതിനായിരം രൂപവരെ പിഴയ്ക്കോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. കുറ്റം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടതായി തെളിഞ്ഞാൽ 5 വർഷംവരെ തടവോ 50,000 രൂപവരെ പിഴയോ വിധിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇന്ത്യൻ തെളിവുനിയമവ്യവസ്ഥപ്രകാരം ഈ നിയമമനുസരിച്ച് മറിച്ച് തെളിയിക്കപ്പെടാത്തിടത്തോളം, ഭ്രൂണപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയയാക്കപ്പെടുന്ന ഗർഭവതിയായൊരു സ്ത്രീയെ പ്രസ്തുത കൃത്യത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചതായോ നിർബന്ധിച്ചതായോ പരിഗണിച്ച് അവരുടെ ഭർത്താവിനെതിരെയും ബന്ധുക്കൾക്കെതിരെയും വിചാരണയാരംഭിക്കുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം എട്ട്

ഗാർഹിക പീഢന നിരോധന നിയമം

സ്ത്രീ സംരക്ഷണം പരിഷ്കൃത സമൂഹത്തെ എന്നും അലട്ടിയിരുന്ന പ്രശ്നമാണ്. സ്ത്രീയെ വേദനിപ്പിക്കാതെ അവൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടത് പൊതു സമൂഹത്തിന്റെ കൂടി ബാധ്യതയാണ്. പീഢനം അവൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടുന്ന വീടിനകത്തുനിന്നും ആകുമ്പോൾ സമൂഹം ഏറെ കരുതലോടെ അതു കൈകാര്യം ചെയ്യണം. 1995 ൽ അന്താരാഷ്ട്ര ബീജിംഗ് പ്രഖ്യാപനമാണ് പ്രായോഗികതലത്തിൽ ഇത്തരമൊരു നീക്കത്തിനു അടിത്തറ പാകിയത്. കേന്ദ്രനിയമമായ 'ഗാർഹിക പീഢനങ്ങളിൽ നിന്നും സ്ത്രീകൾക്കുള്ള സംരക്ഷണ നിയമം' (Protection of Women from Domestic Violence Act 2005) 2006 ഒക്ടോബർ മാസം 26 മുതൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നിലവിൽ വന്നു.

എന്താണ് ഗാർഹിക പീഢനം?

ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന രക്തബന്ധത്തിൽപെട്ടതോ, വിവാഹ ബന്ധത്തിൽ പെട്ടതോ, അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹംമൂലമുള്ള ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടതോ, ദത്തുബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടതോ ആയ ഒരു സ്ത്രീക്ക് ഗൃഹാന്തരീക്ഷത്തിൽ ആ ഗൃഹത്തിലെ പ്രായപൂർത്തിയായ ഏതെങ്കിലും പുരുഷനിൽനിന്നും നേരിടുന്ന പീഢനമാണ് ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നത്. കൂട്ടുകുടുംബാംഗം, സഹോദരി, വിധവ, അമ്മ, അവിവാഹിത-ഇങ്ങിനെയുള്ള ബന്ധത്തിൽ വരുന്ന പുരുഷന്റെ കൂടെ താമസിക്കുന്ന എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കും ഈ നിയമം പരിപൂർണ്ണ സംരക്ഷണം ഉറപ്പുനൽകുന്നു. ഈ നിയമപ്രകാരം ഗാർഹികപീഢനം എന്ന വാക്കിന്റെ വിവക്ഷ അധിക്ഷേപിക്കുക അഥവാ ചീത്ത പറയുക; ഇവ ശാരീരികമാവാം, ലൈംഗികമാവാം, മക്കളില്ലാത്തവൾ എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്കുകൾകൊണ്ടാവാം, വൈകാരികമാവാം, സാമ്പത്തികവുമാകാം, അഥവാ ഒരു സ്ത്രീയെ അവരുടെ ഗൃഹാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉള്ള പുരുഷൻ വൈകാരികമോയോ, ലൈംഗികമായോ എൽപ്പിക്കുന്ന ക്ഷതമാണ് ഗാർഹിക പീഢനം.

കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെ നിരാലംബരാക്കി വഴിയിൽ ഇറക്കി വിടുന്നതും ആ നിയമം വിലക്കുന്നും അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നതിനുള്ള സംരക്ഷണം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനാവശ്യമായ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ രജിസ്ട്രേറ്റുമാരെ നിയമം അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. വളരെ വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ സ്ത്രീകളെ നിന്ദിക്കുന്ന, അധിക്ഷേപിക്കുന്ന, അപമാനിക്കുന്ന സാമ്പത്തികവും ശാരീരികവും മാനസികവുമായ എല്ലാ നിന്ദകളെയും തടയുന്ന ഒരു നിയമമാണിത്.

പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഓഫീസർ

നിയമത്തിന് കീഴിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചുമതല വഹിക്കുന്ന ആളാണ് പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഓഫീസർ വകുപ്പ് 8(1) പ്രകാരം ഒരു ജില്ലയിൽ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയത് ഒന്നുവീതം (വനിതയാവുന്നതാണ് ഉചിതം) നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ഓഫീസർമാരാണ് ബന്ധപ്പെട്ട രജിസ്ട്രേറ്റിനെ ഗാർഹിക പീഢനം നടന്നതോ നടക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ളതോ തടയൽ ആവശ്യമായതോ ആയ കാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കേണ്ടത്. രജിസ്ട്രേറ്റുമാരെ സഹായിക്കുകയും ഗാർഹിക പീഢനങ്ങൾക്കിരയായവർക്ക് നീതിയും നിയമസഹായവും ഉറപ്പുവരുത്തുകയുമാണ് ഇവരുടെ ചുമതല. മജിസ്ട്രേറ്റ് (ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ്) മുമ്പാകെ വരുന്ന പരാതികൾ എതിർകക്ഷിക്ക് നോട്ടീസ് നൽകി തീർപ്പുകൽപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്തരം പരാതികൾ വിചാരണക്ക് വരുമ്പോൾ രഹസ്യമായ വിചാരണ (in camera) നടത്തുവാനും വ്യവസ്ഥയുണ്ട്.

മറ്റൊരു പ്രധാന വ്യവസ്ഥ വാസസ്ഥലത്തിനുള്ള അവകാശമാണ്. നിയമപരമായ അവകാശം ഇല്ലെങ്കിൽകൂടി ഗൃഹാന്തരീക്ഷത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് അഭയം നൽകുന്നതിന് നിർദ്ദേശം നൽകുവാൻ ഈ നിയമം രജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരം നൽകുന്നു. പരാതിക്കാരിയെ ഫോണിലൂടെയോ അല്ലാതെയോ സമ്പർക്കം ചെയ്യുന്നതും പരാതിക്കാരിയുടെ ജോലി സ്ഥലത്തോ കുട്ടികളുടെ സ്ക്കൂളിലോ

പോയി ശല്യം ചെയ്യുന്നതിനെതിരെയും വിലക്കുകൾ പ്രഖ്യാപിക്കാം.

ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഒന്നിച്ചുകഴിയുന്ന സമയത്തുള്ള സ്വത്തുക്കളോ ബാങ്ക് ലോക്കറോ മറ്റു ആസ്തികളോ അന്യാധീനപ്പെടുത്തുന്നത് തടയാനും ഒരാൾ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നത് തടയുന്നതിനും ഈ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. ആക്രമിക്കപ്പെടുവാനുള്ള സാധ്യതകൾ തടയാനും മുൻകരുതൽ എടുക്കുവാനും ഈ നിയമം സഹായിക്കുന്നു.

ഈ പുതിയ നിയമപ്രകാരം പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഓർഡർ, റെസിഡന്റ്സ് ഓർഡർ, മോണിട്ടറി റിലീഫ്, കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷണം ഇങ്ങനെ ജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത അവസ്ഥകളിൽ ഒരു സ്ത്രീ അവരുടെ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നും നേരിടേണ്ടിവരുന്ന എല്ലാ വിഷമാവസ്ഥകൾക്കും നിയമപരമായി ഇതുവരെ ലഭ്യമാകാതിരുന്ന പരിരക്ഷ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

എവിടെ പരാതിപ്പെടണം?

ഇര അഥവാ പരാതിക്കാരി താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം, പരാതിക്കാധാരമായ സംഭവം നടന്ന സ്ഥലം അല്ലെങ്കിൽ എതിർകക്ഷി താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം എന്നിവയിലേതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തുള്ള ജൂഡിഷ്യൽ ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിലാണ് പരാതിപ്പെടേണ്ടത്. ഈ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലു മജിസ്ട്രേറ്റിന് നടപടിയെടുക്കുവാൻ അധികാരം ഉണ്ട്.

ഇത്തരം പരാതിയിൻമേൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് എടുക്കുന്ന തീരുമാനത്തിന് അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കേണ്ടത് ഓർഡർ ലഭിച്ചു 30 ദിവസത്തിനകം സെക്ഷൻസ് ജഡ്ജ് മുമ്പാകെയാണ്.

ശിക്ഷ

മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവു ലംഘിക്കുന്നയാൾക്ക് ഒരു വർഷംവരെ തടവ് അല്ലെങ്കിൽ 20,000/(ഇരുപതിനായിരം) രൂപ വരെ പിഴ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുംകൂടി നൽകുവാൻ ഈ നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു.

ഉത്തരവാദിത്വമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംരക്ഷണ ആഫീസർമാർക്കും തത്തുല്യമായ ശിക്ഷ തന്നെയാണ് നിയമത്തിൽ ഉള്ളത്. ഇത് ജാമ്യമില്ലാ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. പോലീസിന് നേരിട്ട് കണ്ട് കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനും അധികാരം ഉണ്ട്.

ഗാർഹിക പീഢന നിരോധന നിയമപ്രകാരം സംസ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഓഫീസർമാർ

ക്രമ. നമ്പർ	*പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ*	*വിലാസം*	*അധികാരപരിധി*
	തിരുവനന്തപുരം ജില്ല		
1.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ	പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ് പൂജപ്പുര, തിരുവനന്തപുരം	തിരുവനന്തപുരവും നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്ക് (കോർപ്പറേഷൻ ഏരിയ ഒഴികെ)
2.	സിറ്റി പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ് പൂജപ്പുര, തിരുവനന്തപുരം	തിരുവനന്തപുരം (കോർപ്പറേഷൻ പരിധി)
3.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ്-2, പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, കോടതി ബിൽഡിംഗ്, ആറ്റിങ്ങൽ	തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ നെടുമങ്ങാട് ചിറയിൻകീഴ് താലൂക്കുകൾ

	കൊല്ലം ജില്ല		
4.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ് സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, കൊല്ലം	കൊല്ലം താലൂക്ക്
5.	അഡീ. ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, കൊല്ലം	കൊട്ടാരക്കര, പത്തനം തിട്ട താലൂക്കുകൾ
6.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ് സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, കൊല്ലം	കുന്നത്തൂർ, കരുനാഗപ്പള്ളി താലൂക്കുകൾ
	പത്തനംതിട്ട ജില്ല		
7.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, പത്തനംതിട്ട	പത്തനംതിട്ട ജില്ല മുഴുവനും
	ആലപ്പുഴ ജില്ല		
8.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ, ഗ്രേഡ് -1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, കോർട്ട് കാമ്പസ്, ആലപ്പുഴ	അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്ക്
9.	അഡീ. ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, കോർട്ട് കാമ്പസ്, ആലപ്പുഴ	കുട്ടനാട്, ചേർത്തല താലൂക്കുകൾ
10.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, കോർട്ട് കാമ്പസ്, ആലപ്പുഴ	ചെങ്ങന്നൂർ, മാവേലിക്കര കാർത്തികപ്പള്ളി താലൂക്കുകൾ
	കോട്ടയം ജില്ല		
11	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, ടി.ബി. റോഡ്, സൗത്തി പി.ഒ. കോട്ടയം	കോട്ടയം, വൈക്കം താലൂക്കുകൾ
12.	അഡീ. ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, ടി.ബി. റോഡ്, സൗത്ത് പി.ഒ. കോട്ടയം	കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, ചങ്ങാനാശ്ശേരി, മീനച്ചൽ താലൂക്കുകൾ
	എറണാകുളം ജില്ല		
13.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, കോർപ്പറേഷൻ ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സ്, ഹൈക്കോടതി ബിൽഡിംഗിനു സമീപം എറണാകുളം	ആലുവ, നോർത്ത് പറവൂർ, കണയന്നൂർ താലൂക്കുകൾ (കോർപ്പറേഷൻ പരിധി ഒഴികെ)
14.	സിറ്റി പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ	സിറ്റി പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, കോർപ്പറേഷൻ ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സ്, ഹൈക്കോടതി ബിൽഡിംഗിനു സമീപം, എറണാകുളം	എറണാകുളം കോർപ്പപ്പറേഷൻ പരിധി

15.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, മൂവാറ്റുപുഴ, എറണാകുളം	കുന്നത്തുനാട്, കോതമംഗലം, മൂവാറ്റുപുഴ താലൂക്കുകൾ
	ഇടുക്കി ജില്ല		
16.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ, ഗ്രേഡ് -1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, തൊടുപുഴ പോസ്റ്റ്, ഇടുക്കി ജില്ല	ദേവികുളം, തൊടുപുഴ താലൂക്കുകൾ
17.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, തൊടുപുഴ പോസ്റ്റ് ഇടുക്കി ജില്ല	ഉടുമ്പൻചോല, പീരുമേട് താലൂക്കുകൾ
	തൃശ്ശൂർ ജില്ല		
18.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ, ഗ്രേഡ് -1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, അയ്യന്തോൾ തൃശ്ശൂർ ജില്ല	തൃശ്ശൂർ, തലപ്പള്ളി താലൂക്കുകൾ
19.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, അയ്യന്തോൾ, തൃശ്ശൂർ ജില്ല	മുകുന്ദപുരം, ചാവക്കാട്, കൊടുങ്ങല്ലൂർ താലൂക്കുകൾ
	പാലക്കാട് ജില്ല		
20.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, പാലക്കാട് ജില്ല	പാലക്കാട് ജില്ല
21.	അഡീ. ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, പാലക്കാട് ജില്ല	ആലത്തൂർ, ചിറ്റൂർ താലൂക്കുകൾ
22.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, പാലക്കാട് ജില്ല	ഒറ്റപ്പാലം, മണ്ണാർക്കാട് താലൂക്കുകൾ
	മലപ്പുറം ജില്ല		
23	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ, ഗ്രേഡ് -2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, കോർട്ട് ബിൽഡിംഗ്, മഞ്ചേരി പി.ഒ., മലപ്പുറം ജില്ല	ഏറനാട്, പെരുന്തൽമണ്ണ താലൂക്ക്
24.	അഡീ. ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, കോർട്ട് ബിൽഡിംഗ് മഞ്ചേരി പി.ഒ., മലപ്പുറം ജില്ല	തിരൂർ, പൊന്നാനി താലൂക്കുകൾ
	കോഴിക്കോട് ജില്ല		
25.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് -1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ കോഴിക്കോട് ജില്ല	കോഴിക്കോട് താലൂക്ക് സിറ്റി കോർപ്പറേഷൻ പരിധി ഒഴികെ

26.	സിറ്റി പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, കോഴിക്കോട് ജില്ല	കോഴിക്കോട് കോർപ്പ റേഷൻ പരിധി
27	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ, ഗ്രേഡ് –2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ കോഴിക്കോട് ജില്ല	കൊയിലാണ്ടി, വടകര താലൂക്കുകൾ
	കണ്ണൂർ ജില്ല		
28.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ, ഗ്രേഡ് –1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ ജില്ല	തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ താലൂക്കുകൾ
29.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് –2	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ ജില്ല	തളിപ്പറമ്പ് താലൂക്ക്
	വയനാട് ജില്ല		
30	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് –1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, നോർത്ത് കൽപ്പറ്റ, വയനാട് ജില്ല	വയനാട് ജില്ല മുഴുവനും
	കാസർഗോഡ്		
31.	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസർ ഗ്രേഡ് –1	ജില്ലാ പ്രൊബേഷൻ ഓഫീസ്, സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ, കാസർഗോഡ്	കാസർഗോഡ് ജില്ല മുഴുവൻ

സേവനദാതാക്കൾ

1. ദി. ഡെയിൽ വ്യൂ, പുനലാൽ പി.ഒ., പൂവച്ചൽ, തിരുവനന്തപുരം
2. കേരള അസോസിയേഷൻ ഫോർ സോഷ്യൽ ആന്റ് വെൽഫയർ അസോസിയേഷൻ, വെള്ളയിട്ട ട്ടമ്പലം, കൊല്ലം (തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ-പ്രവർത്തനപരിധി)
3. ശ്രീനികേതൻ സെന്റർ, ചാത്തന്നൂർ, കൊല്ലം.
4. ഇന്റർനാഷണൽ സെന്റർ ഫോർ സ്റ്റഡി ആന്റ് ഡെവലപ്മെന്റ്.(ഐ.സി.എസ്.ടി.) ശാങ്കറില്ല ഹിൽസ്, കൊല്ലം.
5. ജവർലാൽ മെമ്മോറിയൽ സോഷ്യൽ വെൽഫയർ പബ്ലിക് കോർപ്പറേഷൻ സെന്റർ, തലയോലപ്പ റമ്പ്, കോട്ടയം
6. വാളണ്ടറി ഓർഗനൈസർ ഫോർ സോഷ്യൽ ആക്ഷൻ ആന്റ് റൂറൽ ഡവലപ്പ്മെന്റ്, വി.ഒ.ഒ.ഇ. ആർ.ഡി., കുമിളി, ഇടുക്കി.
7. സോളിഡാരിറ്റി മൂവ്മെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി, ഇടുക്കി, കഞ്ഞിക്കുഴി പി.ഒ., ഇടുക്കി.,
8. പീപ്പിൾസ് സർവ്വീസസ് സൊസൈറ്റി, പി.ജി.ടി. ഡിക്കോഷൻ പാസ്റ്ററൽ സെന്റർ, കെ.എസ്.ആർ. ടി.സി. ബസ് സ്റ്റാന്റിന് എതിർവശം, പാലക്കാട്.
9. മിറർ സെന്റർ ഫോർ സോഷ്യൽ ചെയ്ഞ്ച് ദൊട്ടപ്പൻകുളം, സുൽത്താൻബത്തേരി, വയനാട്.

ഫാമിലി കൗൺസിലിംഗ് സെന്ററുകൾ

ക്രമ നമ്പർ	*സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേരും മേൽവിലാസവും*
1.	കാരുണ്യ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി, നാലാംചിറ, തിരുവനന്തപുരം.
2.	ലയോള കോളേജ് ഓഫ് സോഷ്യൽ സയൻസസ്, ലയോള എക്സ്റ്റൻഷൻ സെന്റർ, ശ്രീകാര്യം പി.ഒ., തിരുവനന്തപുരം.
3.	കേരള വർക്കിംഗ് വിമൻസ് അസോസിയേഷൻ, നിയർ കന്റോൺമെന്റ് ഹൗസ്, വികാസ് ഭവൻ, തിരുവനന്തപുരം.
4.	ശ്രീനികേതൻ സെന്റർഫോർ സോഷ്യൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ്, ചാത്തന്നൂർ പി.ഒ. കൊല്ലം - 691572.
5.	ദി ജവഹർ ബാലഭവൻ, ശാസ്ത്രി ജംഗ്ഷൻ, കടപ്പാക്കട, കൊല്ലം.
6.	ഇന്റർനാഷണൽ സെന്റർ ഫോർ സ്റ്റഡി ആന്റ് ഡെവലപ്പ്മെന്റ്, വാളകം പി.ഒ., കൊല്ലം-691532,
7.	കൊടുമൺ ഗ്രാമ വികസന സമിതി, ആര്യാട്, കൊടുമൺ പി.ഒ., ടി.ബി. ജംഗ്ഷൻ, പത്തനംതിട്ട.
8.	നസ്രത്ത് ആശ്രമം, ഒതറ പി.ഒ., തിരുവല്ല.
9.	ജോർജ് എഡ്യൂക്കേഷൻ മെഡിക്കൽ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി, ജെംസ് ഹോസ്പിറ്റൽ, മാവേലിക്കര.
10.	കെ. വേലായുധൻ മെമ്മോറിയൽ ട്രസ്റ്റ്, ചേർത്തല, ആലപ്പുഴ.
11.	മുണ്ടകപ്പാടം മന്ദിരം സൊസൈറ്റി, മന്ദിരം ഹോസ്പിറ്റൽ, മാങ്ങാനം പി.ഒ., കോട്ടയം
12.	ജവഹർലാൽ മെമ്മോറിയൽ സോഷ്യൽ വെൽഫയർ പബ്ലിക്ക് കോർപ്പറേഷൻ സെന്റർ, തളിയോലപ്പറമ്പ് പി.ഒ. കോട്ടയം.
13.	സോപാനം ഫാമിലി കൗൺസിലിംഗ് സെന്റർ, അടിമാലി, പി.ഒ. ഇടുക്കി.
14.	പീരുമേട് ഡെവലപ്പ്മെന്റ് സൊസൈറ്റി, പി.ബി. നമ്പർ 11, പീരുമേട്, ഇടുക്കി ജില്ല, പിൻ-682231,
15.	വോളണ്ടറി ഓർഗനൈസേഷൻ ഫോർ സോഷ്യൽ ആക്ഷൻ ആന്റ് റൂറൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് (വൊസാർഡ്), വൊസാർഡ്, കുമിളി, ഇടുക്കി.
16.	സോളിഡാരിറ്റി മൂവ്മെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ, കഞ്ഞിക്കുഴി, ഇടുക്കി.
17.	സെന്റ് ജൂഡ് ഹോം സയൻസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, കറുകുറ്റി പി.ഒ., എറണാകുളം.
18.	ലീഗൽ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ആന്റ് സോഷ്യോ എഡ്യൂക്കേഷണൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യ, വിമലഗിരി പബ്ലിക്ക് സ്കൂളിന് എതിർവശം, കോതമംഗലം പി.ഒ.
19.	പീപ്പിൾസ് കൗൺസിൽ ഫോർ സോഷ്യൽ ജസ്റ്റീസ്, (പി.സി.എസ്.ജെ.), അപ്പുസൗധം, രവിപുരം റോഡ്, വളഞ്ഞമ്പലം, കൊച്ചി-682016
20.	വിമല മഹിള സമാജം, പ്രൊവിഷ്യൽ ഹൗസ്, നിർമ്മല ഭവൻ, മൂവാറ്റുപുഴ.
21.	രാജഗിരി കോളേജ് ഓഫ് സോഷ്യൽ സയൻസസ്, രാജഗിരി പി.ഒ., കളമശ്ശേരി, എറണാകുളം-683104
22.	വിമല കമ്മ്യൂണിറ്റി എക്സ്റ്റെൻഷൻ സെന്റർ, വിമലാ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ.

23. അപ്പെക്സ് വോളണ്ടറി ഏജൻസി ഫോർ റൂറൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ്, അവാർഡ് ഭവൻ, ചാലക്കുടി, തൃശ്ശൂർ.

24. പാവന സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി, മാർക്കറ്റ് റോഡ്, ചാലക്കുടി, തൃശ്ശൂർ-680307, സെന്റ് ജോസഫ് കോളേജ് കാമ്പസ്, ഇരിങ്ങാലക്കുട, തൃശ്ശൂർ.

25. കസ്തൂർബ ഗാന്ധി നാഷണൽ മെമ്മോറിയൽ ട്രസ്റ്റ്, നെടുപുഴ, തൃശ്ശൂർ-680015

26. കേരള വൊക്കേഷണൽ ട്രയിനംഗ് സെന്റർ, കാർത്തിക ബിൽഡിംഗ്, വെസ്റ്റ് നട, കൊടുങ്ങല്ലൂർ.

27. സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് ലീഗ്, മേഴ്സി കോളേജ്, പാലക്കാട്-678006

28. പി. സരോജിനി അമ്മ സ്മാരക മഹിളാ സമാജം, കോവിലകം റോഡ്, മഞ്ചേരി, മലപ്പുറം.

29. മുജാഹിദ് എഡ്യൂക്കേഷന് ട്രസ്റ്റ് 17/194 എ. എം. സ്ക്വയർ കോംപ്ലക്സ്, പാവമണി റോഡ്, പി.ബി. നമ്പർ 60, കോഴിക്കോട്-673001, കോനാംപാറ, മേൽമുറി പി.ഒ., മലപ്പുറം.

30. വനിതാ വെൽഫയർ സൊസൈറ്റി, ഗവ. ഹോസ്പിറ്റൽ റോഡ്, ഗവ. ഹോസ്പിറ്റലിനു സമീപം, വടകര, കോഴിക്കോട്.

31. സോയ മഹിളാസമാജം, മാനാരി, കോഴിക്കോട്, ആനി ഹോൾ റോഡ്, കോഴിക്കോട്.

32. സോഷ്യൽ ആക്ഷൻ ഗ്രൂപ്പ് ഫോർ സയൻസ്, ടെക്നോളജി & ഹ്യൂമാനിറ്റി ഇൻ റൂറൽ ഏരിയാസ് (ശാസ്ത്ര), എഴുകോൺ പി.ഒ., കണ്ണൂർ-670334

33. തലശ്ശേരി സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി, പി.ബി. നമ്പർ 70, സന്ദേശ് ഭവൻ, തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ-670 101, ജൂബിലി കോംപ്ലക്സ് ബിൽഡിംഗ്, പഴയ ബസ്സ്റ്റാൻഡ്, തലശ്ശേരി.

34. ആർഷഭാരത ബഹുജന ബോധവൽക്കരണ ഗ്രാമ വികസന സമിതി, സെൻട്രൽ ഓഫീസ്, നന്തുംകുനി പി.ഒ., വയനാട്, മേപ്പാട്, വയനാട്.

35. പാറത്തോട്ടം കർഷക സമിതി, വരയാൽ പി.ഒ., വയനാട്.

36. മുജാഹിദ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ട്രസ്റ്റ്, 17/194 എ, നെല്ലുംപടി, കസർഗോഡ്.

ഗാർഹിക പീഢന നിരോധന നിയമപ്രകാരം സംസ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംരക്ഷണ ഭവനങ്ങൾ (ഷെൽട്ടർ ഹോമുകൾ)

1. മഹിളാ മന്ദിരം, പൂജപ്പുര, തിരുവനന്തപുരം.
2. മഹിളാ മന്ദിരം, തിരുമുല്ലവാരം, കൊല്ലം.
3. മഹിളാ മന്ദിരം, കീഴൂക്കര, കോഴഞ്ചേരി, പത്തനംതിട്ട.
4. മഹിളാ മന്ദിരം, പി.എച്ച്. വാർഡ്, ആലപ്പുഴ.
5. മഹിളാ മന്ദിരം, കല്ലറ, കോട്ടയം.
6. മഹിളാ മന്ദിരം, ചമ്പക്കര, എറണാകുളം.
7. മഹിളാ മന്ദിരം, രാമവർമ്മപുരം, തൃശ്ശൂർ.
8. മഹിളാ മന്ദിരം, മുട്ടിക്കുളങ്ങര, പാലക്കാട്.
9. മഹിളാ മന്ദിരം, മഞ്ചേരി, മലപ്പുറം.

10. മഹിളാ മന്ദിരം, വെള്ളിമാട്കുന്ന്, കോഴിക്കോട്.

11. മഹിളാ മന്ദിരം, തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ.

12. മഹിളാ മന്ദിരം, പരവനടുക്കം, കാസർഗോഡ്.

13. ഗവ. ഷോർട്ട് സ്റ്റേ ഹോം, വെള്ളിമാട് കുന്ന്, കോഴിക്കോട്.

14. വൃദ്ധ വികലാംഗ സദനം, കണിയാംപറ്റ, വയനാട്.

15. വൃദ്ധ വികലാംഗ സദനം, തൊടുപുഴ, ഇടുക്കി.

16. അഭയ, വരദ, നന്ദാവനം തിരുവനന്തപുരം.

17. അസോസിയേഷൻ ഫോർ സോഷ്യൽ ഹെൽത്ത് ഇൻ ഇന്ത്യ, കേശവപുരം റോഡ്, പൂജപ്പുര, തിരുവനന്തപുരം.

18. ദേശസേവനിനി വനിതാസമാജം, തെങ്ങുവിള, നെല്ലിമൂട് പി.ഒ., നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം.

19. മുജാഹിദ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ട്രസ്റ്റ്, എം. സ്ക്വയർ കോംപ്ലക്സ്, പി.ബി. നം. 600, കോഴിക്കോട്.

20. കേരള വർക്കിംഗ് വിമൻസ് അസോസിയേഷൻ, കൺറോൺമെന്റ് ഹൗസിനുസമീപം, വികാസ് ഭവൻ, തിരുവനന്തപുരം.

21. കേരള അസോസിയേഷൻ ഫോർ സോഷ്യൽ ആന്റ് വിമൻസ് വെൽഫെയർ, മുപ്പാറയിൽ ബിൽഡിംഗ്, വെള്ളയിട്ടമ്പലം, കൊല്ലം.

22. കൾച്ചറൽ അക്കാദമി ഫോർ പീസ്, 35/761, നോർത്ത് ജനതാ റോഡ്, പാലാരിവട്ടം, എറണാകുളം.

23. ജീവൻ സംസ്കൃതി, സോഷ്യോ കൾച്ചറൽ ആന്റ് ഹെൽത്ത് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, താന, കണ്ണൂർ.

24. നാഷണൽ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി, എൻ.എസ്.എസ്. ബിൽഡിംഗ്, കോഴിക്കോട് റോഡ്, പെരുന്തൽമണ്ണ, മലപ്പുറം.

മറ്റു നിയമനങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

ഉപഭോക്തൃ സംരക്ഷണ നിയമം.

ഉപഭോക്താക്കളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായും, അവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ ന്യായമായി പരിഗണിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഉപഭോക്തൃ തർക്കപരിഹാര ഏജൻസികൾ സ്ഥാപിക്കുകയും അവയുടെ നടപടികൾ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത് 1986-ലെ ഉപഭോക്തൃ സംരക്ഷണനിയമത്തിലൂടെയാണ്.

ഉപഭോക്തൃസംരക്ഷണനിയമപ്രകാരം പ്രതിഫലംനൽകി സാധനമോ സേവനമോ കൈപറ്റുന്ന ഏതൊരാളും ഉപഭോക്താവാണ്.

സാധനം വിലയ്ക്കുവാങ്ങുമ്പോൾതന്നെ പ്രതിഫലം (വില) നൽകുകയോ, പ്രതിഫലംനൽകാമെന്ന് വാഗ്ദാനംചെയ്ത് സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുകയോ, പ്രതിഫലം ഭാഗികമായി നൽകി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുകയോ,അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിഫലം ഭാഗികമായി നൽകാമെന്ന വാഗ്ദാനത്തിൽ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുകയോ ചെയ്യുന്നവർ ഉപഭാക്താവാണ്.

പ്രതിഫലംനൽകി മറ്റൊരാളുടെ സേവനം കൂലിക്കെടുക്കുന്ന ഏതൊരാളും ഉപഭോക്താവാണ്. സേവനംനേടുമ്പോൾതന്നെ പ്രതിഫലം നൽകിയോ, അല്ലെങ്കിൽ നൽകാമെന്ന് വാഗ്ദാനംചെയ്തോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ അവധിക്കുവെക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും രീതി പ്രകാരമോ, സേവനം കൂലിക്കെടുക്കുന്നവർ ഉപഭോക്താക്കളാണ്.

സാധനങ്ങൾ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ ആളുടെ പക്കൽനിന്നും അയാളുടെ സമ്മതപ്രകാരം ആ സാധനം ഉപയോഗിക്കുന്ന മറ്റു വ്യക്തികളും അതുപോലെ സേവനം വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ ആളുടെ പക്കൽനിന്നും അയാളുടെ സമ്മതപ്രകാരം സേവനം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റുവ്യക്തികളും അനുഭവഅവകാശക്കാർ എന്നനിലയിൽ ഉപഭോക്താക്കളാണ്.

എന്നാൽ സാധനങ്ങൾ വിലകൊടുത്ത് വാങ്ങുന്നത് ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി മറിച്ച് വിൽക്കുന്നതിനോ, വാണിജ്യവ്യാപാര ആവശ്യത്തിനോ ആണെങ്കിൽ അപ്രകാരം ക്രയവിക്രയം നടത്തുന്നതിനായി സാധനം വാങ്ങിക്കുന്ന ആൾ ഉപഭോക്താവ് അല്ല.

വാണിജ്യസംബന്ധമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി വാങ്ങപ്പെടുന്ന ഒരു സാധനത്തിനും ഉപഭോക്തൃസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ സ്വയംതൊഴിൽകണ്ടെത്തുന്നതിനായി വിലകൊടുത്തുവാങ്ങിയ ആൾതന്നെ സ്വന്തം ഉപജീവനമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുവാനായി ഉപയോഗപ്പെയുത്തുന്നത് വാണിജ്യാവശ്യമായി കണക്കാക്കുകയില്ല. വാണിജ്യപരമായ ആവശ്യങ്ങളെ ഉപഭോക്തൃസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചില്ലെങ്കിലും, ഉപജീവനത്തിനായുള്ള വ്യാപാരത്തെ ഈ നിയമം സംരക്ഷിക്കുന്നു എന്നർത്ഥം.

പ്രതിഫലം നൽകി കൈപ്പറ്റുന്ന സാധനങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ന്യൂനതകൾ ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാകുമ്പോഴും സേവനങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പോരായ്മയുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാകുമ്പോഴുമാണ് ഉപഭോക്തൃ തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതാണ്.

സാധനങ്ങളിലെ ന്യൂനത, അതായത് അളവ്, ഗുണം, നിലവാരം, ശുദ്ധി എന്നിവയിലെ ന്യൂനതകൾ-ഉത്പാദകരും വ്യാപാരികളും ഉപഭോക്താവിനെ കബളിപ്പിക്കുന്നതടക്കമുള്ളവ ഇതിലുൾപെടും. ഒരാൾ നിയമപ്രകാരമോ, കരാർപ്രകാരമോ പാലിച്ചിരിക്കേണ്ട സേവനത്തിലെ ഗുണത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും പ്രവർത്തനരീതിയിലുമുള്ള ഏതെങ്കിലും ദോഷമോ അപൂർണ്ണതയോ കുറവോ അപര്യാപ്തതയോ ആണ് സേവനത്തിലെ പോരായ്മ.

അന്യായ വ്യാപാരസമ്പ്രദായത്തെ സംബന്ധിച്ചോ, പരിമിതപ്പെടുത്തിയ വ്യാപാരസമ്പ്രദായത്തെച്ചൊല്ലിയോ ആവാം തർക്കം. സാധാരണ പരസ്യങ്ങളിൽ പറയുന്ന ഗുണനിലവാരം ഇല്ലാതിരുന്നാലും, അളവിലും മറ്റും മായംചേർത്താലും ഗുണഭോക്താവിനു പരാതിപ്പെടാം. ഗുണനിലവാരം ഉറപ്പുവരുത്തുവാനും കൃത്യമായ വിലയ്ക്ക് വസ്തുക്കൾ ലഭ്യമാക്കാനും വിലയിലും അളവിലുമുള്ള വഞ്ചന തടയുകയുമാണ് ഈ നിയമത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങൾ.

ഒരു ഉപഭോക്താവിന് നഷ്ടംസംഭവിക്കുകയോ സേവനം യഥാവിധി ലഭ്യമാകാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അയാൾക്ക്, സംഭവം നടന്ന് ഒരു വർഷത്തിനകം പരാതി ബോധിപ്പിക്കാം. 20ലക്ഷം രൂപയിൽ കവിയാത്ത തർക്കങ്ങൾക്ക് ജില്ലാഫോറത്തിലാണ് പരാതികൊടുക്കേണ്ടത്. ജില്ലാതർക്കപരിഹാര ഫോറത്തിനുപുറമെ സംസ്ഥാന ഉപഭോക്തൃകമ്മീഷനും ദേശീയകമ്മീഷനും നിലവിലുണ്ട്. വിധി നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും വിധി അനുസരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന എതിർകക്ഷിയെ ജയിലടക്കുന്നതിനും ഫോറത്തിന് അധികാരമുണ്ട്.

ഉപഭോക്തൃസംരക്ഷണനിയമത്തിൽ, സേവനമേഖലയിൽ, ബാങ്കിങ്, ഫൈനാൻസിങ്, ഇൻഷ്വറൻസ്, ഗതാഗതം, സംസ്ക്കരണം, വൈദ്യുതിയുടെയും അതുപോലെയുള്ള ഊർജ്ജങ്ങളുടെ വിതരണം, ബോർഡിംങ്, ലോഡ്ജിംഗ്, ഭവനനിർമ്മാണം, വിനോദം, വാർത്തകൾ ശേഖരിക്കൽ തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങൾ സേവന സൗകര്യങ്ങളാണ്.

വിലകൊടുത്ത് സാധനമോ സേവനമോ വാങ്ങുന്നയാളാണ് ഉപഭോക്താവ്. സൗജന്യ സേവനംപോലെയാണ് സംരക്ഷണ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുത്തുക.

ആതുരസേവനത്തിലെ അനാസ്ഥയാകെതിരെ പോകേണ്ട സംരക്ഷണ നിയമപ്രകാരം നഷ്ടപരിഹാരത്തിനായി ഉപഭോക്താക്കൾ വേദികളെ സമീപിക്കാവുന്നതാണ്. ഡോക്ടറുടെ അശ്രദ്ധമൂലം രോഗിക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപരിഹാരം വിധിക്കാൻ ഫോറത്തിന് അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലേതുപോലുള്ള സൗജന്യ ചികിത്സയാണെങ്കിൽ നഷ്ടപരിഹാരം ലഭിക്കുകയില്ല.

പരാതികൊടുക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ ?

പരാതി സമർപ്പിക്കാൻ നിയതമായ മാതൃക നിയമത്തിലില്ല. പരാതിക്കാരന്റെ വിലാസവും എതിർകക്ഷിയുടെ പേരും വിലാസവും പരാതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തണം. ബില്ലുണ്ടെങ്കിൽ അതും പരാതിക്കൊപ്പം ഹാജരാക്കണം. സാധനങ്ങളോ സേവനങ്ങളോ പണംനൽകി വാങ്ങിയെങ്കിൽ അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ എഴുതണം. എതിർകക്ഷിയുടെ സേവനത്തിലെ അപാകത പരാതിക്കാരൻ ബില്ലിൽ വ്യക്തമാക്കണം. പരാതിക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിവർത്തികൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് എഴുതണം.

നടപടിക്രമങ്ങൾ

ലളിതമായ നടപടിക്രമം സിവിൽകോടതിപോലെ വിശദമായ തെളിവെടുപ്പോ വിസ്താരമോ ഇല്ല.

ഉപഭോക്തൃസംരക്ഷണ(ഭേദഗതി)ചട്ടം 2004 പ്രകാരം ജില്ലാഫോറത്തിൽ പരാതി സമർപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരു ലക്ഷംവരെ പരിതിവരുന്ന വ്യവഹാരത്തിന് 100 രൂപയും ഒരു ലക്ഷത്തിനു മുകളിൽ അഞ്ച് ലക്ഷത്തിന് താഴെവരെയുള്ള വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് 200 രൂപയും അഞ്ച് ലക്ഷം രൂപമുതൽ പത്ത് ലക്ഷത്തിൽതാഴെവരെയുള്ള കേസുകൾക്ക് 400 രൂപയും പത്ത് ലക്ഷത്തിന് മുകളിൽ ഇരുപതു ലക്ഷം രൂപവരെയുള്ള കേസുകൾക്ക് 500 രൂപയും ഫീസ് അതാത് ഫോറത്തിൽ അടക്കേണ്ടതാണ്.

പരാതി ഏത് ജില്ലാഫോറത്തിൽ സമർപ്പിക്കണം

1) പരാതിക്ക് ആധാരമായ ഇടപാടുകൾ നടന്നത് എവിടെവെച്ചാണോ, ആ സ്ഥലത്തുള്ള ജില്ലാഫോറത്തിൽ പരാതിനൽകാം.

പരാതിക്ക് കാരണമായ ഇടപാടുകൾ ഭാഗികമായി നടന്നിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തെ ജില്ലാഫോറത്തിലും

പരാതി സമർപ്പിക്കാം.

2) പരാതിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എതിർകക്ഷികൾ എവിടെയാണോ താമസിക്കുന്നത് ആ സ്ഥലത്തുള്ള ജില്ലാഫോറത്തിൽ പരാതി സമർപ്പിക്കാം.

3) ഒന്നിലധികം എതിർകക്ഷികൾ ഉള്ളപ്പോഴും അവർ വ്യത്യസ്ത ജില്ലാ ഫോറത്തിന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുമ്പോഴും അവരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ താമസിക്കുകയോ, ബിസിനസ്സ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയോ, ബ്രാഞ്ച് ഓഫീസ് ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ, തൊഴിൽചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ജില്ലാഫോറത്തിൽ പരാതി സമർപ്പിക്കാം.

സംസ്ഥാന കമ്മീഷൻ

ഇരുപത് ലക്ഷത്തിലധികവും ഒരുകോടിയിൽ കവിയാത്തതുമായ ഉപഭോക്തൃതർക്കങ്ങൾ സംസ്ഥാനകമ്മീഷന് പരിഗണിക്കാം. ജില്ലാഫോറത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾക്കെതിരായ അപ്പീൽ സംസ്ഥാനകമ്മീഷനിലാണ് ഫയൽചെയ്യേണ്ടത്. സംസ്ഥാന ഉപഭോക്തൃകമ്മീഷനിൽ പ്രസിഡന്റും രണ്ടു മെമ്പർമാരും ഉണ്ടായിരിക്കും. പ്രസിഡന്റ് ഒരു ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയോ അല്ലെങ്കിൽ ജഡ്ജി ആയിരുന്നയാളോ ആയിരിക്കും. രണ്ട് മെമ്പർമാരിൽ ഒരാൾ വനിതയായിരിക്കണം.

ദേശീയ കമ്മീഷൻ

ഇന്ത്യയിൽ ഒരു ദേശിയ ഉപഭോക്തൃകമ്മീഷനാണ് പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നത്. ആസ്ഥാനം ന്യൂഡൽഹിയിലാണ്. ദേശീയകമ്മീഷനിൽ പ്രസിഡന്റും മറ്റു നാല് അംഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. നാല് അംഗങ്ങളിൽ ഒരാൾ വനിതയായിരിക്കും. ജില്ലാഫോറത്തിലെ മെമ്പർമാർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട യോഗ്യതകൾതന്നെയാണ് ദേശീയകമ്മീഷനിലേയും മെമ്പർമാർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്.

സംസ്ഥാനകമ്മീഷനുകളുടെ ഉത്തരവുകൾക്ക് എതിരെയുള്ള അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിക്കേണ്ടത് ദേശീയകമ്മീഷനിലാണ്. സംസ്ഥാനകമ്മീഷനുകളുടെ വിധികളിലോ സംസ്ഥാനകമ്മീഷനുകളിൽ നിലവിലുള്ള കേസ്സുകളിലോ ഇടപെടുവാൻ ദേശീയകമ്മീഷന് അധികാരമുണ്ട്. ഒരുകോടി രൂപയിലധികംവരുന്ന തർക്കങ്ങൾ ദേശീയകമ്മീഷനിൽ ഉന്നയിക്കാം.

ഉപക്ഭോക്താവിന്റെ പരാതിക്ക് അടിസ്ഥാനമായ സംഭവം നടന്ന് രണ്ട് വർഷത്തിനകം ബന്ധപ്പെട്ട ഫോറത്തിൽ പരാതി സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

ദേശീയവനിതാ കമ്മീഷൻ

സ്ത്രീകൾക്കെതിരെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനങ്ങളും ആക്രമണങ്ങളും തടയാനായും, സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ പരമാവധി നീതി ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനായും ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് 1990 ൽ പാസ്സാക്കിയതാണ് ദേശീയവനിതാകമ്മീഷൻ നിയമം.

വനിതാകമ്മീഷന്റെ കടമകൾ

- ഭരണഘടനയിലും മറ്റുനിയമങ്ങളിലും സ്ത്രീകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിശോധിച്ച് അന്വേഷണംനടത്തുക.
- സ്ത്രീകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി നടത്തുന്ന ഇത്തരം അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടുകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സർക്കാറിന് സമർപ്പിക്കുക.
- സ്ത്രീസംരക്ഷണത്തിനായി ഭരണഘടനയിലെയും ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങളിലെയും വകുപ്പുകൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ പുനഃപരിശോധന നടത്തുകയും ഏതെങ്കിലും പഴുതുകളോ കുറവുകളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ മാറ്റാനാവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ച് ഭേദഗതികൾ വരുത്തുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുക.
- സ്ത്രീകളുടെ അവകാശലംഘനം, അവരുടെ സംരക്ഷണം, സമത്വം, വികസനം എന്നിവ ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുക ഇവയെസംബന്ധിച്ച പരാതികൾ പരിശോധിക്കുകയും, സ്വമേധയാ കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളെയും വിവേചനത്തെയും അവയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയുംകുറിച്ച് പഠനങ്ങളോ അന്വേഷണങ്ങളോ നടത്തുക; പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുക.
- വിവിധ മേഖലകളിൽ സ്ത്രീകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പു വരുത്താനുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിക്കുകയും അവരുടെ ഉന്നമനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുക.
- സ്ത്രീകളുടെ സാമൂഹീക സാമ്പത്തീക ഉന്നമനത്തിനായുള്ള ആസൂത്രണ പ്രക്രിയയിൽ പങ്കെടുത്ത് ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുക.
- സ്ത്രീകളുടെ ഉന്നമനപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വളർച്ചയെക്കുറിച്ച് വിലയിരുത്തുക.
- സ്ത്രീകളെ പാർപ്പിക്കുന്ന ഭവനങ്ങൾ, ജയിൽ, സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവ പരിശോധിച്ച് ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുക.
- സ്ത്രീ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ കേസ് നടത്തിക്കാനുള്ള ധനസഹായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.
- സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ചും സർക്കാരിന് കാലാകാലങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് നല്കുക.

അന്വേഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായി കമ്മീഷന് കേസ് നടത്തുമ്പോഴുള്ള സിവിൽ കോടതിയുടെ അതെ അധികാരം ഉണ്ട്., പ്രത്യേകിച്ചും

- ഇന്ത്യയുടെ ഏതുഭാഗത്തുനിന്നും ഒരു വ്യക്തിയെയും സമൻസ് അയച്ച് വിളിപ്പിക്കാനും, സത്യം ചെയ്യിപ്പിച്ച് മൊഴിയെടുക്കാനും
- ഏതെങ്കിലും രേഖകൾ കണ്ടെത്താനും ഹാജരാക്കുവാനും സത്യവാങ്ങ്മൂലം വഴി തെളിവ് സ്വീകരിക്കാനും .

- പൊതുരേഖകളോ പകർപ്പോ കോടതികളിൽ നിന്നോ മറ്റേതെങ്കിലും ഓഫീസുകളിൽ നിന്നോ ആവശ്യപ്പെടാനും.
- രേഖകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനോ വ്യക്തികളെ വിസ്തരിക്കുന്നതിനോ കമ്മീഷൻ നിയമിക്കുവാനും അധികാരം ഉണ്ട്.

കേരള വനിതാ കമ്മീഷൻ

സംസ്ഥാന തലത്തിലും വനിതാകമ്മീഷൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ധ്യക്ഷയും രണ്ട് മെമ്പർമാരും ചേർന്ന ഈ സംസ്ഥാനകമ്മീഷനും ദേശീയ കമ്മീഷനുള്ള അതേ അധികാരമുണ്ട്. 1990 ലെ കേരള വനിതാ കമ്മീഷൻ നിയമപ്രകാരമാണ് ഇത് നിലവിൽവന്നത്.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ

ഭരണഘടനയിലോ അന്താരാഷ്ട്ര പ്രഖ്യാപനങ്ങളിലോ ഉറപ്പു നൽകുന്നതും വ്യക്തിയുടെ ജീവനും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും, സമത്വത്തിനും, അന്തസ്സിനും ഉള്ളതും മാനുഷികവുമായ ഏതൊരവകാശത്തെയും മനുഷ്യാവകാശം എന്നു വിളിക്കാം. ഇന്ത്യയിൽ ഇത്തരം അവകാശങ്ങളുടെ പരിരക്ഷ മുൻനിർത്തി രൂപം നൽകിയിട്ടുള്ള സ്ഥാപനമാണ് ദേശീയമനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ. 1993-ൽ നിലവിൽ വന്ന മനുഷ്യാവകാശ സംരക്ഷണ നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന അധികാരങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുകയാണ് കമ്മീഷന്റെ ചുമതല.

ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷന്റെ രൂപീകരണം നടത്തുന്നത് കേന്ദ്രഗവൺമെന്റാണ്. ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും സംസ്ഥാനമനുഷ്യാവകാശകമ്മീഷനും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ദേശീയ കമ്മീഷനിൽ ചെയർമാൻ ഇന്ത്യൻ ചീഫ് ജസ്ററിസ് പദവി വഹിച്ചിരുന്നയാൾ ആയിരിക്കണം. ചെയർമാന് പുറമെ മറ്റ് നാലംഗങ്ങൾ കൂടെ കമ്മീഷനിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

കമ്മീഷന്റെ അധികാരങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും

മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനം സംബന്ധിച്ചോ അത്തരം സംഭവം ഒഴിവാക്കുന്നതിലെ ഉപേക്ഷ സംബന്ധിച്ചോ പ്രസ്തുത കൃത്യത്തിന് വിധേയനായ വ്യക്തിയോ വിഭാഗമോ നൽകുന്ന പരാതിയിൻമേലോ, അത് സംബന്ധമായി ലഭിക്കുന്ന വിവരത്തിൻമേൽ നേരിട്ടോ അന്വേഷണം നടത്തുക.

- മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനം സംബന്ധിച്ച കോടതി നടപടികളിൽ കക്ഷിചേരുക.
- ജയിലുകൾ, സംരക്ഷണാലയങ്ങൾ, പുനരധിവാസകേന്ദ്രങ്ങൾ, ചികിത്സാലയങ്ങൾ മുതലായവ സന്ദർശിക്കുകയും പരിഷ്കരണ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും അവിടങ്ങളിലെ അന്തേവാസികളുടെ ക്ഷേമം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുക.
- ഭരണഘടനാപരവും നിയമപരവുമായി നിലവിലുള്ള മനുഷ്യാവകാശ പരിരക്ഷാസംവിധാനങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണവും ഫലപ്രാപ്തിയും വിലയിരുത്തി യുക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുക.
- മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനങ്ങൾ, അതിക്രമങ്ങൾ, ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ മുതലായവ സംബന്ധിച്ച് നിരീക്ഷണംനടത്തി പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുക .
- മനുഷ്യാവകാശം സംബന്ധിച്ച അന്തർദ്ദേശീയ കരാറുകൾ, പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ മുതലായവ വിശകലനംചെയ്ത് പ്രായോഗികനടപടികൾ നിർദ്ദേശിക്കുക.
- മനുഷ്യാവകാശം സംബന്ധിച്ച ഗവേഷണപഠനങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുക

കമ്മീഷന്റെ നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് 1908ലെ സിവിൽനടപടി നിയമം അനുശാസിക്കുന്നതും ഒരു സിവിൽകോടതിക്കുള്ളതുമായ എല്ലാ അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. കക്ഷികളെയും സാക്ഷികളെയും വിളിച്ചുവരുത്തുക, പ്രതിജ്ഞചൊല്ലി മൊഴിയെടുക്കുക, രേഖകൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുക, നേരിട്ടോ പ്രതിനിധികൾ മുഖേനയോ തെളിവെടുക്കുക. ഇതരകോടതികളിൽനിന്നോ ഓഫീസുകളിൽ നിന്നോ പൊതുരേഖകൾ ആവശ്യപ്പെടുക എന്നിവ കമ്മീഷന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്നതാണ്.

സംസ്ഥാന കമ്മീഷൻ

ഹൈക്കോടതിയിൽ ചീഫ്ജസ്റ്റീസ്പദവി വഹിച്ചിരുന്നയാളായിരിക്കണം സംസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷന്റെ ചെയർമാൻ. കേരളത്തിലെ കമ്മീഷന് നിലവിൽ ചെയർമാനെക്കൂടാതെ രണ്ടംഗ

ങ്ങൾകൂടെയുണ്ട്. അതു നാലുവരെയാകാം. ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷന്റെ അതേ അധികാരങ്ങൾതന്നെയാണ് സംസ്ഥാന കമ്മീഷനുകൾക്കും ഉള്ളത്.

മനുഷ്യാവകാശധ്വംസനങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ അവയെ സംബന്ധിച്ച പരാതി, ധ്വംസനങ്ങൾക്ക് ഇരയായ വ്യക്തിക്കോ അയാൾക്കുവേണ്ടി മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ പരാതി സൗജന്യമായി നല്കാം. പരാതിക്ക് പ്രത്യേക രൂപം നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല. പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യാവകാശം ലംഘിക്കപ്പെട്ടതായി കമ്മീഷന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ നഷ്ടപരിഹാരം നല്കുന്നതിനായി കമ്മീഷന് ഭരണകൂടത്തോട് ശുപാർശചെയ്യാം

വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ, ആശുപത്രികൾ, ജോലിസ്ഥലങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിലൊക്കെ നടത്തുന്ന മനുഷ്യാവകാശലംഘനങ്ങളെ പരിശോധിച്ച് അന്വേഷണംനടത്താൻ കമ്മീഷന് അധികാരമുണ്ട്.

മനുഷ്യാവകാശലംഘനകേസുകൾ പരിശോധിക്കാൻ പ്രത്യേക ജില്ലാതലകോടതികൾ നിയുക്തമാക്കാൻ സംസ്ഥാനസർക്കാരിന് ഈ നിയമം അധികാരംനല്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം നാല്

ചെക്ക് സംബന്ധമായ നിയമങ്ങൾ

സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകളിൽ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും വഞ്ചനകൾ നടക്കാറുണ്ട് . സാധാരണ സാമ്പത്തിക ഇടപാടിൽ ചെക്കിൽ ഒപ്പിട്ട് നൽകിയാൽ ചെക്കിന്റെ ഉടമ അതിൽ എഴുതിയ പണം നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

ചെക്ക് ബാങ്കിൽ നൽകിയാൽ അക്കൗണ്ടിൽ പണമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിക്കുന്ന മെമ്മോസഹിതം ചെക്ക് തിരിച്ചുതന്നാൽ മെമ്മോ ലഭിച്ച് 30 ദിവസത്തിനകം ചെക്ക് പണമില്ലെന്ന കാരണത്താൽ മടങ്ങിയ വിവരംകാണിച്ച് ചെക്ക് തന്നയാൾക്ക് നോട്ടീസ് അയക്കേണ്ടതാണ്. നോട്ടീസ് കൈപ്പറ്റുകയോ കൈപ്പറ്റാതെ തിരിച്ചുവരികയോ ചെയ്താൽ അന്നേതീയതി മുതൽ 15 ദിവസത്തിനു ശേഷം തുടങ്ങുന്ന 30 ദിവസത്തിനകം അതായത് 45 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പണംതരാനുള്ളയാളെ പ്രോസിക്യൂട്ട്ചെയ്യണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിമുമ്പാകെ പരാതി ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ചെക്ക് നൽകിയ സ്ഥലത്തിന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്നതോ ചെക്ക് മടങ്ങിയ ബാങ്കിന്റെ പരിധിയിൽവരുന്നതോ ചെക്ക് നൽകിയ ബാങ്കിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ ഇടപാട് നടന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ പരിധിയിൽവരുന്നതോ പ്രതി താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുള്ളതോ ആയ ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ട്കോടതി മുമ്പാകെയാണ് അന്യായം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടത്. പണമിടപാടുകളിൽ ജാമ്യക്കാരൻ എന്നനിലയിലോ, പണത്തിന്റെ ഉറപ്പിനുവേണ്ടി എന്ന നിലയിലോ ചെക്കുകൾ നൽകിയാലും ചെക്ക് നൽകുന്നയാളിന് നിയമപ്രകാരം ബാധ്യതയുണ്ടായിരിക്കും. തുക എഴുതാതെ ബ്ലാക്ക്ചെക്ക് ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തതായിരുന്നുവെന്ന വാദം നിഷ്ഫലമാണ്.

പരമാവധി രണ്ടുവർഷംവരെ തടവും പിഴയും രണ്ടുംകൂടിയോ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണ് നെഗോഷ്യബിൾ ഇൻസ്ട്രുമെന്റ് ആക്ട് 138 പ്രകാരമുള്ള ഈ കുറ്റകൃത്യം. ഈ കുറ്റം വിചാരണവേളയിൽ ഒത്തുതീർപ്പാക്കാവുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

ബാലനീതി നിയമം

ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവി കുട്ടികളിലാണ്. കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കുകയും അവരുടെ സർവതോന്മുഖമായ വികാസം ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യാനുള്ള ബാധ്യത സമൂഹത്തിനുണ്ട്. നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിലെ അനുഛേദങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഭരണകൂടത്തിനുള്ള ഉത്തരവാദത്തിന് അടിവരയിടുന്നു. അന്താരാഷ്ട്ര കൺവെൻഷനുകളും കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നമ്മുടെ പാർലമെന്റ് 2000-ത്തിൽ ബാലനീതിനിയമം പാസാക്കിയത്.1986-ലെ ബാലനീതിനിയമത്തെ നാം സമഗ്രമായി പൊളിച്ചെഴുതി.

ബാലനീതി ബോർഡുകൾ സ്ഥാപിക്കാനും വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്ന കുട്ടികൾക്കായി നിരീക്ഷണനിലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും ബാലക്ഷേമസമിതികൾ രൂപവൽക്കരിക്കാനും നിയമം വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നു. കുട്ടികൾ കുറ്റം ചെയ്താൽ അവരെ സാധാരണ പോലീസ് അറസ്റ്റുചെയ്ത് സാധാരണ കോടതിയിൽ വിചാരണചെയ്തുകൂടാ. അവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേക പോലീസ് ഉണ്ടാവണം. അവരെ വിചാരണചെയ്യേണ്ടത് ബാലനീതി ബോർഡാണ്. അവരെ നിയമം കുട്ടിക്കുറ്റവാളികൾ എന്നുപോലുമല്ല വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. നിയമവുമായി എതിരിടുന്ന കുട്ടി (Child in confict with law) എന്നുമാത്രമാണ്. അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, അതെത്ര വലിയകുറ്റമായാലും കുട്ടികൾ ജാമ്യത്തിനർഹരാണ്. ആ വിവരം രക്ഷിതാക്കളെ അറിയിക്കണം. കൗൺസലിംഗ്, സാമൂഹികസേവനം, നല്ലനടപ്പ്, പ്രത്യേകഭവനത്തിലെ താമസം, സുരക്ഷിതമായിടത്ത് പാർപ്പിക്കൽ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് ഉത്തരവിട്ടുകൊണ്ടാണ് വഴിതെറ്റുന്ന കുട്ടികളെ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത്.

കുറ്റംചെയ്തതോ പീഡനത്തിന് ഇരയായതോ ആയ കുട്ടികളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന മാധ്യമങ്ങൾ കുറ്റംചെയ്തതായി പരിഗണിക്കപ്പെടും. അതിന് 1000 രൂപവരെ പിഴ ശിക്ഷയാകാം എന്നും നിയമം പറയുന്നു.

കുട്ടികളോട് ക്രൂരതകാണിക്കുന്നതിനെതിരെയും അവരെ സംരക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും അവരെ യാചകവൃത്തിക്കുപയോഗിക്കുന്നതിനെതിരെയും അവർക്ക് മയക്കുമരുന്നുംമറ്റും നൽകുന്നതിനെതിരെയും അവരെക്കൊണ്ട് ജോലിചെയ്യിക്കുന്നതിനെതിരെയും നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥകളുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ആറ്

നിയമ സേവന അതോറിറ്റി നിയമം

നിയമത്തിന്റെ മുമ്പിലെ തുല്യതയും നിയമത്തിന്റെ തുല്യപരിരക്ഷയും പൗരന്മാരുടെ മൗലിക അവകാശമാണ്. ഭരണകൂടത്തിന്റെയും പൗരന്മാരുടെയും ബന്ധത്തിൽ എല്ലാമേഖലകളിലും തുല്ല്യ നിയമപരിരക്ഷയും, തുല്ല്യ സമീപനങ്ങളും നിർബന്ധമാണ്. നീതി ലഭ്യമാകുന്നതിൽനിന്ന് ഏതൊരു കാരണംകൊണ്ടായാലും ഒരു വ്യക്തി പിന്തള്ളപ്പെട്ടുപോകരുത്. എന്നിരിക്കിലും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും വിദ്യാഭ്യാസപരവും വ്യക്തിഗതവുമായ കാരണങ്ങളാൽ ന്യായാസനങ്ങളെ സമീപിക്കുവാനും നീതിന്യായ അവകാശം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുവാനും പലർക്കും കഴിയാറില്ല. ഇത് പരിഹരിക്കുവാനാണ് ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് 1987ൽ നിയമസേവന അഥോറിറ്റി നിയമം(Legal Services Authorities Act) കൊണ്ടുവന്നത്.

നിയമ സേവന അഥോറിറ്റി നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി വിവിധ അഥോറിറ്റികളെ നിയമിക്കാൻ നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു. കേന്ദ്രതലത്തിലും സംസ്ഥാനതലത്തിലും ജില്ലാതലത്തിലും അഥോറിറ്റി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സുപ്രീംകോടതി നിയമസേവനസമിതി, ഹൈക്കോടതി നിയമസേവനസമിതി, താലൂക്ക് നിയമസേവനസമിതി എന്നിങ്ങനെ വിവിധ സമിതികളും നിലവിൽവന്നിട്ടുണ്ട്. ജില്ലാഅതോറിറ്റിയും താലൂക്ക് കമ്മിറ്റികളും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അതത് ജില്ലാ-താലൂക്ക് ആസ്ഥാനങ്ങളിലെ കോടതികളുമായി ചേർന്നാണ്. സംസ്ഥാനത്തെ നിയമ സേവനപ്രക്രിയകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നത് സംസ്ഥാന നിയമസേവന അതോറിറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ്.

ഈ നിയമത്തിന്റെ 12-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം താഴെ പറയുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് സൗജന്യ നിയമസഹായവും നിയമസേവനവും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

1. പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗക്കാർക്ക്
2. യാചകവൃത്തി, പെൺവാണിഭം, അടിമവേല, മുതലായവയ്ക്കായി അനധികൃത കൈമാറ്റത്തിന് വിധേയരാകുന്നവർക്ക്.
3. സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും.
4. വികലാംഗക്ഷേമ നിയമപരിധിയിൽപ്പെട്ടവർക്ക്.
5. പ്രകൃതിദുരന്തം, സാമുദായികകലാപം, മതവർഗ്ഗീയ കലാപം, ഭൂകമ്പം, വ്യാവസായിക ദുരന്തം, മുതലായവയ്ക്ക് ഇരയായവർക്ക്.
6. വ്യാവസായിക തൊഴിലാളികൾക്ക്.
7. പുനരധിവാസ ഗൃഹങ്ങളിലെ അന്തേവാസികൾ ജുവനൈൽ ഹോമുകളിലെ അന്തേവാസികൾ, മാനസികരോഗ ചികിത്സാലയങ്ങൾ, അനാഥാലയങ്ങൾ എന്നിവടങ്ങളിലെ അന്തേവാസികൾ മുതലായവർക്ക്.

ജില്ലാനിയമസേവന അഥോറിട്ടികൾ അതാത് പ്രദേശങ്ങളിൽ കഴിവുറ്റ വക്കീലൻമാരുടെ പാനൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിലൂടെയാണ് ജില്ലാകോടതികൾ വരെയുള്ള കീഴ്ക്കോടതികളിൽ ആവശ്യമായ സൗജന്യ നിയമസേവനം എത്തിക്കുന്നത്. ഹൈക്കോടതികളിലും സുപ്രീംകോടതിയിലും കേസ് നടത്താൻ ആവശ്യമായ സൗജന്യ നിയമനടപടികൾക്ക് അർഹതപ്പെട്ടവർ അതതു സമിതി മുമ്പാകെ അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിച്ചാൽ മതി. ഉയർന്ന വാർഷിക കുടുംബവരുമാനം 25000 രൂപയിൽ കുറവുള്ളവർക്ക് സൗജന്യ നിയമസേവനത്തിനർഹതയുണ്ട്. സുപ്രീംകോടതിയിൽ സൗജന്യ നിയമസഹായം ലഭിക്കാൻ 50000 രൂപയ്ക്കുതാഴെ വാർഷിക വരുമാനമുള്ളവരായിരിക്കണം.

നിയമ സാക്ഷരത

സൗജന്യ നിയമസേവനങ്ങൾക്കും സഹായങ്ങൾക്കുംപുറമെ നിയമസേവന അഥോറിറ്റികൾ നിയമസാക്ഷരതാക്ലാസ്സുകളും സംഘടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഹൈസ്കൂളിലും കോളേജുകളിലും, ഗ്രാമങ്ങൾതോറും ഇത്തരം ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. കേരള സംസ്ഥാന നിയമസേവന അഥോറിട്ടി അഥവാ KELSA (Kerala State Legal Services Authority) സംസ്ഥാനത്തിനകത്ത് 9-ാംക്ലാസ്സ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നിയമസാക്ഷരതാ പദ്ധതി എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സർവ്വകലാശാലകളിലെ ആർട്ട്സ് ആന്റ് സയൻസ് കോളേജുകളിലെ പെൺകുട്ടികൾക്കും പദ്ധതി നടപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

നിയമാവബോധം വളർത്തുന്നതുവഴി ഓരോരുത്തരെയും അവകാശങ്ങളെയും കടമകളെയുംകുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാക്കാനും തർക്കങ്ങൾ രമ്യമായി പരിഹരിക്കാനും അതുവഴി വ്യവഹാരങ്ങൾ കുറയ്ക്കാനും കഴിയും.

സംസ്ഥാന നിയമ സേവന അതോറിറ്റി

സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ നിയമസഹായ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വംനല്കി നടപ്പാക്കാനായി അതത്സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമ സേവന അഥോറിറ്റിക്ക് രൂപംനല്കാൻ സംസ്ഥാനസർക്കാരുകൾക്ക് അധികാരമുണ്ട്.

സംസ്ഥാന അതോറിറ്റിയുടെ ചുമതലകൾ

1. കേന്ദ്ര അതോറിറ്റി നിയമസേവന സഹായമേഖലയിൽ രൂപംനൽകുന്ന നയപരിപാടികൾ നടപ്പാക്കുക.
2. അർഹരായവർക്ക് നിയമസഹായവും നിയമസേവനവും ലഭ്യമാക്കുക. ഹൈക്കോടതിയിലുൾപ്പെടെ നിലവിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനായി ലോക്അദാലാത്തുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുക.
3. കേന്ദ്ര അതോറിറ്റിയുമായി ആലോചിച്ച് മറ്റ് കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചട്ടവ്യവസ്ഥകൾ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക.
4. സംസ്ഥാനത്ത് നിയമസേവന സഹായപ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന വിവിധ ഏജൻസികളെ ഏകോപിപ്പിക്കുകയും ഉദ്ഗ്രഥിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക.

ജില്ലാ നിയമ സേവന അഥോറിറ്റി

ഹൈക്കോടതി ചീഫ്ജസ്റ്റീസുമായി കൂടിയാലോചിച്ച് ജില്ലാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള നിയമസേവന അഥോറിട്ടികൾക്ക് രൂപംനൽകാനുള്ള അധികാരം സംസ്ഥാനസർക്കാരിനുണ്ട്.

ലോക് അദാലത്ത്

കോടതികളിലൂടെ എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലാതരം കേസുകളും പരിപൂർണ്ണമായും തീർപ്പുകല്പിക്കപ്പെടുക സാധ്യമല്ല. ഒരു വ്യവഹാരമോ, ക്രിമിനൽകേസോ തുടർന്നുപോവുന്നത് വർഷങ്ങളോളമാണ്. അതിന്റെ പ്രധാന കാരണം ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവുംമറ്റുംതന്നെ. നിയമസാക്ഷരതയ്ക്കും നിയമസഹായത്തിനുംപുറമേ വിവിധതലങ്ങളിൽ നീതിന്യായ തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനായി ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ലോക് അദാലത്തുകളാണ് നിയമസേവന അഥോറിട്ടിയുടെ സവിശേഷമായ പ്രവർത്തന മേഖല.

ലോക് അദാലത്തിന്റെ പരിധിയിൽ താഴെപ്പറയുന്നവ വരുന്നുണ്ട്:-

1 ഏതെങ്കിലും കോടതിയിൽ നിലവിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ

2. ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെ പരിധിയിൽവരാവുന്ന തർക്കങ്ങൾ

3. നിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരം കോമ്പൗണ്ട്ചെയ്യാവുന്ന ക്രിമിനൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ

അദാലത്തിന്റെ പരിഗണനയിൽ സാധാരണയായി ഒരു കേസ് എത്തുന്നത് തർക്കത്തിൽപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും കക്ഷിയുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇരുകക്ഷികളുടെയും സംയുക്ത അപേക്ഷയിൻമേലോ അതുമല്ലെങ്കിൽ കോടതി സ്വമേധയാ തീരുമാനിച്ചപ്രകാരമോ ആണ്.

ലോക അദാലത്തിന്റ നടപടിക്രമം വളരെ ലളിതമാണ്. അപേക്ഷ ലഭിച്ചാൽ തർക്കക്കക്ഷികൾക്ക് സ്വീകാര്യവും സംയോജിതവും രമ്യവുമായ പരിഹാരത്തിന് അദാലത്ത് ശ്രമം നടത്തും. സാമാന്യനീതി യുടെയും നീതിപൂർവ്വകമായ സമത്വത്തിന്റെയും വിവേചന ബുദ്ധിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പര സ്പര ധാരണയിലൂടെ ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുക. ലോക അദാലത്തിന്റെ തീർപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്ക പ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ഒരു അധികാരപ്പെട്ട കോടതിയുടെ ഉത്തരവിന്റെ മൂല്യവും നിർവ്വഹണ ക്ഷമതയും അതിന് ലഭ്യമാകും. കോടതികളിൽ നിലവിലുള്ള കേസുകൾ ലോക് അദാലത്തിലൂടെ ഒത്തുതീർന്നാൽ അടച്ചിട്ടുള്ള കോർട്ട് ഫീസ് തിരികെകിട്ടും.

സാധാരണ കോടതികളിൽ സാക്ഷികളെയും ഹരജിക്കാരെയും വിളിച്ചുവരുത്തുവാനും സാന്നിദ്ധ്യം ഉറപ്പാക്കാനും തെളിവുകൾ ശേഖരിക്കുവാനും അധികാരമുള്ളതുപോലെ ലോക അദാലത്തിനും ഇത്തരം അധികാരങ്ങളുണ്ട്.

സിവിൽ നടപടിചട്ടം 89–ാം വകുപ്പിലെ ഭേദഗതികൾ:

സിവിൽ അന്യായങ്ങൾ കോടതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പാലിക്കേണ്ട നടപടിച്ചട്ടങ്ങളാണ് സിവിൽ നടപടിചട്ടത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

2000 മാണ്ടിൽ ഉണ്ടായ ഭേദഗതിയനുസരിച്ച് സിവിൽ കേസുകൾ വിചാരണ ഘട്ടത്തിൽ എത്തുന്ന തിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ലോക് അദാലത്ത്, മദ്ധ്യസ്ഥത, രമ്യതാ ചർച്ചകൾ, ആർബിട്രേഷൻ, ഒത്തുതീർപ്പാക്കൽ തുടങ്ങിയ ഏതങ്കിലും ഒരു രീതി അവലംബിക്കാൻ കോടതിതന്നെ സിവിൽ കേസുകൾ റഫർ ചെയ്യണം എന്ന് 89-ാം വകുപ്പിൽ അനുശാസിക്കുന്നു.

ഇതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ജില്ലാ കോടതികളോടും ചേർന്ന് മീഡിയേഷൻ സെന്ററുകൾ കേരള സംസ്ഥാന നിയമ സേവന അതോറിട്ടി സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

നിയമ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ

ഓരോ നിയമപ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഓരോ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. നിയമപരമായ ഒരു അവകാശം നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനൊരു നിയമാനുസൃത പരിഹാരവുമുണ്ട്. സ്വാതന്ത്രസമൂഹത്തിന്റെ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ ഈ തത്വത്തിലാണ് അധിഷ്ഠിതമായിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ നിയമ അവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് പരിഹാരം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സിവിൽ-ക്രിമിനൽ കോടതികൾക്കുപുറമെ വ്യവസായ തർക്ക ട്രിബൂണലുകളും ലാന്റ് ട്രിബ്യൂണലുകളും മോട്ടോർ ആക്സിഡന്റ് ക്ലെയിം ട്രിബ്യൂണലുകളും വാടകനിയന്ത്രണ കോടതികളുംമറ്റും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സിവിൽ കോടതികൾ

സിവിൽതർക്ക പരിഹാരങ്ങൾക്കായി സമീപിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും താഴെക്കിടയിലുള്ള കോടതികളാണ് മുൻസിഫ്കോടതികൾ. ഒരു ലക്ഷം രൂപയിൽകവിയാത്ത തർക്കങ്ങൾ മുൻസിഫ്കോടതിയിൽ വരുന്നു. തൊട്ടു മുകളിലായി സബ്-കോടതികളും അതിനുമുകളിലായി ജില്ലാ കോടതികളും ഹൈക്കോടതിയും നിലകൊള്ളുന്നു.

മുൻസിഫ് കോടതികളുടെ തീർപ്പുകളിന്മേലുള്ള അപ്പീലുകളും ഒരു ലക്ഷം രൂപയ്ക്കുമുകളിലുള്ള സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളും സബ്കോടതിയാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്.

ക്രിമിനൽ കോടതികൾ

ക്രിമിനൽസ്വഭാവമുള്ള കേസുകൾ പരിഗണനയ്ക്കുവരുന്നത് ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ട് കോടതിയുടെ മുൻപാകെയാണ്. ജാമ്യംലഭിക്കാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ജാമ്യം അനുവദിക്കാനുള്ള അധികാരവും മജിസ്ട്രേട്ടിനുണ്ട്. മൂന്നുവർഷംവരെ തടവും 5000 രൂപവരെ പിഴയും മാത്രമേ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടിന് അധികാരമുള്ളൂ. അതിനു തൊട്ടുമുകളിലാണ് ചീഫ് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേട്ട് കോടതി. (സി. ജെ.എം കോടതി) ആ കോടതിക്ക് പരമാവധി 7 വർഷത്തിനുതാഴെയുള്ള തടവുശിക്ഷയും അതിരുകളില്ലാതെ പിഴയും വിധിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ട്. മജിസ്ട്രേട്ട് കോടതികളുടെ ഭരണപരമായ നിയന്ത്രണം സി.ജെ.എം. കോടതിക്കാണ്. ഇതിനുപുറമെ അസിസ്റ്റന്റ് സെഷൻസ് കോടതിയും സെഷൻസ് കോടതിയും നിലവിലുണ്ട്. മജിസ്ട്രേട്ട് കോടതികളിൽനിന്നുള്ള അപ്പീലും സെഷൻസ് ജഡ്ജിക്കു മാത്രമായി വിചാരണനടത്തുവാൻ അധികാരപ്പെട്ട കേസുകളും ഇവരുടെ പരിഗണനയ്ക്കു വരുന്നു. ഇത്തരം കേസുകളിൽ ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതും സെഷൻസ് ജഡ്ജിതന്നെ.

കുടുംബകോടതി

1984ലെ കുടുംബകോടതി നിയമപ്രകാരം നിലവിൽവന്ന കുടുംബകോടതികളിൽ വിവാഹസംബന്ധമായ എല്ലാ കേസുകളും പരിഗണനയ്ക്കു വരുന്നു. അവയ്ക്കുപുറമെ വിവാഹസംബന്ധമായി ഉയർന്നുവരുന്ന സ്വത്തുതർക്കങ്ങളും ഈ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്നുണ്ട്. കേസ് പരിഗണനയ്ക്കുവന്നാൽ ഇരുകൂട്ടരെയും വിളിച്ച് കൗൺസിലർമാരുടെ സഹായത്തോടെ ഒത്തുതീർപ്പിൽ എത്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും.

വിവാഹസംബന്ധമായ കേസുകളിൽ മുസ്ലീംവിവാഹമോചിത സ്ത്രീസംരക്ഷണ നിയമപ്രകാരമുള്ള കേസുകൾ തീർപ്പുകല്പിക്കുന്നതിന് കുടുംബകോടതികൾക്ക് അധികാരമില്ല. കുടുംബകോടതി നിലവിലില്ലാത്ത ജില്ലകളിൽ നിയമം അനുശാസിക്കുന്നരീതിയിൽ ബന്ധപ്പെട്ട കോടതിയിൽ കേസുകൾ ഫയൽചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ട്രിബ്യൂണലുകൾ

കോടതികൾക്കുപുറമെ വ്യത്യസ്ത നിയമപ്രകാരം വാഹനാപകട നഷ്ടപരിഹാര ട്രിബ്യൂണലുകൾ, വ്യവസായ-തൊഴിൽതർക്ക ട്രിബ്യൂണലുകൾ, ഉപഭോക്തൃ തർക്ക പരിഹാര ഫോറം, ലാന്റ് ട്രിബ്യൂണലുകൾ തുടങ്ങിയവ നിലവിലുണ്ട്.

ഹൈക്കോടതി

സിവിൽകേസുകളിൽ തർക്കസംഗതി രണ്ടുലക്ഷം രൂപയ്ക്കുമേൽ വിലപിടിപ്പുള്ളതാണെങ്കിൽ സബ് കോടതിയുടെ വിധിയിന്മേൽ ഹൈക്കോടതിയിലാണ് അപ്പീൽ നൽകേണ്ടത്. പ്രാധാന്യമേറിയ നിയമപ്രശ്നങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന ചില കേസുകളിൽ രണ്ടാം അപ്പീലുകളും ഹൈക്കോടതിക്ക് കൈകാര്യംചെയ്യാം. ക്രിമിനൽ കേസുകളിൽ നിയമാനുസരണമുള്ള ഏതു ശിക്ഷ വിധിക്കാനുള്ള അധികാരവും ഹൈക്കോടതിക്കുണ്ട്. 7 വർഷത്തിലേറെ ജയിൽശിക്ഷ വിധിക്കുന്ന അസിസ്റ്റന്റ് സെഷൻസ് കോടതി വിധിയിന്മേലും, സെഷൻസ് കോടതിയുടെ ശിക്ഷാവിധിയിന്മേലും അപ്പീലധികാരം ഹൈക്കോടതിക്കാണ്. മൗലികാവകാശലംഘനം, നിയമാനുസരണമായ മറ്റുപരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളില്ലാത്ത അവസ്ഥ എന്നീ സന്ദർഭങ്ങളിൽ റിട്ടുഹർജികളും, സാധാരണ കോടതികളല്ലാത്ത ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ വിധിയിന്മേൽ ഭരണഘടനയുടെ 227-ാം ചട്ടമനുസരിച്ചുള്ള ഹർജികളും ഹൈക്കോടതി പരിഗണിക്കുന്നു.

സുപ്രീംകോടതി

നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പരമോന്നത നീതിപീഠമാണ് സുപ്രീംകോടതി. ഹൈക്കോടതികളിൽനിന്നുള്ള അപ്പീലുകളും റിട്ട് ഹർജികളും സുപ്രീം കോടതി പരിഗണിക്കുന്നു. സുപ്രധാനമായ ഭരണഘടനാപ്രശ്നങ്ങളിലും മൗലികാവകാശ പ്രശ്നങ്ങളിലും മറ്റെല്ലാ നിയമപരമായ കാര്യങ്ങളിലും സുപ്രീംകോടതിയുടെ തീർപ്പ് അന്തിമമാണ്.

നിയമപരമായി പരിഹാരം ലഭിക്കുന്നതിനായി മേൽ സൂചിപ്പിച്ച കോടതികൾക്കും ട്രിബ്യൂണലുകൾക്കുംപുറമെ താലൂക്ക് ലീഗൽ സർവ്വീസസ് കമ്മിറ്റി ജില്ലാ ലീഗൽ സർവ്വീസസ് അതോറിട്ടി, ഹൈക്കോർട്ട് ലീഗൽ സർവ്വീസസ് കമ്മിറ്റി, സംസ്ഥാന ലീഗൽ സർവ്വീസസ് അതോറിട്ടി എന്നിവയെയും സമീപിക്കാവുന്നതാണ്.